

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CVIII

П'ЯТНИЦЯ, 8 ЧЕРВНЯ 2001

ЧИСЛО 23

VOL. CVIII

FRIDAY, JUNE 8, 2001

No. 23

Зустріч провідників країн СНД в Мінську

МІНСЬК, Білорусь. – 1-2 червня відбулось засідання провідників держав СНД, в якому взяли участь 11 високопосадових осіб, включно з Президентом України Л. Кучмою. Не брав участі президент Туркменістану Сапармурат Ниязов. Головним підсумком зустрічі стало створення нової організації – Евроазійського економічного співтовариства, до якого увійшли Росія, Казахстан, Киргизстан, Таджикистан та Білорусь; Україна не увійшла. Головою міждержавної ради співтовариства обрано президента Казахстану Нурсултана Назарбаєва. Міністри закордонних справ країн СНД домовились про продовження ще на півроку присутності російських миротворчих сил на лінії розмежування між Грузією та Абхазією.

Обговорено спільні заходи боротьби зі злочинністю, міжнародним тероризмом та екстремізмом. Грузинська сторона внесла на засідання питання про продовження терміну перебування колективних сил з підтримання миру в Абхазії.

Президент України Л. Кучма провів неофіційні зустрічі з президентами Росії В. Путіним, Казахстану – Н. Назарбаєвим і Киргизстану – А. Акаєвим.

Україна підписала 19 рішень із 26, які були внесені до порядку засідання Ради глав урядів СНД. При цьому три з підписаних рішень Україна підписала зі застереженнями. Українська сторона не підписала рішення про перспективний план розвитку військового співробітництва СНД до 2005 року, угоду про використання та розвиток мережі транспортних комунікацій для потреб економіки, військових та гуманітарних перевезень держав-учасниць СНД, а також не підписала рішення про відновлення діяльності міждержавної комісії з військово-економічного співробітництва держав СНД і угоду про обмін інформацією у сфері освіти.

Україна схвалила рішення про звернення до народів СНД і світової громадськості в зв'язку з 60-річчям нападу Німеччини на СРСР; про 15-річчя аварії на Чорнобильській АЕС; про оголошення 2003 року в державах СНД Роком Санкт-Петербургу; про антитерористичний центр СНД та ін.

* * *

Президент України Леонід Кучма, відповідаючи на запитання, як він ставиться до Союзу Росія – Білорусь, сказав, що це право народів – вирішувати, яким шляхом далі йти. „Ми за європейський союз, хоча до нього довго рухатися, – сказав Президент. – Ті, хто хочуть замикається всередині своїх країн, перспектив не мають“. Л. Кучма зазначив, що альтернативи щодо участі України в ЕС немає. Водночас він зазначив, що підвищення Росією з 1 липня податку на додану вартість на всі товари, що ввозяться до країни, було несподіванкою для українського уряду і висловив побажання, щоб тро такі рішення Росія повідомляла завчасно.

Міністр закордонних справ України Анатолій Зленко заявив 1 червня, що, „на жаль, зона вільної торгівлі СНД поки не відбулася“. Україна виконала зобов'язання щодо створення умов для існування зони вільної торгівлі, доку-

(Закінчення на стор. 3)

Візита Доналда Рамсфелда в Україну

Р.Л. Хомяк

КИЇВ. – Стосунки між Сполученими Штатами й Україною, які видимо похолоднішали протягом останніх п'яти місяців (хоч ні одна, ні друга сторона про це голосно не говорила), на початку червня дещо потепліли, коли до Києва прибув секретар Департаменту оборони США Доналд Рамсфелд.

Виникло таке враження, ніби хтось у Вашингтоні пробудився і вигукнув, що через усі ті міжнародні і домашні клопоти, які висипались на нову адміністрацію Президента Джорджа Буша, ми забули про Україну і треба якось це поправити. Наслідок: протягом однотижневого маршруту Д. Рамсфелда, який перетне Європу вздовж і впоперек, тільки Туреччині й Україні виділено окремі, двосторонні зустрічі.

Керівник американського оборонного відомства прибув до Києва 4 червня з Туреччини. Звідси він полетів до Македонії і Косова, передусім для того, щоб зустрітися з американськими вояками, які намагаються там припинити збройні конфлікти. У Салоніках, Греція, Д. Рамсфелд має нараду міністрів оборони групи південно-східних європейських країн (на яку, до речі, він запросив міністра оборони України Олександра Кузьмука як спостерігача, бо Україна в цю групу не входить). У Брюсселі Д. Рамсфелд має зустрічі у штаб-квартирі НАТО. Врешті в Турку, Фінляндія,

Секретар Департаменту оборони США
Доналд Рамсфелд

він зустрінеється з колегами-міністрами усіх скандинавських і прибалтійських країн, в тому числі Естонії, Латвії й Литви. Москва не увійшла в маршрут міністра оборони США; свою першу зустріч з російським міністром оборони Сергієм Івановим Д. Рамсфелд плянує здійснити на „своїй“, натовській території, у Брюсселі.

І Д. Рамсфелд підкреслив це на прес-конфе-

(Закінчення на стор. 4)

Зміни в уряді і в характері влади

Л. Кучма запровадив для міністерств нову посаду – Державного секретаря

КИЇВ. – Окрім нового прем'єр-міністра Анатолія Кінаха, Президент України 29-30 травня призначив 13 міністрів і віце-прем'єр-міністрів. Серед нових членів уряду – Володимир Семиноженко, віце-прем'єр-міністр з гуманітарних питань, і Юрій Богущкий – міністер культури і мистецтв. На своїх попередніх посадах залишилися: міністер закордонних справ Анатолій Зленко, міністер внутрішніх справ Юрій Смирнов, міністер оборони Олександр Кузьмук, міністер у справах надзвичайних ситуацій Василь Дурдинець, міністер економіки Василь Роговий, міністер фінансів Ігор Мітюков, міністер юстиції Сюзанна Станік, міністер охорони здоров'я Віталій Москаленко, міністер аграрної політики Іван Кириленко, міністер праці та соціальної політики Іван Сахан. Олег Дубина призначений першим віце-прем'єр-міністром.

Від колишнього уряду Віктора Ющенка не увійшли до нового складу Кабінету Міністрів Юрій Єхануров, Микола Жулинський, Богдан Ступка і Іван Засць.

Ще залишилося дві вакансії – віце-прем'єр-міністрів і декілька – на рівні міністрів.

Можливо, ще важливішою політичною подією є негайно прийнятий до виконання прем'єром А. Кінахом указ Президента Л. Кучми про створення нової посади при кожному міністерстві – Державного секретаря. Згідно з указом, скасовуються посади перших заступників і заступників міністрів, а також уря-

дового секретаря, його першого заступника і заступників. Прем'єр-міністр України, перший віце-прем'єр-міністр, віце-прем'єр-міністр і міністри є, згідно з указом, політичними фігурами і не підпадають під закон про державну службу. Вони забезпечують організаційне і політичне керівництво, а всі інші повноваження передається державним секретарям міністерств. На посаду державного секретаря кожного міністерства призначає Президент, на п'ятирічну каденцію. Головною функцією державного секретаря передбачається зробити адміністрування фінансової ділянки даного міністерства.

Декілька європейських країн мають подібні посади у своїх міністерствах, обґруновуючи їхню доцільність тим, що коли відбуваються зміни в уряді у висліді виборів чи відставки уряду, то люди на цих посадах забезпечують стабільність під час переходового періоду.

Але і європейські, і українські експерти відразу скритикували указ Президента Л. Кучми – на тій підставі, що здійснення цього рішення не приведе до очікуваної стабільності. Експерти з Великої Британії, котрі були консультантами від початку створення проєкту згаданого указу, заявили, що Л. Кучма спотворив основну функцію цієї посади. За указом Президента, ця посада фактично додасть політичну фігуру, яка підпорядкована Президентові. В інших країн ця посада є частиною державної

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Підсумки Чорнобильської катастрофи

КИЇВ. – У понеділок, 4 червня, у Міністерстві охорони здоров'я України за участю представників із 41 країни світу розпочала роботу III Міжнародна конференція „Медичні наслідки Чорнобильської катастрофи: підсумки 15-річних досліджень“. Учасників конференції від імені Президента України привітав віце-прем'єр-міністр з гуманітарних питань Володимир Семиноженко. Під час конференції обговорювано наслідки Чорнобильської катастрофи в Білорусі, Росії та Україні; міжнародне співробітництво з вивчення і подолання наслідків катастрофи; радіаційний вплив на людину, зокрема захворювання потерпілих на рак щитовидної залози, лейкоз, генетичні дефекти опромінення. Окреме засідання присвячено реабілітації і лікуванню потерпілих. Учасники конференції обговорили соціально психологічні наслідки катастрофи, проблеми психічного здоров'я потерпілих. Також обговорено контрзаходи у випадку великих радіаційних аварій. За підсумками конференції планується ухвалення резолюції, яка міститиме рекомендації зокрема щодо ухвалення рішень з подолання наслідків катастрофи як на національному, так і на міжнародному рівні. Результатом конференції має стати загальне для світового наукового співтовариства розуміння ситуації, яка склалася через 15 років після Чорнобильської катастрофи. В Україні зростає кількість хворих на рак щитовидної залози та лейкоз, які викликані радіаційним опроміненням. Медики кажуть, що в трьох областях, де рівень радіоактивності був найвищим, – Київській, Житомирській, та Чернігівській – кількість хворих на лейкоз збільшилась удвічі, а у Сумській області почастішали випадки вродженої лейкозії, чого не було до

аварії. Кожному четвертому пацієнтові Київської ендокринологічної лікарні сьогодні ставлять діагнозу захворювання щитовидної залози. А рак щитовидки реєструють в 10 разів частіше, ніж до 1986 року.

Нові послы в Україні

КИЇВ. – Послы Росії і Польщі Віктор Черномірдин і Марек Зюлковський вручили в середу, 30 квітня, у Києві Президенту України Леонідові Кучмі вірчі грамоти. Церемонія вручення грамот відбувалася в Маріїнському палаці. Цього ж дня В.Черномірдин вручив копії вірчих грамот в Міністерстві закордонних справ України. Приїхавши до Києва, В. Черномірдин наголосив на необхідності надання нового імпульсу розвитку українсько-російських взаємин, потенціал яких мало здійснюється. Водночас минулий рік зазначив, що зміцнення співробітництва двох країн може стати важливим чинником їх економічного зростання, – сказав Віктор Черномірдин. Провідники опозиції твердять, що призначення В. Черномірдина російським амбасадором в Україну є сигналом про прагнення Москви мати більший вплив в Україні. Російські шовіністи ніяк не можуть визнати незалежності України та звинувачують Україну в орієнтації на Захід і НАТО.

„Хресний хід“ Московської Церкви

СЕВАСТОПОЛЬ. – У понеділок, 4 червня, з Херсонесу, з благословення Української Православної Церкви Московського патріархату, вирушив хресний хід на підтримку „канонічного“ православ'я в Україні. За три місяці хід має пройти через 6 областей півдня та сходу України й завершитися 28 серпня в Києві. Офіційно організатором ходу стало об'єднання громадян під назвою „Шлях православних імені Святого рівноапостольного князя Володимира“, й проводиться він у зв'язку з вступом православної віри у третє тисячоліття та в ознаменування 950-річчя Свято-Успенської Києво-Печерської Лаври. І хоч метою ходу є зміцнення миру та запобігання соціальним конфліктам, водночас, як було заявлено, він має стати на заваді прозелітичній діяльності чужославних місіонерів на канонічній території Української Православної Церкви. Звинувачення в прозелітизмі є однією з головних претенсій до римо-католиків з боку Російської Православної Церкви. Проведення ходу збігається з приїздом до України Папи Римського, а також з 10-річницею незалежності України.

Нагороди журналістам

КИЇВ. – Президент Леонід Кучма в понеділок, 4 червня, вручив нагороди тридцятьом журналістам і відкинув звинувачення у відсутності свободи слова в Україні. Звання „Заслужений журналіст України“ удостоєні глава прес-служби Президентської адміністрації Ігор Сторожук та головний редактор газети „День“ Лариса Івшина. Під час церемонії Президент сказав, що не пам'ятає жодної події, про яку б вільно не писала преса, і заявив, що влада і преса мають стати партнерами у будівництві нової України. За три дні до цього київський політолог Микола Томенко на міжнародному

семінарі журналістів виключив можливість існування вільної преси в Україні: „Природа політичного режиму, в якому ми живемо, з'єднала владу та олігархів, а засоби масової інформації є інститутами цього політичного режиму. Тому завданням преси стало проведення певної політичної лінії“, – вважає М.Томенко. Натомість Президент Л. Кучма, нагороджуючи українських журналістів напередодні професійного свята, зазначив, що постійна налаштованість деяких видань на руйнування, замовлені та оплачені, як він сказав, зливи компромату, які межують з моральним терором, – це шлях в нікуди.

Будуватиметься платна автомагістраль

ЛЬВІВ. – За кілька місяців на Львівщині розпочнеться будівництво першої в Україні концесійної дороги-магістралі з Берліну до Києва. Про це йшлося на міжнародному семінарі „Стратегії транспортного співробітництва“. У 1998 році Кабінет міністрів доручив Міністерству транспорту України затвердити проєкт будівництва в Україні платної дороги в Україні на концесійній основі. Лише тепер справа зрушила з місця. Будівництво автомагістралі Берлін-Вроцлав – Краковець – Львів – Київ виконуватиме міжнародний консорціум „Трансмагістраль“ згідно з проєктом паризького інституту шляхобудування. Наразі триває тендер для інвесторів. Ними можуть бути як фізичні, так і юридичні особи. Частка державної власності в проєкті становитиме 25 відсотків. Вартість будівництва такої дороги – біля 1 мільйона ам. дол. за один кілометр. За підрахунками фахівців, витрати окупляться за 6 років, а стабільний прибуток інвесторам слід очікувати через сорок років.

Кароль Войтила – поет

КИЇВ. – У Києві в неділю, 3 червня, відбувся вечір поезії Кароля Войтили (Святішого Отця Івана Павла II) Організували вечір Медіа-центр Римо Католицької Церкви в Україні, Парафія святого Миколая в Києві, Культурне товариство „Фронда“.

„Репортери без кордонів“ протестують

КИЇВ. – Міжнародна правозахисна організація „Репортери без кордонів“ 1 червня висловила протест проти дій правоохоронних органів України, які, за словами організації, примушують Лесю Гонгадзе поховати тіло її сина. У листі до Президента Л. Кучми „Репортери без кордонів“ наполягають, що мати, і лише вона, повинна вирішувати, коли ховати сина. Генеральний секретар організації Роберт Менар закликав Президента України втрутитися і переконати Генеральну прокуратуру відмовитися від своїх намірів стосовно тіла. Р. Менар закликав також Генпрокурора задовольнити вимогу Лесі Гонгадзе і провести ще одну експертизу європейськими фахівцями. В четвер, 31 травня, Генпрокуратура постановила віддати тіло для заховання київським властям.

Польща відкриватиме в Україні нові консульства

ЛЬВІВ. – Польща має намір відкрити ще два свої представництва в Україні, повідомив 31 травня Гене-

ральний консул республіки у Львові Кшиштоф Савіцький. За словами дипломата, поява нових консульств у першу чергу пов'язана з плянами Польщі стати членом Європейського союзу. Наразі в Україні діє три польських консульств – в Києві, Харкові та Львові. Незабаром буде відкрито ще два – в Луцьку та Одесі, оскільки Польща до 2003 року планує вступити до Євросоюзу. Вступ зумовить введення візового режиму між Польщею та Україною. За словами Генерального консула, до цієї події слід готуватися вже сьогодні. Візовий режим буде запроваджено за півроку до вступу Польщі у ЕС. К. Савіцький також повідомив, що польське консульство у Львові, на жаль, ще не готове до запровадження віз. Першою причиною цього є неналежні побутові умови для обслуговування людей, 98 відсотків яких є громадянами України.

Нові пам'ятники Тарасові Шевченкові

КИЇВ. – У Варшаві і Керчі на замовлення Києва будуть встановлені пам'ятники Тарасові Шевченкові, повідомили 29 травня у прес-службі Київської міської державної адміністрації. Це відповідає угоді про встановлення партнерських зв'язків між містами-героями Київ і Керч та розвитку культурних зв'язків зі столицею Польщі Варшавою і здійснюється з метою вшанування пам'яті видатного українського поета Т.Шевченка. Замовником робіт виготовлення і встановлення пам'ятних знаків у Керчі та Варшаві виступатиме Управління охорони пам'яток історії, культури та історичного середовища. Крім того, у Керчі буде здійснено роботи з комплексного благоустрою та озеленення площі, де планується встановити пам'ятник поетові. У Донецькій області планується встановити шість пам'ятників Тарасові Шевченкові. Керівник Донецької облдержадміністрації Віктор Янукович повідомив, що Донецька область прийняла Міжнародну естафету Шевченківських свят від Івано-Франківської області. У рамках проведення цієї програми, яка здійснюватиметься в регіоні впродовж року, заплановано також різні художні виставки, творчі вечори.

Гроші для програми з попередження ВІЛ/СНІД

ДОНЕЦЬКЕ. – Європейська комісія і уряд США через Агентство США з міжнародного розвитку (USAID) надають 500 тисяч доларів для фінансування Програми з попередження ВІЛ/СНІД в Україні у Донецькій, Харківській, Львівській та Херсонській областях, АР Крим (м.Севастополь). 1 червня в Донецькому обласному центрі з профілактики та боротьби зі СНІДом відбулася презентація цієї програми. Під час проєктної діяльності в Донецькій області запропоновано ряд комплексних програм, спрямованих на збереження репродуктивного здоров'я молоді і попередження ВІЛ/СНІД, зниження ризику зараження небезпечними хворобами підліткового покоління. Терміни реалізації проєкту, який здійснюється тільки в Україні, – 30 місяців.

За матеріалами інформаційних агентств

Представники Союзу православних братерств проводять протест проти приїзду в Україну Папи Римського в центрі Києва, біля Михайлівського собору, 31 травня. Союз православних братерств Української Православної Церкви Московського патріархату зібрав 30 тисяч підписів православних віруючих, які висловлюються проти візиту Івана Павла II в Україну.

Економічний форум „Україна – Польща“

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – 3-4 червня відбувся дводенний українсько-польський економічний форум „Україна – Польща“, в якому взяли участь Президент України Л. Кучма та Президент Республіки Польща А. Квасневський. Під час відкриття Українсько-польського центру сприяння розвитку менеджменту, підприємництва та інвестицій Л. Кучма наголосив, що „українсько-польські взаємини є зразком взаємин між країнами“ і відкриття центру свідчить, що „ініціатива йде не тільки від глав держав, але й знизу – від підприємств та організацій“. Л. Кучма зазначив, що основні напрямки центру – більш обґрунтована оцінка і прогнозування українсько-польських взаємин, встановлення контактів між підприємцями і бізнесменами двох країн, пошук інвестицій, поглиблення приватної сфери економіки України та Польщі, допомога у технічному забезпеченні обміну інформацією між країнами та громадянами.

Президент А. Квасневський підкреслив, що Україна є фактором

стабільності у Європі і „не буде порядку у Європі, якщо не буде порядку в Україні“.

Це вже четверта подібна конференція, в якій цього разу беруть участь понад 1500 українських і польських промисловців, підприємців та урядовців. В Економічному форумі беруть участь також литовці.

Однак незалежні експерти в Україні критично оцінюють результати польсько-українського економічного форуму. Незважаючи на оптимізм Президента Л. Кучми щодо результатів польсько-українського економічного форуму та участь у ньому представників місцевої влади обох країн, заступник директора українського представництва міжнародного інституту „Схід-Захід“ І. Бураковський вкрай стримано оцінив черговий форум підприємців: „Доки в економічних зв'язках з Європою не виявлять свою зацікавленість конкретні галузі економіки, говорити про якийсь вектор співпраці дуже й дуже складно“.

За інформацією ЗМІ

Зміни не лише

(Закінчення зі стор. 1)

служби і є підзвітною міністрові. Експерти вважають, що цим указом Президент розчиняє авторитет кожного міністра і ще більше сконцентровує адміністративну і фінансову владу у своїх руках.

Голова Соціалістичної партії Олександр Мороз подав позов у Конституційний суд проти цього указу Президента Л. Кучми як проти антиконституційної акції, яка вносить ще більшу нерівноправність між владою Президента, уряду і Верховної Ради.

30 травня Державним секретарем Кабінету Міністрів був призначений Володимир Яцюба, який до того часу працював першим заступником урядового секретаря. В. Яцюба народився у 1947 році в Дніпропетровську, де закінчив металургійний інститут і був першим секретарем Дніпропетровського міського комітету Комуністичної партії України. Також були призначені заступники Державного секретаря: Тимофій Мотренко, Костянтин Петров, Наталія Нестеренко і Петро Крупка.

Коментуючи указ Президента

Л. Кучми, провідник Українського Народного Руху Юрій Костенко підкреслив, що „фактично вся виконавча влада буде підпорядкована чиновникові з Адміністрації Президента, а не законам України“.

Запровадження інституту державних секретарів фактично встановлює в Україні модель президентської республіки, заявив директор Інституту політики Микола Томенко на прес-конференції в середу, 6 червня. „Ми увійшли в етап повного функціонування уряду Л.Кучми, де він буде в політичному сенсі прем'єр-міністром і главою уряду“. М.Томенко зауважив, що новий уряд виконуватиме найважливіше політичне завдання – зберегти правлячу політичну еліту, забезпечити „правильні результати“ парламентських виборів, щоб запобігти довчасному припиненню повноважень нинішнього Президента. Новий уряд не матиме ні стратегії, ні програми діяльності в економічній сфері. Це буде ситуативний уряд для виконання виключно політичних і певних економічних проєктів, підкреслив М.Томенко.

За інформацією ЗМІ

Зустріч провідників...

(Закінчення зі стор. 1)

менти зараз передано у Міжурядову економічну комісію для подання цього питання на наступну зустріч СНД. Міністер закордонних справ України підкреслив необхідність такої вільної зони, яка б знімала перешкоди в економічному співробітництві між країнами. Водночас він сказав, що Україна має прагматичний підхід до цього питання, а Росія вдається до декларацій.

Анатолій Зленко вважає, що зустріч глав держав СНД ще раз показала себе як консультативний орган. За його словами, глави дер-

жав провели багато двосторонніх зустрічей. Так, Леонід Кучма провів шість зустрічей зі своїми колегами з Російської Федерації, Казахстану, Білорусі, Таджикистану, Киргизії і Грузії. Було розглянуто багато важливих документів, зокрема тільки рада міністрів держав СНД розглянула 27 питань. Україна підписала небагато спільних документів, тому що ряд з них буде розглянуто найближчим часом на обопільних зустрічах. Міністер закордонних справ України Анатолій Зленко сказав у розмові з журналістами, що наступна зустріч глав держав СНД відбудеться 30 листопада ц. р. в Москві.

Натомість Президент Російської

Федерації Володимир Путін заявив 1 червня в Мінську після засідання Ради глав держав - учасниць СНД, що зона вільної торгівлі на території СНД „практично відбулася“. За його словами, Росія підписала з усіма країнами Співдружності договір про вільну торгівлю, дане питання не врегульоване лише з Україною. Однак, за словами В. Путіна, у червні експерти двох країн узгодять всі розбіжності, що залишилися, і в цьому питанні буде поставлена крапка.

Потенціал Співдружності незалежних держав не вичерпаний, вважає В. Путін. Він відзначив, що всі глави держав Співдружності бажають підвищити коефіцієнт ко-

рисної дії цього союзу, оскільки співпраця в рамках СНД приносить реальну користь країнам.

За словами В. Путіна, Україна – „найбільша держава, в якій треба вирішувати багато питань. І якщо Україна вважає, що їй необхідно розв'язувати свої проблеми з деякими державами СНД, то це тільки вітається главами держав“. Як зазначив В. Путін, „всі інструменти треба використати для поліпшення життя в країнах СНД“.

На думку Президента Білорусі Олександра Лукашенка, „все позитивне, що відбувається на пострадянському просторі, – це заслуга СНД“.

УНІАН

На пленарному засіданні Ради провідників держав СНД у Мінську 1 червня 2001 року.

АМЕРИКА І СВІТ

Неспокій у Непалі триває

КАТМАНДУ, Непал – У столиці Непалу – Катманду в понеділок, 4 червня запроваджено комендантську годину. Поліції наказано у разі необхідності відкривати вогонь. Масові заворушення спалахнули у столиці Непалу, коли стало відомо про смерть принца Діпендри, наступника короля, і проголошення королем його дядька, принца Гянендру. Увечері 1 червня короля Бірендру, королеву-матір та ще шістьох членів королівської родини було вбито у палаці. 29-річний принц Діпендра, наступник короля, помер уночі 3 червня у Катманду. Офіційна попередня версія вбивства – трагічний випадок. Однак західні інформаційні агентства, з посиланням на поінформовані джерела, повідомили, що принц Діпендра застрелив своїх батьків, а потім намагався накласти на себе руки. Він помер від вогнепальної рани у лікарні, так і не прийшовши до свідомості. Новим королем Непалу рішенням, ухваленим 4 червня державною радою після того, як король Діпендра помер від ран, проголошено Гянендру, дядька коронованого принца. Новий король Непалу – третій за чотири дні – обіцяє провести ретельне розслідування обставин трагедії. У зверненні до народу 5 червня новий король Гянендра оголосив, що до слідчої комісії стосовно вбивств увійдуть лідери непальської комуністичної опозиції, спікер національної асамблеї та Верховний суддя. „Трагічний випадок, що стався у королівському палаці, потребує відкритого розслідування. І ми маємо оприлюднити його результати“. Поліція була змушена 5 червня застосувати сльозогінний газ, щоб розігнати натовп людей, які зібралися біля палацу. Непал, королівство в Гімалаях, – одна з десяти найбідніших країн світу. Сили безпеки у столиці Непалу Катманду, перебувають у стані підвищеної бойової готовності – на випадок нових заворушень.

Тероризм в Тель-Авіві

ТЕЛЬ-АВІВ, Ізраїль. – У п'ятницю, 1 червня, внаслідок вибуху у дискотеці загинула 21 особа та близько 100 осіб було поранено. Двоє громадян України, Олексій Лупало і Сергій Панченко загинули внаслідок вибуху, вчиненого терористом-самогубцем у тель-авівському нічному клубі приблизно опівночі 1 червня. Про це повідомили у Посольстві України в Ізраїлі. Як зазначили в посольстві, від вибуху також потерпів громадянин України Максим Мальченко, який тепер у тяжкому стані перебуває в лікарні. 3 червня його відвідав Надзвичайний і Повноважний посол України в Державі Ізраїль Дмитро Марков. Він також відповів на запитання батьків і запевнив їх, що Посольство України у межах своїх можливостей надасть усю можливу допомогу.

Ціни на нафту зросли

БАГДАД, Ірак. – Рішення Іраку 1 червня про припинення експорту нафти привело до незначного зростання ціни на неї. Однак торгівці нафти позитивно відреагували на оптимістичні запевнення організації ОПЕК – Організації держав-експортерів нафти, які наступного ж таки дня після рішення Іраку зустрілися у Відні.

Багдад здійснює цю акцію на знак протесту проти рішення Ради Безпеки ООН продовжити термін дії програми „Нафта в обмін на продовольство” лише на один місяць – замість шести, як це було раніше. За цей час має бути ухвалене рішення про зміну режиму міжнародних санкцій проти Іраку. Багдад домагається повного скасування санкцій. Міністер нафти Іраку заявив, що рішення Багдаду не позначиться на експорті до сусідніх країн. Про відновлення через місяць експорту нафти заявив заступник міністра нафтової промисловості Іраку Таха Мусса. Країни ОПЕК уже заявили про наміри компенсувати долю Іраку на світовому ринку.

ООН відзначає Всесвітній день довкілля

НЬЮ-ЙОРК. – Організація Об'єднаних Націй хоче привернути увагу до проблем здоров'я планети, розпочавши у понеділок, 4 червня, відзначення Всесвітнього дня довкілля. Півтори тисячі науковців роз'їдуться плянетою, щоб потім доповісти про проблеми чи успіхи у справі охорони довкілля. Очолює програму Клавс Тепфер. „Це дійсно дуже амбітний проєкт – сказав він. – Йдеться про глобальну перспективу, але ми розуміємо, що цього мало. Нам треба глибоко подивитися на регіональні проблеми і тому закликаємо фахівців в усіх країнах подавати їхню інформацію. Я сподіваюся, що зрештою ми дійдемо висновку про загальний стан здоров'я нашої планети“.

Патріарх Алексій знову проти

МОСКВА. – Голова Російської Православної Церкви Патріарх Алексій II знову висловив у понеділок, 4 червня, застереження проти візиту Папи Римського в Україну. Патріарх також наголосив на неможливості його особистої зустрічі з Папою, – мовляв, через „війну, що відбувається між греко-католиками та православними в Україні“. Раніше український міністер закордонних справ Анатолій Зленко назвав аргументи противників візиту Папи в Україну безпідставними і заполітизованими. Президент Л. Кучма, який особисто запросив Папу Івана Павла II, сказав, що візита потрібна народові України і сприятиме порозумінню між різними релігіями. Представники Української Греко-Католицької Церкви відкидаючи закиди представників Московського патріархату нагадують, що в Західній Україні відбулося не захоплення храмів, а повернення греко-католикам відібраного за радянської влади церковного майна.

Помер Антоні Квін

БОСТОН. – На 87-му році життя помер у неділю, 3 червня, відомий американський кіноактор Антоні Квін. А. Квін народився у бідній родині в Мехіко і пройшов шлях від актора у другорядних фільмах до світової зірки. За свою тривалу кар'єру він знявся у більш ніж сто фільмах і завоював дві нагороди „Оскара“. Однак, для багатьох людей він найбільше запам'ятався у ролі простого селянина у фільмі „Грек Зорба“, знятому в 1965 році. Антоні Квін був талановитим митцем, скульптором і письменником.

Візита Д. Рамсфелда...

(Закінчення зі стор. 1)

ренції у Києві після наради з Президентом Леонідом Кучмою та іншими високими посадовими особами: мовляв, він перший член кабінету Президента Буша, який відвідує Україну, і що це „вияв нашого зацікавлення” Україною, її стабільністю, процвітанням і орієнтацією на Європу і Атлантичний регіон.

Він також додав, що „немає підручників для того, як перейти з комуністичної системи у демократичну, у ринкову економіку,” але відомо, що „це важкий шлях, ми це розуміємо і бачимо, що Україна послідовно просувається по тому шляху, і бажаємо їй успіхів.”

Замість подавати кореспондентам американський погляд на політичні кризи в Україні останніх шести місяців, міністер оборони Рамсфелд, якого політичний стаж сягає три десяти років, заявив, що для авторитету країни є важливим, як вона розв'язує політичні кризи. І додав, що в розмові з Президентом Кучмою, новим прем'єр-міністром Анатолієм Кінахом, міністром закордонних справ Анатолієм Зленком та міністром оборони Кузьмуком він одержав запевнення, що Україна буде „активно просувати реформи” і співпрацювати з європейсько-атлантичною спільнотою країн.

Власне, основною ціллю візиту американського міністра було домовитися і підписати протокол про дальшу співпрацю між Україною і США в галузі оборони: в миротворчих заходах, у реформуванні збройних сил України, у військовій освіті. Обидва міністри оборони підписали протоколи у цих справах в присутності кореспондентів, перед прес-конференцією.

Американсько-українська військова співпраця почалась за адміністрації Президента Джорджа Буша-старшого і значно розвинулася в ході каденції Президента Била Клінтона. (Варто нагадати, що першою великою українською візитом до Вашингтону була візита міністра оборони Костянтина Морозова у квітні 1992 року, коли тодішній американський міністер оборони, а тепер віце-президент, Річард Чейні, прийняв Морозова з повними почестями у Пентагоні, з піднесенням синьо-жовтого прапора, військовою парадом і прийняттям у Блейр Гаузі. Тоді спостерігачі називали Чейні головним лоббістом України у Вашингтоні, бо інші офіційні особи над Потомаком були принаймні стримані щодо стосунків з Україною).

Але одним із ключових завдань теперішньої поїздки міністра Рамсфелда є також переконати керівників країн, з якими він зустрічається, у доцільності нової протиракетної оборони (ПРО). І тут цікаво відзначити, що у нараді міністра Рамсфелда з Президентом Кучмою був присутній „старий ракетник” Володимир Горбулін, який на різних своїх посадах в керівництві незалежної України воює за роллю України як правонаступниці усіх договорів, підписаних Советським Союзом у сфері стратегічної зброї. Недавно він написав довгу статтю про це у „Дзеркалі тижня” (7 квітня 2001), у якій виявив кра-

ще розуміння і ставлення до позиції адміністрації Буша щодо ПРО ніж, наприклад, керівництва Росії, Китаю чи деяких західно-європейських союзників США. У своїй статті Горбулін визнає, що існуючий договір про стратегічне озброєння був підписаний майже 30 років тому, а за цей час чимало змінилося як у політичній, так і в технічній сферах; надто збільшилось число країн з стратегічною зброєю, тому він не проти модифікації договору з 1972 року, але за умов визнання України як правонаступниці ССРСР, щоб і вона дала свій вклад у розв'язання глобальної загрози від ракет з ядерними боеголовками.

На прес-конференції після наради з українським керівництвом міністер Рамсфелд з'ясував позицію Президента Буша в цій справі, як бажання закрити мислення з часів холодної війни, бо, мовляв, нині загроза йде не від ССРСР, а від таких країн, як Ірак і Північна Корея. Він додав, що США плянують провести широкомасштабні консультації у справі протиракетної оборони з різними країнами, в тому числі „з Росією і, очевидно, з Україною”, та що Президент Буш також має намір зменшити кількість ядерних ракет США.

Членом делегації американського міністра в Україні був також львів'янин за метрикою і американець за паспортом, відставний генерал-майор американської армії Микола „Гоко” Кравців. Він уже дев'ять років працює в галузі американсько-українських військових стосунків – то у Вашингтоні, то в Києві, чи на полігоні біля Яворова. В короткій зустрічі з кореспондентами, після прес-конференції Кузьмука і Рамсфелда, він з особистим задоволенням говорив про продовження і поширення цих стосунків новою (для нього третьою) адміністрацією у Вашингтоні.

Візита американського міністра відбулась день після польсько-українського бізнесового форуму у Дніпропетровську, в якому взяли участь Президент Кучма і Президент Александер Кваснєвський. Це в тому ж Дніпропетровську, в якому недавно зустрічались президенти Кучма і Володимир Путін і коли в засобах масової інформації засвітилися здогади, що вже, мовляв, Україна обертається в сторону Росії.

Напередодні форуму Кваснєвський дав довге інтерв'ю газеті „День”, в якому відрекомендував себе як „друг і адвокат” України, який не хоче бачити нової залізної застави на східному кордоні Польщі.

А декілька днів раніше, у Мінську, на зустрічі керівників країн Співдружності Незалежних Держав (СНД), де знову точились розмови про союз Білорусі, Росії й України, Президент Кучма заявив, що не має нічого проти союзу Білорусі й Росії, але Україна прямує до Європейського Союзу.

Бо що б не говорили різні прихильники теорій про слов'янські союзи і собори, в таких практичних справах як торгівля, Росія – під тиском своїх виробників – постійно підвищує бар'єри перед українськими виробами – від газових труб до цукерків.

М. Савків: „Хочемо бути корисними і нашій громаді і Україні”

Михайло Савків

– Як новий голова УККА, яку ставите основну мету для організації на даний момент?

– Маю пару конкретних цілей. По-перше, як ви знаєте, дуже багато приїхало з України нової імміграції. Ми її називаємо „четверта хвиля”. Ми вважаємо, що необхідно їх зрозуміти та заангажувати до громадської праці. Три попередні імміграційні групи, які приїхали до США протягом останніх ста років, вросли в американське суспільство і також займаються активним громадянським життям. На жаль, ми бачимо, що „четверта хвиля” не є аж така активна в українському житті тут, в Америці. Очевидно, на це є різні причини, і нам слід пам'ятати, з яких причин та при яких обставинах нова імміграція приїхала до берегів Америки.

– Як ви маєте плани щодо включення цієї імміграції?

– Вважаю, що одне з найголовніших наших досягнень в співпраці з „четвертою хвилею” є створення так званої Комісії „четвертої хвилі” при крайовій Раді УККА. Ця комісія складається виключно з членів „четвертої хвилі”. Комісія працює в різних галузях суспільного життя, наприклад, як заангажувати дітей до українських суботніх шкіл, або як заангажувати, скажім, старших людей при наших відділах брати участь у громадському житті. „Четверта хвиля” – економічна хвиля, ми це розуміємо. Але наша перша імміграція була також економічною хвилею, і давайте подивимося, що ця економічна хвиля зробила в той час, будучи свідомою свого українства. Ще в 1894 році були створені, з сил тієї першої економічної хвилі, Український Народний Союз та інші українські громадські організації. Щоб закріпити те, що українська громада зробила в минулому, ми мусимо повернути „четверту хвилю” до співпраці з нами. Ми також хочемо створити відділ УККА з представників „четвертої хвилі” в метрополії Нью-Йорку.

– Чи є у вас які-небудь дані про численність нових іммігрантів?

– Статистика каже, що близько 200 тисяч українців приїхало до Америки за останніх 10–12 років. В загальному підрахунку під час сенсусу 1990 року виявилось, що в Америці проживає понад 750 тисяч

Нещодавно минуло пів року, відколи Михайло Савків очолив Український Конгресовий Комітет Америки. Він був обраний у жовтні минулого року на чотирирічний термін. М. Савків зробив цікаву кар'єру, пройшовши шлях від фінансового асистента до президента однієї з найбільших організацій української діаспори в США. По закінченню Юніон-коледжу Михайло Савків вступив до політехнічного інституту Ренселір в місті Троя, в штаті Нью-Йорк, декілька років опісля отримав диплом магістра з ділянки підприємництва (MBA). Близько п'яти років працював у приватному секторі. В 1996 році М. Савків приїхав до Вашингтону, щоб очолити Українську національну інформаційну службу, в якій працює по сьогоднішній день. Нижче вміщуємо інтерв'ю з М. Савковим.

українців. Додаткові 200 тисяч становлять потужну політичну силу як в Америці, так і поза її межами. Я хотів, щоб ми об'єднали всіх українців в США в єдину громадську та політичну силу. Очевидно, як директор бюро УККА в Вашингтоні, вважаю, що наш вплив повинен бути більш відчутний тут, у Вашингтоні. До проголошення Україною своєї незалежності 24 серпня 1991 року ми були досить впливовою силою, співпрацювали з Конгресом та з Адміністрацією Президента, подавали найважливішу інформацію до преси, аргументували наше прагнення створити незалежну соборну Україну та наше бачення, як саме це зробити. Тепер нам потрібно десь відновити, а десь зміцнити наші контакти з американською і українською правлячою елітою. Я вважаю, що ми, як українсько-американська громада, повинні сконцентрувати нашу силу над тим, що ми можемо зробити тут, у Вашингтоні, на користь як Україні, так і нашій громаді.

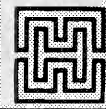
– Як ви ще специфічні засоби ви плануєте застосувати з метою інтегрування „четвертої хвилі” в українське громадське життя?

– Ми маємо на увазі всі ділянки і аспекти цього життя – культуру, мистецтво, шкільництво, спорт. І звичайно, релігію. Наприклад, в Сієтлі, штат Вашингтон, українців не було зовсім, а тепер там є від 25 до 30 тисяч. Багато з них належить до різних протестантських віровизнань. Вони створюють там власні церкви, але їх потрібно залучити до нашого громадського життя. Оскільки наша українська громада в Америці не така велика, як, наприклад, польська, нам потрібно зосередитися на співпраці між собою. А це означає зосередитися і працювати як в релігійному, так і в громадському житті.

– Яку ще мету ви ставите перед собою?

– Також є інші речі, які я маю на меті під час моєї каденції. Наприклад, щоб наша українська громада надала більше інформації американському суспільству про Великий голод в Україні 1932–1933 років. На жаль, ми маємо історичні деталі цієї події всередині нашої громади. Нам потрібно вийти і показати наше горе

(Закінчення на стор. 15)

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА

Українська література англійською мовою

Марта Тарнавська

Англійська мова – це єдина сьогорішня lingua franca – мова міжнародного порозуміння. За даними тижневика „Economist”, англійською мовою в наш час говорить – як рідною або як вивченою чужою мовою – два мільярди людей, тобто одна третина всіх жителів землі. Англійська мова панує і в науці, і в політиці, і в торгівлі, і в щоденному побуті. Світова література – в оригіналі і в перекладі англійською мовою – виходить на міжнародний ринок, здобуває собі читача в різних країнах і будує мости порозуміння між культурами і народами. Українська література в цьому англомовному світі репрезентована вже давно і відносно багато. Згідно з моїми дослідженнями і підрахунками, від 1840 року – від часу першої серйозної англомовної статті про українську літературу – до початку року 2000, тобто за 160 років, появилось приблизно 500 окремо виданих книжок і брошур, біля 5000 статей і довідок, біля 2000 окремих перекладів у збірниках і журналах та кількості рецензій на літературні видання. Ці цифри були б ще більші, якби включали речі, друковані також в тижневій і щоденній пресі. Англомовних перекладів і літературознавчих досліджень про українську літературу вистачає, щоб вчити українську літературу як університетський предмет для студентів, які не знають української мови, і навіть для спеціальних курсів чи то поезії, чи прози, чи навіть драми. Шевченко, Франко і Леся Українка мають по кілька англомовних видань, але існують також окремі поетичні книжки Тичини, Рильського, Антонича, Драча, Ліни Костенко, Стуса, Симоненка, Теліги, Голобородька, Калинця, Воробйова, Лишеги, Забужко, Бойчука, Юрія Тарнавського, Віри Вовк та інших поетів.

Поетичні переклади, однак, рідко бувають адекватними. Англомовний студент без знання української мови може мати тільки приблизне уявлення про українську поезію. З більшим успіхом можна представити цьому студенту прозу або драму. Навіть недосконалі переклади дають добре уявлення про проблематику, композицію, сюжет прозових і драматичних творів. Існують в англомовних перекладах повісті українських класиків: Марка Вовчка, Панька Куліша, Панаса Мирного, Івана Франка, Нечуя-Левицького, Коцюбинського, Стефаніка, Кобилянської. Є також окремі книжки прози Хвильового, Підмогильного, Антоненка-Давидовича, Остапа Вишні, Андрія Головка, Гжицького, Винниченка, Яновського. Із сучасних письменників репрезентований кількома книжками Олесь Гончар, але мають по одній принаймні книжці також Загребельний, Земляк, Дімаров, Гуцало, Мушкетик, Осадчий, Григорій Тютюнник, Дрозд, Валерій Шевчук, Качуровський, Сокіл – а навіть молодші – Андрухович, Діброва, Винничук. Можна навіть при доброму бажанні створити окремий курс пригоспідньої літератури для молоді з книж-

ками Багряного, Бердника, Близнеця, Владка, Малика, Нестайка, Пригари, Самбука, Василя Шевчука... Недавно вийшло в Канаді шість томів у серії „Жіночі голоси в українській літературі” з короткою прозою Олени Пчілки, Кобринської, Дніпрової Чайки, Яновської, Кобилянської, Ярошинської, Грицька Григоренка, Лесі Українки – це дає можливість для окремого курсу. Драматургію репрезентують поетичні драми Лесі Українки, п'єси Миколи Куліша і Івана Кочерги. Існує також кілька антологій української поезії і короткої прози, де можна знайти додаткові переклади, не включені в окремі персональні видання. Літературознавство також заступлене не тільки численними статтями в англомовних журналах і збірниках, але і низкою вартісних монографічних досліджень про Шевченка, Пантелеймона Куліша, і зокрема про політичні репресії 1920-их років, літературну дискусію, футуризм, Підмогильного, Хвильового.

Англомовна літературна україністика, очевидно, має і поважні прогалини: нема, наприклад, у перекладах, ні одного роману, ні одної драми Володимира Винниченка, нема таких шедеврів української прози, як „Майстер корабля” Яновського, „Місто” Валер'яна Підмогильного, або „Без ґрунту” Віктора Домонтовича, нема ні одної книжки прози еміграційних письменників – Емми Андіївської, Уласа Самчука, Олеси Ізарської, Юрія Косача. Що гірше: немає підставової хрестоматії, що давала б вибрані зразки поезії, прози і драми у перекладах з критичним коментарем, ані підставового підручника історії української літератури, що охоплював би цілість літературного процесу від найдавніших часів до сьогодні.

Прогалину бібліографічної інформації намагаються заповнити три мої бібліографічні книжки, де можна знайти точніші бібліографічні дані про згадані в цій статті англомовні книги „Ukrainian Literature in English” (CIUS 1988, 1992, 1999. Research Reports nos. 19, 51, 62 або по Інтернеті за адресою: www.utoronto.ca/cius). Повна бібліографічна інформація допоможе зацікавленим читачам знайти потрібні їм книжки в американських бібліотеках, але треба мати на увазі, що часто ці матеріали не знаходили потрібного поширення, бо вони здебільшого виходили або в діаспорних, або в радянських видавництвах, які не мали і не шукали доступу до широкого англомовного книжкового ринку. А варто пригадати, що цей потенційний англомовний книжковий ринок включає також сотні тисяч англомовних нащадків українських поселенців в Америці, Канаді, Австралії.

Марта Тарнавська – дійсний член УВАН і НТШ А, голова Видавничої Комісії НТШ А, автор трьох англомовних бібліографічних книжок, а також українською мовою: трьох збірок поезії, збірки оповідань, методичного посібника для бібліотек, персональних бібліографій.

Що чекає Анатолія Кінаха?

Подаємо думки політичного оглядача Сергія Руденка з приводу нового уряду України:

Двомісячна урядова криза в Україні, спровокована кількома парламентськими групами та фракціями, юридично завершилася 29 травня, коли до прем'єрського крісла прийшов Анатолій Кінах. Для А. Кінаха сьогодні важливим є налагодження його стосунків не лише з Президентом та депутатським корпусом, а й з „третьою силою“, яка залишилася „поза кадром“ урядової кризи, і волею якої він став керівником Кабінету Міністрів.

Евфорию, яка охопила парламентських опонентів В. Ющенка одразу після його відставки, і надто – з приходом у прем'єрське крісло А. Кінаха, змінив холодний душ. Про це, зокрема, свідчить запроваджений Президентом інститут державних секретарів та перепризначення главою держави 11 членів Кабінету Міністрів. Очікуваного переділу урядових портфелів, на що сподівалися лідери частини парламентських груп, не відбулося. А. Кінах має всі шанси отримати від Верховної Ради вотум недовіри за те ж, що і В. Ющенко – за кадрову непоступливість.

Відповідь на запитання, хто виграв, а хто програв внаслідок урядової кризи в державі, на перший погляд, є очевидною. Можна стверджувати, що виграла – Президент і його оточення, а програвли – ініціатори відставки В. Ющенка. Втім, навряд чи відповідь є такою однозначною. Оскільки процеси, якими супроводжувалася зміна керівництва уряду, дозволяють говорити про перемогу якоїсь іншої – „третьої сили“. Зважмо, що саме в період урядового „міжсезоння“ за борги було виставлено на продаж майно великих енергетичних і виробничих підприємств в цінах, що була меншою їхньої реальної вартості. Відправлений у відставку перший віце-прем'єр Юрій Єхануров назвав цей процес прихованою приватизацією. Щоправда, хто від кого приховував, для учасників політичних війн, очевидно, не секрет. Слід зауважити, що в період урядового „міжсезоння“ надходження до державного бюджету від процесу роздержавлення майна зменшилися у кілька разів, кредитування міжнародними фінансовими інститутами тимчасово було призупинено.

Сьогодні Анатолій Кінах запевняє, що продовжуватиме реформи, започатковані його попередником. Він намагається демонструвати рішучість і бажання порозумітися з різними політичними і фінансовими силами в державі, у тому числі і з „третьою силою“, яка перебуває поза стінами Верховної Ради та Президентської адміністрації.

А. Кінах, звісно ж, знає, чого від нього чекають. Але ситуація, за якої розпочалося його прем'єрство, свідчить про те, що рано чи пізно Анатолій Кінах зіткнеться з тими ж проблемами, що і Віктор Ющенко. Навіть за усієї гнучкості нового прем'єра йому не уникнути повторення долі свого попередника, оскільки в державі завжди знайдеться ота „третья сила“, для якої урядове „міжсезоння“ є благодатним часом.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про нашу небезпечну професію

Хто із нас, журналістів, думав про це раніше, – що наша професія може бути не лише цікава, але й доволі небезпечна? Однак в останніх роках дослівно у різних частинах світу життя журналістів було справді zagrożене, навіть появилися серед журналістів випадки справжнього героїства. Вершинним таким випадком стало убивство українського журналіста Георгія Гонгадзе, який став світовим героєм, який своєю діяльністю, а ще більше – своєю смертю змусив цілий світ говорити про Україну.

Сьогодні він посмертно став лавреатом престижної міжнародної нагороди Парламентської Асамблеї Організації з питань безпеки і співпраці в Європі, а його ім'я стало загально знане, як того, що загинув за правду. Трохи прикро, що наша професія, і саме українська журналістика, стала такою відомою з сумної причини, але Гонгадзе не перший, що заплатив життям за стремління писати правду. Були вже перед ним інші наші товариші, що загинули в таємничий спосіб – тільки про них голосно не говориться – правдоподібно, тому, що у сьогоднішній „вільній Україні“ цензура і політичні умови щораз більше нагадують совєтські часи.

Це зокрема завважається в останніх місяцях в усіх засобах інформації, що діють в Україні, а вже зокрема у найпопулярніших – телебаченні і радіо. Чи вже діє серед українських журналістів України страх, чи це просто байдужість або ще гірше – переконання, що за „єдиною неділімою“ було краще?

Куди ж дівається журналістичне кредо про писання правди?

Втім, саме із писанням правди можна також зайти у сліпий кут. Це завважаємо доволі часто ми, „вільні журналісти“ на землі Вашингтона.

Бо тут і хоча можна сподіватися, що журналіст може написати усю правду, яку бачить, чує та пе-

реживає, не завжди ця правда усім потрібна. Це можна легко завважити, перечитуючи американську пресу та відділяючи т. зв. „брукову“ від поважної, солідної. Одні в погоні за сенсацією пишуть правду і неправду тільки тому, щоб здобути читача і популярність своїй пресі. Інші, більш обережні, стараються добре перевіряти усі вістки та писати згідно із правдою або таки дещо із цієї правди промовчувати. Бо хоча тут не можна сподіватися, щоб багато професійних журналістів стало героями – все ж таки можна наразитися на судовий процес або інші правні несподіванки.

А все ж і в одній і в другій американській пресі надбуємо часто вістки про політичних мужів країни з прицілом до сенсаційності, особливо коли йдеться про їхнє приватне життя. Здається, що американські журналісти ради сенсаційності люблять гратися з небезпекою. Бо як можна інакше оцінювати розголошення журналістами особистої проблеми мера Нью-Йорку чи неfortunного фальшування віку дочок президента країни?

А як ми, діаспорні журналісти? Чи знаємо небезпеки, що на нас чигають? Ці небезпеки інакшого порядку, але які ж численні! Бо відчувати, коли годиться про якусь подію чи задум писати, а коли краще промовчати – це велике мистецтво, яке треба справді опанувати. Часом можна потрапити у вороги, а це журналістові ніяк не треба. Часто чути зауваження, що не можна критикувати громаду, ані Україну. Колись давно ми завжди могли боронитися, покликуючись на український „кодекс журналіста“. Сьогодні його творці давно на Бавнд-Бруку, а тут працюючі журналісти і не знають про його існування. Не легко сьогодні бути українським журналістом у США, хоча з інших причин, як нашим товаришам в Україні.

О-КА

Океан українців не розділяє

Тижневик „Свобода“ не часто потрапляє до мене, та коли вже його дістану, то читаю уважно і друзів з ним знайомлю. У „Свободі“ від 19 січня прочитала про „Українку-2000“ Іванну Старощак, яка поширює мистецтво писанки. Я теж по trochu писанкарою і була делегаткою Всесвітнього конгресу писанкарів, який відбувся у Києві під гаслом „Писанка – символ України“. У селі Дорогові біля Дрогобича встановлено пам'ятник писанці, а в Коломиї відкрито музей писанки. Солідну колекцію писанок зібрав Зенон Іліїв з Рочестеру (у ній є й мої писанки). Тепер я працюю з писанками, притаманними Лівобережжю, які зберегли у візерунках прадавні традиції.

Безмежно вдячна я Абрамові Кацнельсону за пояснення, що Шевченко не був антисемітом. Серед його друзів були поляки і казахи, темношкірий Айра Олдрідж. Недавно у нашій обласній бібліотеці відбулась презентація виданої у Києві книжки „Давидові псалми“, у якій зібрані церковнославянські тексти

та їх інтерпретація. Абрам Кацнельсон, посилаючись на Віктора Радущкого, аналізує ці переспіви. З прихильністю писав наш Кобзар про „святі гори Сіонські“. Він дружив з молододо співачкою Ізабелою Грінберг. У творах він гудив лихваря, але милувався його донькою. Усім нам потрібне братолюб'є, до якого закликав Т. Шевченко.

У „Свободі“ було вміщено звертання черкаського музею „Кобзаря“, де недавно відбулась презентація щойно виданого альбому акварелей Шевченка. У ньому багато малюнків з Черкащини. Намалював Шевченко чигиринський склик – перевернутий металевий казан, підвішений на опорі. До нього прив'язана дерев'яна довбня. Нею били, скликаючи людей на сходинах.

Читання „Свободи“ доводить, що відстань не ділить українців. У них багато спільних справ і починань. Добре, що найстарший український тижневик світу сприяє такому єднанню.

Лідія Пашкевич,
Черкаси

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

– SVOBODA –

Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$55.00, на півроку - \$35.00. Для членів УНСоюзу
\$45.00 річно, на півроку - \$30.00. За кожну зміну адреси - \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор – Ірена Ярославич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи“

Адміністратор Володимир Гончарик

Керівник відділу оголошень

Марійка Осціславська

Передплата – Марійка Пенджола

(973) 292-9800 (доп. 3041)

(973) 292-9800 (доп. 3040)

(973) 292-9800 (доп. 3042)

Візита Святішого Отця Івана Павла II в Україну

о. д-р Ігор Мончак

II. Закінчення.
Початок в ч. 22

Сучасне становище нашої Церкви

Коли в березні 1991 року Блаженніший Мислитель Любачівський переїжджав з Риму до Львова, тоді цілий літак польських владик зі священниками збирався прибути до Львова на його привітання. Зрозуміло, що своєю кількістю заглушили б вони тих кількох українських єпископів, які були тоді в Україні, і викликали б прикре враження серед вірних. В останню ніч перед приїздом Кир Володимир Стернюк, який тоді очолював місцеву Київську Церкву, зумів через польського консула у Львові стримати наїзд численної делегації римо-католиків з Польщі.

Коли у жовтні 1993 року візитував Україну префект Конгрегації для східних Церков кардинал Ахіль Сільвестріні, то ніхто з нашого духовенства його не супроводжував ані в зустрічі з Президентом України Леонідом Кравчуком, ані в його візитації сходу України, Закарпаття, а вкінці – Галичини. Тільки в Галичі, на межі Львівської єпархії, навіть не на межі митрополії, зустрічав його Блаженніший Мислитель Любачівський, Глава Києво-Галицької Церкви. Інакше було в Польщі навіть ще за комуністичної влади. Тоді примас Польщі Вишинський не допустив, щоб представник Ватикану говорив з урядом без участі польської ієрархії: „Про нас не без нас”.

Тепер на всіх більших або менших зібраннях нашої ієрархії в Україні на центральному місці видніє постать папського нунція, хоч ані в передвоєнних часах, ані тепер в інших державах нунції не займають такого визначного місця. Поруч з нунцієм звичайно вирізняється ще декілька латинських мітр місцевих римо-католицьких ієрархів. Однак не чувати, щоб владика Київської Церкви брав участь у зібраннях чи торжествах латинської Церкви в Україні. Вже два дні по кардинальській інсталяції Блаженніший Любомир Гузар приймав кардинала Мар'яна Яворського в Патріаршому дворі у Римі. Не було вістки, чи кардинал Яворський приймав кардинала Любомира Гузара в приміщеннях польської інституції в Римі, а є їх там принаймні дві. Цей брак взаємності скидається на наше почуття услужливої меншевартості супроти західного сусіда. За цим іде схильність підкорюватися сусідові, яку він неухильно використовує. Тож не диво, що наша Церква в часі переслідувань у 70-их і 80-их роках втішалася у світі високою пошаною, а тепер, недавно, в одному інтерв'ю Блаженніший Кир Любомир висловився про неї досить мінорно.

Заслужити собі на пошану можемо лише тоді, коли самі будемо свідомі належного нам місця в часі і просторі. Власними заявами ніколи не повинні ми заперечувати нашої гідності. Вислів, що наша Церква „існує вже 405 років”, є історично неточний і морально та політично руйнівним. Він представляє нашу Церк-

Яку Церкву зустрине Папа в Україні?

ву як новотвір, пізніший від протестантських сект, а шість попередніх століть Київської Церкви залишає Москві. Насправді Берестейський церковний договір не засновував нову Церкву, а тільки наладнав стосунки Київської Церкви, організованої ще св. Володимиром, з Римським верховним проводом Вселенської Церкви. У 1988 році ми відзначали 1000-ліття нашої Церкви.

Теж шкідливими є вживання назви Греко-католицька Церква, яку австрійська імперія накінула в XVIII столітті Галицькій частині Київської Церкви. Ця невласлива назва обмежує нашу Церкву до території Галичини. Такого обмеженого в часі й в просторі церковного „новотвору” ніхто належало не шанувати – ні західні, ані північні сусіди. Також коли б мало прийти до поєднання з Православними Церквами України, тоді вони регіональну „Греко-католицьку” Церкву не уважали б за рівного собі партнера.

У діаспорі в повоєнні часи почали вживати назви Українська Католицька Церква. Це були часи, коли треба було прояснювати для світу поняття українства як окремої ідентичності. У Ватикані вживали назву „рутенська” – як латинський варіант історичної назви „руська”, яку наші сусіди утотожнювали з назвою „російська”. Ще Папа Іван XXIII на виключно українській аудієнції вживав лише вислови „ваша Церква”, „ваш нарід”, щоб оминати контрверсію української назви. У той час наше наполегливе вживання назви „українська” мало свій сенс і політичну ціль. У Ватикані дивувалися, як Преосвященний Кир Іван Бучко у кожному своєму листі знаходив нагоду безліч разів уживати вислів „український, -а”. З українською державністю ця проблема зникла.

Українська Греко-Католицька Церква

Вживання тепер назви Українська Церква має для нас радше негативні наслідки. Нею представляємо нашу Церкву як новотвір модерних часів, бо ні в княжих часах, ні в козацьких не вживалося назви „Україна” в загальнонаціональному значенні. Мимоволі списуємо яких вісім століть нашої „руської” давнини і даруємо її „російській” Церкві. Також простором українська назва дуже обкрює Київську Церкву. Київське християнство простягалось далеко поза українські державні й етнографічні кордони. Як Білорусь, так і Закарпаття – це терени Київського християнства. Однак ані білоруси, ані словаки чи мадяри східного обряду, навіть закарпатські „русини” та їхні „пітсбурзькі” емігранти не зачисляють себе до Української Церкви. До речі, офіційно Церкву не означають назвою народу, але назвою первопрестольного городу. Є назви Римська, Константинопольська, Александрійська, Антіохійська, Московська Церква – від назв відповідних міст. Отже, правильною є назва **Київська Церква**.

Для уточнення, що наша Церква перебуває в єдності з Вселенською (католицькою) Церквою, о. д-р Дмитро Блажейовський пропонує вживати назву Київська Вселенська Церква. Вислів „вселенська” є українським перекладом грецького слова „католицька”, яке тепер утотожнюють з висловом „римо-католицька”, і тому він став одіозним для православних. Міг би дехто неправильно зрозуміти, що „Українська католицька” Церква – це латинська, „римо-католицька”, або латинізуюча. Могло б навіть зродитися побоювання, що наша „Українська католицька” Церква зіллється колись з латинською в одну „Українську католицьку” Церкву двох обрядів під проводом Львівського латинського кардинала. Досі о. Дм. Блажейовський у своїх творах дотримувався короткої назви Київська Церква. Автор цих рядків також постійно вживає назви **Київська Церква**.

Широку аргументацію цієї назви я подав у своїх пропозиціях на Собор Києво-галицької

Церкви в 1996 році, які передав багатьом владикам ще перед Синодом єпископів Української Греко-Католицької Церкви в листопаді 1995 року. Описав опублікував головні точки пропозицій у формі популярної статті. Однак цих пропозицій Собор не розглянув.

Щойно три роки пізніше зайнявся справою правильної назви нашої Церкви Синод єпископів УГКЦ – у вересні 1999 року. Як подано у комунікаті Секретаріату Синоду єпископів УГКЦ, „була проведена дискусія на тему офіційної назви нашої Церкви. Єпископи запропонували, покликуючись на папські документи і спростування з боку вірних України і діаспори, змінити назву „Українська Греко-Католицька Церква” на таку, яка б краще відповідала первісній традиції нашої Церкви, зокрема на „Київську Католицьку Церкву”. Однак, це питання є справою майбутнього, і рішення прийматиметься за результатами загальноцерковної дискусії”. Себто справу назви відкладено ad Calendas Graecas, тобто назавжди.

О. д-р Дмитро Блажейовський у своєму Зверненні до Синоду українських греко-католицьких владик дуже влучно аргументує, що „впровадження нової назви дуже потрібне, не передчасне, а досить спізнене, і не шкідливе, а корисне”. Назва помісної Церкви є чимсь природним і походить від головного міста Церкви. Тим то назви помісних Церков не започатковані рішенням церковної влади, а тим менше – апробацією Римського престолу. Неформально постали всі три невласливі назви нашої Церкви. Назву „греко-католицька” накінула світська австрійська влада двісті років тому, і то тільки для окупованої нею південно-західної частини Київської Церкви. Назву „українська” почали вживати щойно по Другій світовій війні у діаспорі, всупереч волі Римського престолу. Щойно по довгих роках нашого її вживання, прийняли її в Римі, але тільки у відношенні до Галичини та галицьких емігрантів. Третя, найновіша еклетична назва „українська греко-католицька” мала б задовольнити сентименти як діаспори, так і галичан. Поселенці на чужині дорожать „українською” назвою; натомість в Україні терпіли переслідування, називаючи себе „греко-католиками”. Однак терпіли вони не за назву, а за Вселенську суть Церкви, а в діаспорі вже ніхто не заперечує назви й існування України. Тож час перебороти емоційні прив'язання і почати вживати правильну та доцільну назву Церкви, не відкликаючись до загальноцерковної дискусії, яка ніколи не буде однозгідною, ані не вичікуючи чиеїсь апробації.

Київська Вселенська Церква

Історично й логічно правильна назва „**Київська Вселенська Церква**” виведе Церкву з вузького Галицького загумінку на широку всеукраїнську й позаукраїнську перспективу. Безперечно, сама назва мети не заступає, але це перший маніфестаційний крок довгої мандрівки до розбудови Церкви. Відповідною поведінкою треба буде поступово виповнювати далекоглядну ідею належним змістом. Дальшим кроком мало б бути заснування офіційного осідку Київської Церкви в Києві. Офіційна резиденція Глави Київської Вселенської Церкви повинна бути в престольному городі, і в Києві повинні відбуватися синоди та собори. Це задекларувало б „всеукраїнський” характер нашої Церкви, нарівні з УПЦ та з УАПЦ. Характерно, що УАПЦ, хоч вона менша кількісно від УГКЦ і також діє переважно в Галичині, але уважає Київ за центр свого існування та активності.

Услід за наголошенням Києва як центру Київської Церкви настане потреба відокремити Галицьку митрополію від з'єднаної Києво-галицької митрополії та наставити окремого Галицького митрополита, залишаючи Главу Київської Вселенської Церкви з одним титулом Київського митрополита. Згодом треба буде

(Закінчення на стор. 12)

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Велика честь для маленької Лялі

Президент Дж. Буш, віце-президент Річард Чейні і Ляля.

Ляля вручає китицю Першій лейді Лорі Буш.

ВАШІНГТОН. – Ляля Чопівська-Бенсон мала велику честь дарувати квіти нововибраному Президенту Джордзові Бушові і Першій лейді Лорі Буш. Церемонія вручення відбулася під час інавгураційної церковної Служби, котра відбулася в Національній катедрі (National Cathedral) у Вашингтоні. Президент США і Перша лейді сердечно прийняли квіти від 8-літньої Лялі. Президент зі зацікавленням розпитував про її захоплення, а Перша лейді міцно, по-материнськи обняла її – на противагу формальному „дякую”.

Даруючи квіти, Ляля щиро побажала їм: „Нехай Господь буде з вами на вашій новій дорозі”.

Ляля Чопівська-Бенсон є ученицею третьої класу „Beauvoir Elementary School” при тій самій Національній катедрі у Вашингтоні. Ляля є із четвертого покоління вихідців з України, плінно розмовляє українською мовою. Вона є членом УНСоюзу, активною членкою Пласту, американської організації „Girl Scouts”, Української православної катебри св. Андрія, студенткою школи українознавства ім. Т. Шевченка. Її завжди можна бачити з книжкою в руках. Ляля також любить спорт: грає в копаний м'яч, плаває. Ця дівчинка любить грати на фортепіано і вправляти „tap dancing”.

С. К.

Нові члени УНСоюзу

Андрій З. Тоган, син Я. і Т. Тоганів, новий член Пластового 216-го Відділу УНСоюзу. Забезпечила свого внука його бабуня д-р Т. Цісик.

Остап Ткаліч, син Надії і Олександра Ткалічів, новий член 127-го Відділу УНС. Вписала свого хрещеного Леся Дармограй.

В публікації „Нові члени УНСоюзу“ („Свобода“, ч. 21) підписи під світлинами, що зображують Остапа Ткаліча і Андрія Тогана, помилково було поміняно місцями. Вміщуємо їх після уточнення.

Управа залишилась незмінною

БАФАЛО, Н. Й. – 28 квітня в залі Української Католицької Церкви св. Миколая відбулися збори Округу УНС. Збори відкрив голова Округу Осип Гаврилюк, який представив Головного контролера УНС д-ра Олександра Серафима.

Хвилиною тиші присутні вшанували пам'ять Ярослава Пришляка.

Звіт попередніх зборів відчитав В. Сивенький. Голова Округу подав загальний звіт за минулий рік, у якому схвалено працю секретарів Відділів. О. Гаврилюк, Ю. Дармограй і І. Гнатик досягли того, що Округа зайняла третє місце в таблиці Округ УНС. Звіт каси подала М. Боднарська. За Контрольну комісію звітував Д. Пітолай. На пропозицію Дмитра Яремка залишити ту саму управу на 2001 рік, збори затвердили склад управи: голова – Осип Гаврилюк, заступник голови – Ірена Гнатик, секретарі – Василь Сивенький і Юрій Грешишин, касир – Марія Боднарська. Контрольна

комісія: голова – Дмитро Пітолай, члени – Дмитро Яремко та Ігор Мороз.

Д-р О. Серафим роздав письмовий звіт Централі про Округи. В своїм слові він подав, що фінансовий ріст був найвищим за останні роки, попри зменшення числа членів. Доповідач докладно розповів про різнобічну діяльність УНСоюзу.

В запитах про „Союзівку” і забезпечення брали голос Д. Яремко, Ю. Дармограй і Ю. Грешишин. На всі запитання д-р О. Серафим дав вичерпні відповіді. Відносно зміни статуту В. Сивенький сказав, що ані зміна статуту, ані число директорів чи радних не поправляють ситуації, бо треба підшукувати охочих працювати секретарями, яких чимраз менше. Відчувається брак людей, охочих до праці. Позитивом є сторінка УНС у „Свободі”.

О. Гаврилюк, голова
В. Сивенький, секретар

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

Вітає усіх Батьків, Дідусів і Прадідусів

з нагоди

ДНЯ БАТЬКА

та бажає їм

„МНОГАЯ ЛІТА”

Запрошуємо всіх з родинами на

ТРАДИЦІЙНИЙ

„ДЕНЬ БАТЬКА”

який відбудеться на

СОЮЗІВЦІ

У неділю, 17 червня 2001 року

Учасників очікує святкова програма:

год. 10-та ранку – Свята Літургія в українській католицькій церкві св. Трійці
год. 1-ша по пол. – Спеціальний полуденок присвячений Дню Батька
год. 3-тя по пол. – Мистецька програма (вступ вільний)

У програмі беруть участь:

❖ Український танцювальний ансамбль „СИЗОКРИЛІ”
– РОМА ПРИЙМА-БОГАЧЕВСЬКА – директор-хореограф
❖ Дует – „ЧЕРЕШЕНЬКИ”

Для замовлення полуденка просимо телефонувати на СОЮЗІВКУ

Тел.: (845) 626-5641

Надавайте фінансову підтримку виданням УНС – „Свободі” та „Українському Тижневику”, які сприяють збереженню кращих традицій українського життя!

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

С. Петлюра ще не повернувся в Україну Затишна школа в Милятичах

Сімдесят п'ять років тому уряд Української Народної Республіки в екзилі оголосив Деклярацію, яка сповіщала український народ і увесь світ, що 25 травня 1926 року смертю мученика загинув славний лицар землі української, голова Директорії і Головний отаман військ УНР Симон Петлюра. „Не в чесному бою поліг він головою, – говорилося в Деклярації, – загинув він від зловорожої руки найманого ворога-убивці, що підстеріг його, безбронного, на вулиці світової столиці – Парижу. До численних борців проти червоної Москви, що їх розсипано на Батьківщині та на еміграції, подано нині ще могилу вождя українського народу, борця за незалежну державу Україну, за волю і честь української нації”. „Уряд УНР, – наголошувала Деклярація, – дав урочисту обітницю перед українським народом та перед славною пам'яттю Симона Петлюри свято й непорушно виконати до кінця свій обов'язок перед Батьківщиною”.

На підставі закону від 12 листопада 1920 року, виданого ще в Україні, обов'язки провідника перейшли до голови Ради міністрів Андрія Лівіцького, який підписав Деклярацію. Підписали її також голова Ради Міністрів Вячеслав Прокопович та військовий міністер Володимир Сальський.

Симон Петлюра був непохитним соборником. Його провідна роля у

проголошенні Акту Соборности 21 січня 1991 року є яскравим прикладом відданості Україні. В історичній промові перед війнами армії УНР 26 листопада 1919 року він сказав: „Ми вступили на арену історії тоді, коли весь світ не знав, що таке Україна. Єдиною боротьбою, упертою і безкомпромісовою, ми показали світові, що Україна є, що її народ живе і бореться за своє право на свободу і державну незалежність”.

Залишаючи землю України в кривавих боях з большевицькими ордами Москви, Симон Петлюра заявив, що армія УНР не капітулювала і не здалась, а лише „відступила на другу лінію фронту”. Перебуваючи в екзилі, Симон Петлюра уділяв велику увагу українській еміграції, зокрема в США. Він стверджував, що „Америка є одною із найбільших могутніх держав світу, а українці є інтегральною частиною українського народу і мусять неупинно шукати для України можливих приятелів політично й економічно вигідних для нас”.

Чи вивчає владна когорта сучасної України ті помилки, про які так виразно і болюче говорив Симон Петлюра? Чи виконає його заповіти? На жаль, ні. Петлюра ще не повернувся в Україну.

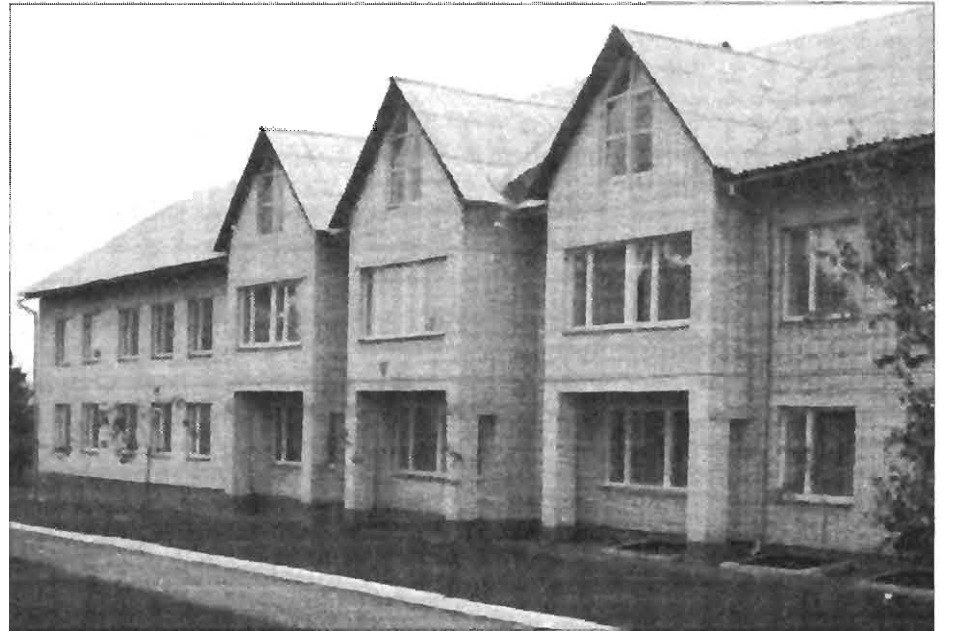
Іван Самійленко, останній Голова уряду УНР в екзилі

Ще у 1996 році діти Милятичів на Львівщині розпочали навчання у новій двоповерховій школі. У 1997 році я оглядала цей будинок і помістила у „Свободі” допис про своє захоплення школою.

Цього року я знову побачила вже майже викінчену школу. Вчителька Влодзя Сірич, яка, окрім інших предметів, викладає ще й основи християнської етики, запросила мене оглянути її володіння. В класі була така чистота, що в мене з'явилося бажання зняти

черевики. Столики з кріслами на дві особи. На столиках – вишиті невеликі серветки, а на них – китиці, немов сніжинки, розсипані на кушину. Стіни до половини оббиті деревиною. У театральній залі на нас чекали учні. Я звернулася до молоді зі словами заохочення до науки. Відтак Влодзя Сірич сказала кілька теплих слів, а після цього ми зробили спільну світлинку.

Марія Крижанівська, Рочестер, Н.Й.

Школа в Милятичах на Львівщині

„Свобода“ отримала цього року вже понад тисячу листів. Про що пишуть люди?

Нинішнього року до „Свободи” надійшло вже понад тисячу листів. **Д-р Євген Перейма** з Нью-Йорку пише: „Добре, що „Свобода” вмістила інтерв'ю з польським публіцистом, професором Ришардом Тожецьким. Вважаю, що треба постійно інформувати нашу спільноту про співпрацю двох сусідніх народів”.

Орест Городиський з Чикаго пише: „У моєму дописі про нагородження інж. С. Куропаса Золотим Хрестом Заслуги Братства колишніх вояків дивізії „Галичина” сталася неточність: сходина Товариства сеньйорів відбулися не при катедрі св. Володимира, а при катедрі св. Миколая”.

Микола Теслевич з Феніксу, Арізона, вважає, що у коментарі щодо нагородження Харківського Митрополита УПЦ Никодима (ч. 17) допущено неточність, коли говориться: „Не міг піднятися на могилу Шевченка Патріярх Мстислав”. На думку автора листа, Патріярх Мстислав помер значно раніше 1991 року, про який йшлося в публікації. Це, звісно, не так: Патріярх відійшов у червні 1993 року.

Пошта доставила уточнення **Едварда Кухара** з Нью-Джерсі до його статті „Мала Україна у великому часописі”, де при редагуванні замість слова „ковбаски” вжито „сосиски”.

Проф. **Є. Лемцьо** уточнює, що у статті „Нова посада професора українознавства” („Свобода”, ч. 18) з його електронної адреси треба усунути слово „raul”, а в електронній адресі проф. Д. Веста має бути „jdwest”.

Голова Педагогічного товариства ім. Г. Ващенко **Зоя Касьяненко** з Харкова має прохання: „Я, вчителька української мови та літератури, дуже хотіла б отримувати „Свободу”, про яку чула багато доброго. Передплатити її я не маю можливості. Моя адреса: вул. Бабушкіна, 2, кв. 2 61093 Харків, Україна”.

Редакція „Свободи” часто отримує з України прохання допомогти у передплаті нашого тижневика для товариств, шкіл, інститутів, окремих громадських діячів. Маємо надію, що лист Зои Касьяненко – один з них – не залишиться

поза увагою добродіїв. Якщо хтось з читачів має бажання полатити передплату комусь в Україні, редакція може надати відповідну адресу.

Референт преси СЧА Округи Клівленду **Олена Хмиляк** звертає увагу на те, що 15 березня „Українська газета”, що видається в Брукліні, Огайо, надрукувала реклямне зображення кудлатого ченця зі свічкою і келихом. Тут же було написано: „Російська горілка „Шалений монах” виліковує стрес! Негайно почніть життєдайний процес!” Далі повідомляється, що російська горілка виготовлена в Канаді, за стародавніми рецептами часів гетьмана Івана Мазепи. „Навіщо тулити до горілки монаха з келихом і свічкою? Навіщо пов'язувати російську горілку з рецептами часів гетьмана Івана Мазепи?” – слушно запитує Олена Хмиляк.

Як завжди, не бракує листів на політичні теми. **М. Мельник** з Огайо у статті „Кучма – будівничий української держави” аналізує досягнення і упущення в діяльності нинішнього Президента України.

Д-р Володимир Боднар у статті „Російські „тайкуни”-більйонери починають нову фазу економіки” переказує статтю Аркадія Островського, вміщену з такою назвою в газеті „Плейн Ділер” у Клівленді. У ній йдеться про зростання підприємництва у Росії. Д-р Володимир Боднар написав також рецензію на книжку Антоніни Сушків-Демчини „Зі Сходу на Захід” („Київ - Юнкерс”, 2000, 294 стор.), авторка якої 16-літньою дівчиною була вивезена з сумського села до Німеччини. У виданні її споминів допомогла СФУЖО, голова якої Оксана Соколик написала вступне слово до книжки.

Богдан Незгода з Каліфорнії не погоджується з тим, що кримські татари мають право жити і господарювати в Криму (див. „Свобода”, ч. 16), бо вони, мовляв, прийшли на ці землі лише 600 літ тому.

Степан Козіна з волинського села Прилуцького переслав свого листа до „Голосу Америки”, у якому аналізує політико-економічне становище України і закликає до об'єднання

національно-патріотичних сил. Сумній долі українського села, з якого вийшло багато талановитих людей, присвятив статтю-дослідження **Іван Ільків** з Нью-Джерсі. Він закликає з повагою поставитися до сучасного села, життя якого треба докорінно змінити, людей національно усвідомити, а управління зробити демократичним.

Віктор Павленко з Торонто у великій статті „Живи, Україно, вічно живи” зробив екскурс в історію України, зосередивши увагу на стражданнях її народу, переслідуваного непроханим нашествям з півночі.

Цій темі присвячено також сатиричну поему „Кунейда” **Данила Гуцуляка** з Торонто, написану як переспів Котляревського. Ро-Ко з Торонто присвятив памфлет „Чиста комедія... якби” останнім політичним подіям у Києві, зокрема зникненню прогресивного журналіста, касетному скандалові і звільненню з посади Юлії Тимошенко.

Д-р Іван Овечко у статті-репліці „Про лист Папи Римського до Митрополита Сабодана” („Свобода”, ч. 18) не погоджується з тим, що посада адресата звучить „Митрополит Київський і всієї України”, тоді як в Україні є й інші Православні церкви, зокрема Київського Патріархату. Немає в листі Папи й уточнення, що ця Церква належить до Московського Патріархату.

Письменниця **Віра Оберемок** з села Русалівки на Черкащині надіслала замальовку для дітей, вона також схвалює публікації „Свободи” з питань української мови.

Свої нові поеми „Почуття” і „Біблія. Вступ” надіслав **Костянтин Хвостик** зі штату Іліной, а **Микола Горішний** з Нью-Джерсі прислав нові вірші „Роксоляна” і вітання до „Свободи”, яку він називає „бабуною”:

Ми ждемо на тебе, шановна бабуно,
Коли завітаєш у нашу хатину,
Щоб знову з тобою могли ми згадати
Далеку від нас, дорогу Україну.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Українознавча доповідь А. Граціозі

КЕМБРИДЖ, Ма. – На думку Андреа Граціозі, професора сучасної історії Неаполітанського університету ім. короля Федеріка II в Італії, неможливо зрозуміти історію СССР, не визнавши місця і значення, яке посідає в ній Україна. Більше того, проф. Граціозі вважає, що давно на часі усвідомити ролі, яку відіграли Україна та Польща у драматичних подіях європейської історії XX ст. Проф. Граціозі перебував у Гарвардському університеті в квітні ц. р. на запрошення Українського Наукового Інституту з нагоди виголошення ним традиційної доповіді, заснованої в пам'ять Василя та Марії Петришинів. Пояснюючи назву своєї доповіді, „Досвід України в європейській війні-революції 1905–1956 рр.”, проф. Граціозі зазначив, що це період, на який припадають спроби радянського (або, як вважає історик, „дивного”) державотворення. В 1905 році, як пояснює А. Граціозі, Росія зазнала поразки від Японії, і хвили від цього потрясіння відчували на собі майже всі імперії.

На революційні події в Росії водночас відгукнулися Україна, Польща, Литва та інші колонії імперії. І розпочатий ними революційний процес мав продовження у Першій світовій війні та в революції 1917 року. Україна 1917–1921 років стала свідком кількох спроб державотворення, в результаті чого країна перетворилася на зону не лише збройних, але й ідеологічних баталій. На думку А. Граціозі, буремні події, які відбувалися на Україні, змусили Леніна ввести новий, національний вимір у свої політичні розрахунки. Звідси й походить ідея створення „Союзу Радянських Соціалістичних Республік”, на відміну від єдиної російської федерації, до якої Україна входила б на правах автономії.

Інший період українського державотворення відбувався в рамках СССР, – і цей період досяг своєї жакливної кульмінації під час Голодомору 1932–1933 років. На найбільший опір (в абсолютних вимірах) радянська влада натрапила саме в Україні; і тому саме тут Сталін намірився вирішити селянське питання раз і назавжди. Мільйони загинули під час цієї непроголошеної „Великої селянської війни”, яку держава розпочала проти селянства.

Переломний момент стався під час Другої світової війни, коли простори між Берліном і східними кордонами України контролювалися не урядом, а окупаційною адміністрацією, що дозволяло людям вільніше пересуватися. Після війни, Україна, зібравши до купи свої території, розпочала новий період державотворення. Але сталінський режим заковтнув великий шматок нових земель, і тим самим обтяжив себе новими проблемами.

Свій огляд проф. Граціозі закінчив 1956 роком, хоча він сам визнає, що ця дата є досить довільною. Саме в 1956 році сталося кілька справді визначальних подій: Хрущов виголосив свою промову, в якій за-

судив Сталіна; сталася Суєзька криза, яка стала передумовою створення європейської спільноти; вибухла Угорська революція. Але з іншого боку, за межу можна було б обрати й 1953 рік, коли помер Сталін, коли було придумано опір в Західній Україні й балтійських країнах, і коли в сталінських таборах відбулися повстання ветеранів УПА.

На думку проф. Граціозі, на прикладі України можна простежити багато принципових тенденцій європейської, ба й світової історії. На території України зішлись інтереси і кордони кількох імперій, отже, ми маємо „прототип Східної Європи”. Крім того, події, що сталися в Україні в XX сторіччі, мають прямі відповідники та аналогії в інших частинах світу. Наприклад, в Україні селянство стало важливим елементом державотворення, тут використовувалися насильницькі методи „остаточного вирішення питань”, і тут влада прагнула досягнути повної однорідності населення (в той час, як зараз в Європі відбувається зворотний рух у бік різноманіття). На думку А. Граціозі, Голодомор, найбільша катастрофа, яку зазнав український народ, заслуговує на більшу увагу з боку істориків. „Я переконаний, – сказав він, – що доки історики новітнього часу не усвідомлять того, що сталося на Україні в 1932–1933 роках, доти вони не зможуть зрозуміти логіку подій XX сторіччя”.

Представляючи доповідача, директор Українського Наукового Інституту Гарвардського університету проф. Роман Шпорлюк сказав, що одним з наукових здобутків проф. Граціозі є його праця про Великий голод 1932–1933 років, що появилася в Італії. У ній вчений широко використав матеріали італійської дипломатичної служби, яка інформувала Рим про голод в Україні. Науковий підхід проф. Граціозі, як зазначив проф. Шпорлюк, полягає у тому, щоб розглядати феномен СССР та комунізму в загально-європейському контексті, а не як ізольоване явище. Праця італійського вченого в російських та українських архівах упродовж 1990-их років дала йому змогу оцінити значення України не лише в радянській, але і в європейській та світовій історії. А дослідження обставин голоду 1932–1933 років відкрило йому нову перспективу на селянське питання, яким він цікавився вже раніше.

Щорічна традиційна доповідь імені Петришинів була заснована при Українському Науковому Інституті в 1994 році д-ром Володимиром Петришином та його родиною в пам'ять батьків.

Родина, створивши фонд з непопущним капіталом в Гарварді на цю ціль, фінансово забезпечила майбутнє цієї корисної для українознавства програми.

УНІ при Гарвардському університеті.

Не замовкають чорнобильські дзвони

ВОРРЕН, Миш. – Заходом Мишигенського відділу Фонду допомоги дітям Чорнобиля 29 квітня соборним Молебнем-Панахидою у церкві св. Йосафата, а опісля програмою в залі цієї церкви вшановано цю сумну річницю. Співом церковних хорів провадив Степан Феденко. Програму вела голова Відділу Рома Дигдало. Учні початкової школи при церкві Непорочного Зачаття засвітили свічку перед декорацією з чорнобильською тематикою, яку виконав Володимир Дигдало. Свої вірші читали Мар'яна Постолюк, Ірина Матрифайло, Настуся Новачинська, Ігор Синютка і Таня Роковик. Учні Александра і Андрій Безверхі, Леся Ониськів. Реня Чалівей і Алексіс Сьомка виконали дві пісні, присвячені матерям і дітям Чорнобиля. Програму підготували учительки школи Оля Новачинська та Ірина Шамрай. Після їхнього виступу парох української православної катедр св. Покрови о. д-р Павло Боднарчук поділився з присутніми найновішими вислідами вивчення наслідків катастрофи у Чорнобилі. При кінці програми співак Євгенія Крикун виконала програму пісень.

Зенон Василькевич

МАЯМІ, Фла. – Старанням злучених організацій 20 травня в українській греко-католицькій церкві Успіння Богородиці відзначено 15-річчя Чорнобильської катастрофи. Програму підготувала Ірена Дзюбинська, членка 19-го Відділу СУА, яка виголосила доповідь про Чорнобиль.

У програмі взяла участь Ірена Забитко – письменниця і авторка роману про Чорнобиль „The Sky Unwashed”.

Ірена Забитко подорожувала в Україну, де вивчала українську мову, була у Чорнобильському районі, пізнала побут людей, які повернулися до своїх домів. Повість І. Забитко має позитивні рецензії у відомих американських виданнях. Доповідь Ірени Дзюбинської перепліталася з вибраними віршами про Чорнобиль, які виголосили Наталія Гаврилів, Віра Скрип і Руслан Табачинський.

Бандурист Ярослав Антоневич виконав на бандурі в'язанку українських народних пісень на тему книжки І. Забитко.

Лідія Я. Гладка

Про людину, котра належала до широкого світу

НЬЮ-ЙОРК. – Вечір на пошану д-ра Романа Домбчевського, що відбувся 12 травня у НТШ, вказав не вперше на те, що ми мали у міжвоєнні роки цілий ряд визначних одиниць у Західній Україні, які своїм світоглядом і знанням належали до широкого світу, а не до вузької територіальної. Саме такою людиною був д-р Р. Домбчевський, про життя і працю якого ми довідалися із доповіді його дочки, відомої громадської активістки Христини Навроцької, та глибокої аналізи його праці під назвою „За право мови”, що її зробила д-р Марта Трофименко.

Із обидвох тих цікавих аналіз численні учасники цього вечора могли впізнати силуетку адвоката Р. Домбчевського, як непересічного батька і члена патріотичної української родини, яку розбила більшовицька рука, що сягнула в першу чергу за Р. Домбчевським, відомим в Західній Україні адвокатом і членом Української Соціал-Демократичної партії, що діяла під проводом передового адвоката і вченого соціолога д-ра Володимира Старосольського. Як довідуємося, місце і час смерті д-ра Р. Домбчевського не є відомі – так, як не одного із передових постатей Західної України.

Д-р М. Трофименко характеризує книжку д-ра Р. Домбчевського як науковий підручник для адвокатури, повний докладних пояснень про десятки дрібних параграфів, на підставі яких можна було будувати компетентні аргументи в суді і в державних урядах. Вона підкреслює наскрізь актуальні та цікаві думки автора, який каже, що „хоч українці не мають своєї держави, вони мають свою мову і мають свою націю”. Це в даний час є найважливіше. Як стверджує д-р М. Трофименко, позиція д-ра Домбчевського, що нація, а не держава повинна бути визнана як суб'єкт міжнародного пра-

Х. Навроцька розповідає про свого батька.

ва, і що міжнародне право до того прямує – знаходить сьогодні відгук в Хартії Об'єднаних Націй – в самій назві цієї організації.

Ця глибока аналіза праці д-ра Р. Домбчевського, цього видатного знавця права, вказала присутнім на вечорі на те, як широко думали такі передові одиниці передвоєнного галицького світу, і можна сміло сказати, що вони належали не лише до цієї частини України, а до широкого світу. Такої думки був також ред. Іван Кедрин, що свого часу написав на сторінках „Свободи” спомина про д-ра Р. Домбчевського, в якому читаємо, що коли хтось розмовляв з Р. Домбчевським, то відчував, що „маєте до діла з людиною високої товариської та громадської культури, людиною, яка належала до широкого світу, а не до як приємного Миколаєва чи Стрия”. Цей спомина

(Закінчення на стор. 15)

Відновлено відділ УЛПТА

НЬЮ-ЙОРК. – 28 квітня з ініціативи групи ентузіастів під проводом д-р Лесі Кушнір в Українському Інституті Америки відбулись збори метрополітального відділу Українського Лікарського Товариства Північної Америки, на яких

відновлено діяльність відділу і обрано його управу. Головою управи обрано д-р Лесю Кушнір. На зборах вирішено скласти тисячу доларів у допомогу потерпілим від поєн в Закарпатті.

Б. Ш.

Круті дороги родини і народу

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – В УОКЦентрі наприкінці квітня відбулася презентація книжки Ігоря Старосольського „Крутими дорогами”, влаштована 43-им Відділом США. Його голова Анна Максимович, відкриваючи вечір, наголосила, що метою кожної презентації книжки „є підтримати духовні надбання, відсвіжити в громаді заохоту до читання, бо в наш час космічних досягнень і надзвичайної технології все ж таки книжка найближча: з нами спілкується душа і серце її автора”.

Ведуча програмою Людмила Чайківська надала слово Лицареві Ордену св. Григорія, історикові і дослідникові д-рові Мирославу Лабуньці. Він поділився своїми враженнями про книжку „Крутими дорогами”, підкресливши, що спомини є важливим політичним і культурним чинником і для родини, і для всього народу: „Спомини Ігоря Старосольського підпадають під категорію: добре, цікаве, важливе... Спомин про тих, що чудом пережили тортури і заслання”. Доповідач зауважив, що люди в діаспорі і навіть громадяни України вже через одну генерацію не матимуть змоги відвідувати місця, опи-

сані в цій книзі. І майбутнім поколінням цікаво буде прочитати про своїх земляків. Ця книга, як відзначив далі д-р Мирослав Лабунька, є хронікою трагічного життя автора і його родини від вересня 1939 по січень 1981 року.

На вечорі виступила Уляна Старосольська-Любович, сестра автора книги, член Спілки письменників України, колишня редакторка журналу „Наше Життя”. Вона розповіла історію появи книжки „Крутими дорогами”. „Коли тримала в руках його рукописи, весь час мала враження, що тримаю в руках його життя”, – згадувала Уляна Старосольська-Любович, яка три роки перебувала разом з братом Ігорем Старосольським в Казахстані.

Два уривки – „Віщі сни” та „Поворот до Львова” з книги „Крутими дорогами” прочитав колишній член Мистецької студії Володимира Шашаровського Роман Книгничий.

Оригінально, під власний супровід на бандурі, виконала фолклорні чотири пісні Лаврентія Туркевич. Кожна з цих пісень була присвячена певній темі, пов'язаній з тим чи іншим розділом книги.

Уляна Старосольська і Людмила Чайківська (зліва).

Про кожен з них заповідала сама мисткиня.

Про свою зустріч через довгі роки розлуки з батьком, Ігорем Старосольським, розповів син Володимир Старосольський, підкресливши, що зустріч була хоч і короткою, але „просто чудовою”.

Ведуча Людмила Чайківська подякувала всім учасникам програми і запросила до буфету, який приготували членки 43 Відділу під зарядом Марії Данилів.

Г. Дзівак

КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

9 червня – спортове товариство „Тризуб” проводить 25-ті річні змагання з гольфу в „Limekin Golf Club”. Початок о 11:15. Відбудеться бенкет. За довідками звертатися до Юрія Тарасюка телефоном (215) 860-5822.

9 червня – Українська оселя в Лігайтоні проводить 9-ий щорічний козацький річковий сплив на плотах. Довідки: Стефан Білинський, тел.: (215) 656-8521.

9-10 червня – оперета „Хоробрий півник” Богдана Яновського в Українському освітньо-культурному центрі Філядельфії (700 Cedar Rd., Jenkintown). Початок в суботу – о 6-ій вечора, в неділю – о 3-ій год. Тел.: (215) 663-1166.

10 червня – концерт „Увертюра садового штату” камерної оркестри Товариства звукозапису Гайленд-парку на користь Фондації допомоги дітям Чорнобиллю, в Об'єднаній методистській церкві (George Street at Livingston Avenue, New Brunswick, NJ). Початок о 4-ій год. Вхід 10 доларів (для дітей і літніх – 5 доларів). Тел.: (732) 227-1087 і 828-7421.

До 13 червня триватиме виставка творів Юрія Химича „Барви і світло” у вашінгтонській „Alla Rogers Gallery” (1054 31 St. NW Washington DC). Телефон (202) 333-8595.

15 червня – збори 42-го відділу УНС ім. Шевченка в Пасейку, Н. Дж., в Українському Народному Домі (237 Норе Ave.). Початок о 7-ій вечора.

16-17 червня – фестиваль при Українській Католицькій церкві св. Михаїла (N. Broadway and Shonnard Pl., Yonkers, NY). Тел. (914) 375-4418.

17 червня – Третій фестиваль дитячої та юнацької творчості у Клівленді, Огайо, присвячений 10-ій річниці незалежності України. Телефони (440) 884-1127 і 886-6662.

17 червня – Окружний комітет відділів УНС Північного Нью-Джерсі запрошує всіх взяти участь у відзначенні „Дня Батька” на Союзівці. Поїздка автобусом, ціна 15 дол. від особи. Тел. (973) 292-9800 дод. 3055 (УНС).

16-17 червня – мистецька група „Яра” запрошує в Нью-Йорку на виставку „Пісні літньої ночі” за участю співачки Мар'яни Садовської. Тел.: (212) 475-6474. E-mail: yara@prodigy.net

20-24 червня – 36-та наукова конференція і 29-ті загальні збори Українського Лікарського товариства Північної Америки у Феніксі, Арізона, у готелі Білтмор. Запрошуються усі українські лікарі та їхні родини. За інформаціями телефонувати: 1-888-RX-UMANA.

21-24 червня – літній фестиваль парафії св. Андрія у Блумінгдейлі, Ілл. (St. Andrew Ukrainian Orthodox Center, 300 E. Army Trail Rd.). Поч. о 5-ій веч.

23 червня – починається сезон літніх таборів і майстерень на Союзівці. Телефон: (845) 626-5641.

У залі УОКЦентру під час презентації книжки І. Старосольського „Крутими дорогами”.

УВУ привітав Е. Андієвську з 70-літтям

Письменниця Емма Андієвська.

МЮНХЕН – 28 березня в головній аудиторії УВУ відбулося вшанування талановитої письменниці і художниці Емми Андієвської, колишньої студентки УВУ, яка регулярно знайомить зі своїм найновішим доробком університетську спільноту і бере участь у всіх університетських імпрезах.

Емма Андієвська випустила свою першу поетичну збірку понад

50 років тому. Від того часу вишло біля 20 книжок її поезії. До найбільших відомих її творів належить „Герострати” (1970), „Роман про добру людину” (1973) та „Роман про людське призначення” (1975), за який здобула нагороду Т. й О. Антоновичів. Як художниця, вона виставляла свої картини на чотирьох континентах – в США, Австралії, Південній Америці (Бразилії) і Європі. На вечір УВУ з побажаннями і квітами для ювілятки прибули численні шанувальники її таланту, між ними – Генеральний консул України Георгій Косих, університетська молодь.

Ректор УВУ проф. Леонід Рудницький, відкривши вечір, цікаво розповів про творчість ювілятки в українській і світовій культурі.

Зі словом вітання виступив також Генеральний консул України в Баварії Георгій Косих. Студенти Українського Вільного Університету привітали ювілятку чудовим букетом квітів, які вручив письменниці докторант Роман Яремко.

Прес-служба УВУ

В поклоні Митрополитові

КЕРГОНКСОН, Н.Й. – 20 травня ц.р. громада вшанувала постать Христового ісповідника Митрополита Андрея Шептицького.

Хор „Золотий Гомін” під диригентурою проф. Володимира Бакума, ініціатор концерту, присвяченого пам'яті митрополита Андрея Шептицького, виконав програму української релігійної хорової музики, поділену на літургійну, великодню і благально-прославляючу частини. Прозвучали твори Вербицького, Леонтовича, Веделя, Гайворонського, Лаврівського та Барвінського. Жіночий ансамбль США „Мальви” виконав два хорових співи.

Кульмінацією свята була доповідь о. д-ра Петра Галадзи „Слуга Божий Митрополит Андрей Шептицький і його місце в історії українського християнства”.

Д-р Роман Барановський від імені присутніх щиро подякував організаторам вечора.

Богдан Кандюк

Що є центральним Центральної Європи?

Д-р Іван Гвозда

Журнал „Гарперс” (Harper's Magazine) за червень 1990 року вмістив статтю Еразіма Когака, професора філософії в Бостонському університеті, який в 1990 році, після понад сорока літ, повернувся до Праги. У своїй статті під заголовком: „What's Central to Central Europe?” („Що є центральним Центральної Європи?”) він висловлює думки у формі запитань, які й сьогодні для усіх східно-європейців, а зокрема для нас, українців, є актуальними. Адже дуже важливо – передбачити, що принесе Центральній і Східній Європі кінець теперішнього десятиліття.

В червні 1990 року Когак запитус: „Чи через десять літ від сьогодні буде ще існувати Центральна Європа? Чи центр Європи, який впливає наверх після відпливу Советського Союзу, опиниться знову під повинню Заходу? Кінець настав так скоро. А що ж тепер?”.

Оскільки, з огляду на еuforia, вулиці Праги в той час були затоплені людськими масами, вищепоставлені питання не мали ні для кого жодного значення. Бо час прийшов не запитувати, а діяти, негайно перебирати і перелицьовувати все. Комуністи правила задово, але й зарплатово все завалилося, щоб тканина нового суспільства змогла поступово розвинути всередині старої. Все треба було перебудовувати і все зводилося до надії: нарешті буде жито жити!

Звільнення із втомливого окупаційного життя, з-під советської параної, викресало серед населення жадібний порив до свободи, до природного бажання бути собою.

Західно-європейські центральні-європейські нації, згідно із Когаком, визначає історія, звичаї, а навіть інстинктивність. Межа між культурами Чехо-Словаччини, Польщі, Угорщини і Східної Німеччини, між Європейським Сходом і Європейським Заходом, визначена такими чинниками, як ортографія, християнство, схоластика, Ренесанс, Реформація, проти-реформація, Просвітництво, індустріальна революція, суспільна демократія. З іншого боку, Східну Європу характеризує кирилиця, православна релігія, авторитаризм, великі простори Азії. Що більше: хоча мова слов'ян має подібності, тисячолітня історія чехів, як далі підкреслює професор Когак, ввела чеську мову в русло західного світу. Спеціальну роль в питанні межі між Східною Європою і Західною відігравав алфавит. В країнах, де вживається латинський алфавит, їх культурна ідентичність є західною. Культурологічним підтвердженням цього був перехід Румунії із кириличного алфавиту на латинський. Когак кінець-кінцем стверджує, що „ми (чехи тобто – І. Г.) будемо знову жити нормально... з'єднаємося з Європою”, бо, мовляв, до Східної Європи завжди належали Московщина, Білорусь, Україна, а „Центральна Європа ніколи не була її частиною”.

Для Еразіма Когака його пражське походження, – з міста двох імператорів Святої Римської Імперії, з міста величного середньовічного університету і, нарешті, з міста, яке було колискою трансальпійської Реформації і на яке орієнтувався Ренесанс, – значить те саме, що й бути західною людиною.

Європа – це передовсім культурний ідеал, за який боролися і дорого заплатили життям безліч людей, а то й цілі суспільства, держави, в час, коли тут панував комунізм, бльок Східної Європи.

Когак вважає, що було б справді трагедією, якщо б Центральну Європу, яка недавно звільнилася від „реального соціалізму”, занурити в консумеризм Атлантійського басейну. На думку Когака, Центральна Європа повинна подбати про те, щоб її перехід з-під советського домінування до західно-європейського не був рапто-вим, щоб Чехословаччина, Угорщина, Польща і Балтійські країни утворили тимчасове органі-заційне тіло, аби мати досить часу на відновлення в кожній із цих країн почуття національ-ної ідентичності. Та навряд чи це можливе. „Центральна Європа” – це був клич німецького експансіонізму.

Когак уболіває над тим, що в той час, як Вацлав Гавел і священник-теолог Вацлав Малий вклали в підставу дисидентського руху концепцію „життя в правді”, за що ризикува-ли своїм життям, в світогляді Атлантійсько-го басейну домінує особистий релятивізм або груповий консенсус чи, як кажуть американці, – „це питання, що залежить від того, як людина себе почуває”.

Автор вважає, що країни Атлантійського узбережжя все в більшій мірі стають секуляр-ними, визнають мораль умовною – тоді, коли європейці відкривають світ як морально впо-рядкований простір.

Когак стверджує, що сучасність Франції і Англії має своє коріння у філософії Рене Декарта і його наступників, які вважали, що „об'єктивна” реальність позбавлена значення і є лише простірною-кавзальною упорядкованістю, підпорядкованою механічним законам. В спо-собі думання цих країн немає місця на схему, в якій закладені правда, доброта, краса.

В протизагугу до світосприймання Декарта, каже автор, Центральна Європа віддзеркалює світогляд Яна Амоса Коменського, який репре-зентував культурне надбання чехів (як і Ян Гус) в незavidних часах 30-літньої війни, та То-маса Г. Масарика, який здобув незалежність для чехів під кінець Першої світової війни.

Франко-англійський Захід, як далі пише про-фесор філософії Когак, діючи на підставі кон-цепції реальності картезіанців, в більшості по-збувся візії Коменського, – багатозначного і сповненого вартістю упорядкованого світу. На його думку, такий світ залишився лише у Цен-тральній Європі – в Гете, Шелінга, Масарика (який заявив, що „якості також є фактами”).

Криза західної цивілізації лежить в картезі-янському розумінні „об'єктивної”, позбавленої вартості реальності. Центральна Європа не по-винна себе розчиняти ні у споживацькій цивілі-зації комуно-соціалістів, ні в цивілізації капіталізму-уталітаризму Атлантійського басейну. До речі, поняття „Центральна Європа” (деколи вживають синонімічно також назву „Східно-Центральна Європа”) видається досить склад-ним. В професійній літературі його вживається більше як інтелектуальну конструкцію, ніж як географічну реальність.

Одне із питань, які порушив Когак, – чи Цен-тральна Європа буде за десять літ ще існувати – тоді, в 1990 році, було доленосним. Воно свідчить про почуття непевності, розгубленос-ти, а то й про існування певної дози фаталізму серед еліти Центрально-Східної Європи.

На підсвідомості народів цього простору ле-жить тавро їхньої сучасної історії, зокрема ХХ

Яку Церкву зустріне...

(Закінчення зі стор. 7)

встановити нові єпархії і ще інші митрополії – згідно з кан. 85 і 152 Кодексу Канонів Східних Церков, і то не лише роздрібноючи вже існуючі в Галичині, але відновити давніше завмерлі та засновувати зовсім нові, відповідно до по-треби. Рівночасно з зовнішньою розбудовою Церкви треба скріплювати внутрішню структу-ру церковних одиниць, „не як статистичну дій-сність, але як динамічну дійсність ... скеровану на діяння”, як правильно висловився Кир Любо-мир Гузар у своїй доповіді на Синоді 1999 року.

У цій синодальній доповіді звернув він голо-вну увагу на роль Глави Церкви, разом з його курією і канцелярією, та на синоди єпископів, констатуючи „їх малу продуктивність – не так кількісно, як якісно”. Ще більше застереження можна мати до собору, який, згідно з кан. 140 Східного Кодексу, має допомагати „у полаго-дженні справ більшої ваги... а також церковної дисципліни”.

На ділі дотеперішні дві „сесії собору”, 1996 і 1998 року, звелися до конференцій на пастораль-ні теми: „Нова євангелізація” і „Роль мирян в УГКЦ”. Теж третя „сесія Собору”, відкладена до 2002 року, плянується як конференція під гаслом „Ісус Христос – джерело духовного від-родження”. Справжній собор досі не відбувся.

століття. Їхню долю постійно вирішували без них, – конференціями у Версалі (1919), в Мюнхені (1938), в Ялті (1945); Советською Радою Спільної Економічної Допомоги (1949–1991). Московською Організацією Вар-шавського Договору (1955–1991). Тож не диво, що після розпаду Східного бльоку професор Когак хотів би мати надію на по-стання хоч би тимчасово, але виразно зінден-тифікованої Центральної Європи, із своєю власною візією, яка змогла б сама полагоди-ти свої земні потреби, перебудувавши свою економіку на взірць Австрії і Німеччини.

Так, отже, центральним Центральної Євро-пи, згідно із чехом Когаком, десять літ тому мала бути власна візія вартостей західного ідеалізму, як частини Західної Європи. В 1999 році президент Чехії Вацлав Гавел ці вартості конкретизує, усучаснює, надає їм атлантичного значення: Натівський альянс має служити „респектуванню людських прав, верховенству прав і законів, демократії у всіх проявах су-спільно-державницького життя, свободі слова, ринковій економіці... культурі і цивілізації” (Vaclav Havel, NATO Review, 50 Anniversary of NATO, 1949–1999, Commemorative Edition, стор. 25). Згідно із Андрю Вілсоном, концепція „Східної Європи” є під сучасну пору непопу-лярною, оскільки вона символізує сферу росій-ських впливів. Mitteleuropa чи Zwischeneuropa – це, історично говорячи, віддзеркалення настав-лення Німеччини до країн на захід від Росії. А якщо йдеться про місце України в Центральній Європі, то на підставі багатьох історичних пре-цедентів їй цього не можна заперечити. Щонай-менше, навіть з культурно-політичної точки зору Україна є „Східною межею Заходу”. Альбрехт Пенк в 1946 році вважав, що Україна була середньо-європейською по ріку Дніпро. Навіть комуніст Борис Олійник після 1994 року заявив, що „це неправда, що ми повертає-мося назад до Європи... Ми завжди були части-ною Європи”. Потвердженням цього може по-служити підписання між Україною і НАТО в червні 1997 року Чартеру про особливе парт-нерство.

Західній цивілізації, до якої належить й Україна, щоб забезпечити демократичні вар-тості, належить постійно плекати, поширювати і обороняти їх.

Вільна Україна не лише стає стабілізатором Європи, але й важливою ланочкою між Євро-пою та Трансатлантійським і Центрально-азій-ським просторами. В цьому сенсі Україна за де-сять літ незалежності зайняла своє історією призначене місце в „Центральній Європі”, а тому й у Трансатлантійській спільноті, що для нас, українців, і для Центральної Європи стало центральним. З'єднані зі Заходом і ми, україн-ці, будемо жити нормально!

Ще є багато інших важливих справ, які треба буде поступово роками розв'язувати в часі роз-будови Київської Вселенської Церкви. Цілий ряд таких проблем накреслив автор цього артикулу в своїх „Пропозиціях на Собор 1996 року”. За-кінчив він їх такою заміткою: „Ціллю цих про-позицій... є накреслити плян розвитку Церкви на довший період часу. Без далекосяглих плянів провід Церкви буде обмежений до розв'язування виключно сірих буденних питань. Тим часом цей переломовий історичний час, який дає, може, не-повторну нагоду відродити Київський центр християнства Східної Європи, вимагає сміливих рішень, з перспективою у далеку майбутність”.

Кожна перспектива намічається першим кро-ком в тому чи в іншому напрямі. Годиться, щоб цей перший крок зробити в правильному напрямі в часі першої в історії Церкви візити в Україну Верховного Римського архиєрея. Яку Церкву зустріне Папа в Україні, такою вона буде розвиватися у майбутньому.

Епохальна перша візита Вселенського Рим-ського архиєрея на терен старовинного Київ-ського християнства вимагає, щоб він зустрів там Київську Вселенську Церкву і щоб його ві-тала ієрархія Київської Вселенської Церкви з цілого світу, очолена своїм Главою, кардина-лом, у столичному городі Києві, на першій пап-ській Літургії у східному Київському обряді. Це буде той правильний перший крок у далеко-зору розбудову Київської Церкви.

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Травень 2001 р., ч. 9.

Чи буде пам'ятник Сталінові у Севастополі?

Майже у всіх містах східних областей України, на центральних площах, стоять пам'ятники В. Ленінові. Під час нашої минулорічної туристичної подорожі місцеві провідники завжди зупинялися з групою на таких площах. Ми питали у них і в місцевих людей, чому не скинуть пам'ятник Леніна? Відповідь була коротка: він є історичною постаттю.

В Севастополі, на площі напроти церкви, також стоїть пам'ятник В. Ленінові. Наша група зупинилася біля цієї церкви. Провідник розповідав англійською мовою про церкву, в якій поховані російські адмірали. Вона належить тепер Московському Патріярхатові. Я підійшов до людей, які чекали на автобус й пильно прислухалися до розповіді про-

відника. Запитую українською мовою, чи особа на пам'ятнику не була часом місцевим парафіянином, що церкви не розібрали за радянських часів? Кажуть, що не була, а церкву не розібрали тому, що там поховані відомі люди. В Севастополі та інших містах я розпитував, чому ж ніде немає пам'ятників Сталіну, теж історичній особі. Люди не відповідали, лише дехто пояснював, що пам'ятників Сталінові не ставили. Хоча старші віком казали, що за життя тирана пам'ятників йому було повно.

Недавно отримав з України газету „Дзвін Севастополя” за січень-лютий 2001 року, в якій поміщено пересторогу голови Товариства „Просвіта” ім. Тараса Шевченка в Севастополі Миколи Гука про те,

що тут хочуть поставити пам'ятник Сталінові. Він пише: „Комуністичні Севастополя мають намір відбудувати у місті пам'ятник Сталінові. Саме з цією пропозицією до міської ради звернулися комуністи первинного осередку „Ветеран”, Рада ветеранів авіації Чорноморської Флотії, територіальна організація Союзу совєцьких офіцерів та 477 забамбулених севастопольців. Утворено комітет, який має збирати підписи на підтримку цієї ідеї.

Коментар до цього блюзнірства може бути тільки один: прибічники злочинної комуністичної ідеології хочуть поставити монумент найбільшому злочинцю всіх часів і народів, і тим самим вигородити себе і ще раз поглумитися над мільйонними жертвами трьох голодоморів, безперервних інквізицій сталінського режиму над людьми і цілими народами.

О. Коновал

Про пам'ятник С. Петлюрі у Києві

В журналі „Політика і час” (ч. 96), органі Міністерства збройних сил України, який виходить щомісяця українською, а щоквартально – англійською мовами, є стаття Михайла Швагуляка „Час надій, ілюзій та розчарувань”, в якій описуються взаємини між Україною та Німеччиною від Київської Русі до найновіших часів. В ній згадуються багато визначних осіб, але повністю промовчано з періоду Української Народної Республіки Симона Петлюру. Виглядає, що є „землячки”, яким дуже муляє те, що С. Петлюра був прагматиком-практиком у своїх діях та відразу впізнав велику загрозу російського імперіалізму для України і енергійно боровся проти російської агресії, як червоної, так і білої. Пізніше Іван Багряний чітко заявив: „Російський імперіалізм незмінний в своїй основі, а лише змінний у своїх формах”.

Значення Симона Петлюри в боротьбі за українську державу є величезне. Тому настав час спорудження монументу Симона Петлюри в Києві.

Валентин Стадніченко,
Німеччина

Від Жолдаків – до Сиракюзів

Світлій пам'яті проф. Я. Гурського

Св. п. д-р Я. Гурський

Від села Жолдаків на Сумщині до міста Сиракюзи в штаті Нью-Йорк – такий життєвий шлях судилося пройти вченому-славістові, колишньому професорові Сиракюзького університету д-рові Якову Гурському. Народився він у родині козака Пантелеймона Гурського на Конотопщині 4 листопада 1923 року. Восне лихоліття назавжди відірвало його від рідної землі. Примусова праця в Німеччині, табори для переміщених осіб, переховування від сталінських „репатріаторів” – все це довелося перейти молодому вчителю. Після закінчення війни потяг до знань приводить Я. Гурського до УВУ у Мюнхені, де наш земляк у 1946–49 роках студіює славистику і одержує ступінь бакалавра, а згодом – магістра. На той час в УВУ викладала такі світочі української академічної науки, як Дмитро Дорошенко, Леонід Білецький, Володимир Січинський, Дмитро Чижевський, Юрій Шевельов та інші. Яків Пантелеймонович двічі здобув науковий ступінь магістра славистики – в УВУ (1950) і в Пенсильванському університеті (1953), уже переїхавши до США.

Педагогічна діяльність проф. Гурського тривала у Дікінсон-коле-

джі (штат Пенсильванія), Пенсильванському університеті, а найтісніше була пов'язана з Сиракюзьким університетом, де він працював протягом 33 років, аж до виходу на пенсію у 1989 році. Він викладав українську і російську філологію, слов'янські культури, порівняльну лінгвістику, болгарську й македонські мови, історію слов'янських мов. Д-р Я. Гурський очолював відділ славистики Сиракюзького університету. Яків Гурський виховав цілу плеяду магістрів та докторів філології, серед яких – Ірина Букса, Андрій Горняткевич, Тетяна Гурська, Борис Гудзяк і багато інших.

У своїй педагогічній і науковій діяльності професор Я. Гурський особливу увагу приділяв українській мові. Завдяки йому вона викладається у Сиракюзькому університеті з кінця 60-их років – як на нижчому (студентському) так і на вищому (аспірантському) рівнях. Ці курси закінчили понад 300 студентів. Крім того, кожного літа протягом 1974–87 років він викладав на курсах українознавства в Гарвардському університеті, в УВУ у Мюнхені, а в 1991–93 роках – у Міжнародній школі україністики НАН України у Києві. Д-р Я. Гурський був редактором англійської „Енциклопедії України”, яка вийшла у видавництві Торонтського університету під загальною редакцією доктора Д. Струка. Заслугою нашого земляка перед славистикою є укладений, але, на жаль, так і не надрукований перший в історії „Македонсько-український словник”. У НТШ в Нью-Йорку д-р Я. Гурський очолював мовознавчу секцію, а в УВАН обіймав посаду віце-президента. Останнього дня зими 1995 року Я. Гурський відійшов у вічність. Його ім'я носять стипендії в Сиракюзькому та Сумському педагогічному університетах. А при Українській школі-гімназії в м. Симферополі створене і активно діє науково-творче товариство ім. Я. Гурського.

Олександр Капітоненко
м. Симферопіль

У Харкові має бути вулиця І. Багряного

Представники Фонду культури, Спілки письменників, Товариства краєзнавців, Товариства ім. Т. Шевченка, Фонду Гната Хоткевича, Харківського літературного музею, Бібліотеки ім. В. Короленка та Фундації ім. І. Багряного (представник Вадим Усань) у Харкові звернулися з листом-прохан-

ням до голови міста Михайла Пилипчука, щоб на 10-річчя незалежності України і з нагоди 95-ої річниці з дня народження І. Багряного, який деякий час жив і був ув'язнений в Харкові, переіменувати вулицю Іванова на вулицю Івана Багряного.

Ол. К.

Фундація допомагає Україні

Фундація ім. І. Багряного, допомагає пресі в Україні, зокрема журналом „Джерело”, „Бористен”, „Літературна Україна”, видавництву „Смолоскип” (зокрема на видання другого тому спогадів В. Гришка „Карби часу”, на перевидання „Розстріляного відродження” Ю. Дивнича та книги „Листування І. Багряно-

го”). Сотні пакунків з книжками, річниками періодичних видань вислано до наукових установ, бібліотек, музеїв, університетів в Полтаву, Запоріжжя, Львів, Миколаїв, Одесу та інші міста. На перевидання хрестоматії творів Ів. Багряного „Вірю!” для шкіл України Фундація вислала 5 тисяч доларів.

Пожертви на Фундацію ім. І. Багряного

2,000 канад. дол. – Оселя ОДУМ-у „Україна” в Лондоні, Канада (пожертва на перевидання хрестоматії Ів. Багряного „Вірю!” в Україні),
1,000 австрал. дол. – Іван Бринза;
200 дол. – Володимир Григоренко в пам'ять батька Василя, активно-го громадсько-політичного діяча;
100 дол. – Василь Кревсун та Славко Линн;

75 дол. – Іван Осійчук;
50 дол. – Галина Крусь в пам'ять сестри Лисавети Галаки;
25 дол. – Віктор Андре, Лаврин Черко, Олександр і Василь Коновал;
20 дол. – Олена Булгак;
10 дол. – Олексій Скібіцький.
100 анг. фунтів – Іван Шкіренко;

Управа Фундації щиро дякує усім жертводавцям й прохає й далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами! Фундація звільнена від податків у США. Ми вдячні всім тим, що стали членом Фундації й прислали 25 дол. на членські внески. Закликаємо інших стати членами Фундації.

У Фундації можна придбати всі видання Фундації, що вийшли тут чи в Україні.

Управа Фундації

Дописи, листи і пропозиції до сторінки Фундації імені І. Багряного просимо слати на адресу:
Bahriany Foundation
811 S. Roosevelt Ave.
Arlington Heights, IL
60005 USA
Сторінку редагує Олексій Коновал

УКРАЇНА І СВІТ

„Постійно працюю, сину, щоб допомогти Україні”

Це слова Варвари Ющенко, 82-літньої матері Віктора Ющенка, яка живе на Сумщині. Щоразу, коли приїжджає син з невісткою Катериною і дітьми, вона йому нагадує ці слова. Відвідують вони матір частенько – це справжній відпочинок для усіх після київської метушні, довгих годин праці та не завжди приємних подій.

Першого квітня цього року я брала участь в IV з'їзді Союзу Українок України в Києві. В залі засідань біля мене сіла вродлива русавка. Це була Катерина Чумаченко-Ющенко, дружина тодішнього прем'єр-міністра України. Зав'язалася між нами цікава розмова, і я була запрошена в гості до подружжя Ющенко.

Була четверта година по полудні, коли я під'їхала під будинок, де живуть Ющенко. В просторій вітальні чекала усміхнена Катрусю. Прошу її розповісти дещо про себе. Вона ніжно пригорнула старшу доню – Софійку, а мені простягла ранішню російськомовну газету, де великими літерами було написано, що дружина українського прем'єр-міністра – американка, виїхала з дітьми до США. Де ще діються подібні речі, чому за брехню не відповідають винні? – подумала я.

– Ми звикли до таких історій, – усміхається Катерина. – Народилася я в 1961 році в українській родині у Сполучених Штатах Америки. Мати моя з Київщини, батько з Луганщини. В часі війни були вивезені на каторжні роботи в Німеччину. В 1975 році, разом з матір'ю, ми вперше поїхали в Україну. Незважаючи на нахабне стеження за нами советських спецслужб, Україна зробила на мене величезне враження. Київ причарував мене своєю красою, і це мало вплив на мою подальшу долю. Навчання почала на дипломатичному факультеті Джорджтаунського університету у Вашингтоні, відтак перейшла на міжнародні економічні взаємини. В Чикаго отримала ступінь магістра міжнародних фінансів. Я виросла в атмосфері родинної любові та патріотизму, в якій наша Церква, обряди, пісня і роздуми про долю України були невід'ємним елементом життя. Працювала я в різних фондах, які допомагали взаєминам між США і Україною. В одній із делегацій я познайомилася з Віктором Ющенком, який в той час був головою правління Національного банку. Наше знайомство, почуття симпатії з часом переросло в любов. Ми вирішили одружитися.

Я була захоплена відвертістю моєї співбесідниці. Коли вона пішла до спальні за своєю другою, недавно народженою донею – Христинкою, я тим часом оглядала картини українських князів: Пимоненка, Васильківського, Кричевського, що рясно красувалися на стінах.

– А це моя улюблена, її намалював Віктор, – зауважила Катерина.

В цей час появився і сам автор картини. Він прийшов з праці скоріше, простуджений, з болем голови. Зізнався, що для нього найкращі ліки, це відпочити в хаті з маля-

тами, дружиною, з пензлем і полотном до малювання. Знайомі роблять йому компліменти щодо вродженого аристократизму: „А я і є такий, бо належу до старовинного козацького роду”.

Справді, з архівів довідуємося, що Віктор Ющенко є прямим нащадком родича останнього кошового отамана Запорізької Січі. Збереглося листування Петра Калнишевського, котрий родом з села Пустовійтівка, з близьким родичем Нечипором Ющенком, козацьким старшиною із сусіднього села Хорушівки, де народився й Віктор Ющенко. Заслуга Петра Калнишевського в тому, що він створював економічну базу Запоріжжя, щоб не залежати від Російської імперії. Минули століття, – й Віктор Ющенко старався йти слідами свого славного предка.

Я спостерігала, з якою лагідністю і увагою звертається він до дітей і діти до нього.

– Іноді мені хочеться бути ортодоксальним батьком, але я більше ліберал, – каже Віктор. – Часто стаю з дітьми на одну площину. Понад усе хотілося б бачити у них любов до праці. Це запам'яталося мені з дитинства. Праця дає відчуття єднання з сім'єю, дисциплінує. Діти повинні бути виховані патріотично, це дає почуття самодостатності і незалежності. Найкраще для мене поїхати у Крим або в Карпати з усією родиною. Україна – одна з небагатьох країн, де збереглися живі сторінки історії, до яких можна доторкнутися: Херсонес, Хортиця, Хотин. Я сам їх люблю і хочу, щоб мої діти це запам'ятали. Моєю мрією є попрацювати колись разом з сином на відродженні якогось храму, на розкопках, або підняти якийсь історичний човен з Дніпра. Дуже хочеться, щоб це збулося.

– Віктор – дуже турботливий батько – додає Катерина. – Він просто до нестями любить своїх дітей. Софія обожає свого татка і йде не спати до тих пір, доки він не повернеться з праці, а це часто буває дуже пізно. Вона тільки йому дозволяє одягти піжаму, і дуже любить слухати казки, які татусь розповідає їй на ніч. Для малої ще Христинки і для майже дорослого Андрія він також знаходить час, і за кожним визнає право на самостійну думку, у кожному вбачає особистість. Атмосфера любові, взаєморозуміння – це запорука, що діти виростуть розвинені духовно. Для мене це найкращий дарунок долі – бачити, як росте та розвивається наша дитина. І Віктор, і я народилися і виросли у традиційних українських родинах. Для мого роду дотримання цих традицій та збереження сімейного вогнища є особливо важливим, оскільки там, за океаном, ми жили в іншому оточенні, з іншими духовними цінностями. Уважаю, що мені пощастило, я мала нагоду взяти найкраще з обох суспільних систем. Щастя – це щире спілкування, коли ви з радістю ділитися своїми успіхами з рідними і разом сумуєте у скрутні часи. Саме за такими принципами ми з Віктором намагаємося буду-

Наталія Даниленко і Віктор Ющенко

вати наше сімейне щастя і виховання дітей.

Я зрозуміла, що Віктор захоплюється старовинними знахідками. На заглиблених в стіну полицях роставлені старовинні речі: глечики, миски, стріли, різьблені хрести і підсвічники. Він зі зворушенням розповідає про кожну річ. По другій стороні вітальні на стіні – килим з грізним обличчям Богдана Хмельницького, збірка козацьких рушниць і шабель. Розповідаючи про це все, Віктор зауважив, що він десь чув, що хтось цікавиться місцем поховання матері Івана Мазепи, Марії-Магдалини.

– Та це ж я, – відповідаю.

І відразу появились на столі книжки, все, що стосується Гетьмана і його родини. Ми палко дискутували. Про місце поховання Марії-Магдалини є різні здогади. Науковці державного університету „Києво-Могилянська академія” і члени історичного факультету Київського Національного університету ім. Тараса Шевченка працюють над розгадкою цього питання.

Господар почав розповідати про свої плани.

– Відбудувати Батурин – це одна з моїх мрій. Коли цар Петро довідався про наміри гетьмана Мазепи об'єднатися зі шведським королем Карлом XII, що в 1708 році наказав Меншикову вирізати всю людиність Батурина – мабуть, 15 тисяч разом з дітьми і старшими людьми. Цього літа повинні початися розкопки на території колишнього Батурина. Має бути відбудована гетьманська палата і поруч – палата Розумовського, яка ще в доволі доброму стані. Жертвам Батурина насипимо спільні могили. Знайшли жіночий кістяк, без голови, а в обіймах жінки – дитячий, якого вершок чашки відсічений. На грудях у жінки знайшли керамічну іконку. Подібні іконки будуть скопійовані тисячами, щоб пом'янути кожного з помордованих, вони ж будуть вму-

ровані у вхідну браму пам'ятника.

Після цієї розповіді запанувала мовчанка, навіть діти притихли.

– Катрусю, коли діти підроснуть, як ви уявляєте собі своє майбутнє. Знаю, що у вас багато енергії і винахідливості, чим думаете займатися?

– Говорячи загально про жінок, „вижити”, нагодувати родину і дітей – це їхня найбільша турбота. Це головна причина, чому так мало жінок у Верховній Раді. В Україні дуже багато освічених жінок, розправити крила важко, коли будні такі тривожні. Мені особисто жити в державі, що розвивається – це унікальна можливість самореалізування. Протягом наступних 10 років будуть великі можливості, буде велика і сильна держава. В майбутньому я хотіла б займатися гуманітарною справою. Тепер співпрацюю в організації „Приятелі дітей” з Русланою Вжесневською з Канади. Ця організація заєстррована не тільки в Канаді, але з 1998 року і в США. Руслана надзвичайно енергійна людина і здійснює колосальну працю. Тепер кожну хвилину хочу бути з дітьми і повною мірою займатися їх вихованням.

Нашим розмовам не було б кінця, але... надходила північ. Прощаючись, господиня подякувала мені, що я дещо розважила її чоловіка – дискусією про його улюблені речі.

– Наша вся надія на вас, Вікторе, я певна, що вам це відомо.

– Будуть ще великі зміни, деякі непередбачені, але Україна буде мати світле майбутнє, – відповів прем'єр.

Я попросила водія, щоб він зупинився біля Михайлівського собору. Ми мовчки підійшли до брами святині. Кияни, як і ми, мовчки гуляли.

Було спокійно і велично. Так буває тільки перед бурею...

Розмову вела
Наталія Даниленко

„Козачата“ в Посольстві України

„Козачата“ в Посольстві України

ВАШІНГТОН. – Поважна і немолода вже жінка ледве стримувала непрохану сльозу: „Боже, невже та сама „Подоланочка“? Скільки ж років минуло з того часу? Здається, цілу вічність не чула цієї пісні!“

„Устань, устань, подоланочко“... – з далекого дитинства виринали милі спогади про перші весняні хороводи. А зі сцени щиро і невимушено лунали українські пісні, ліричні і зворушливі вірші у виконанні дитячого гурту „Козачата“, який організовано при українській школі Посольства України в США.

Незважаючи на недовгий час праці і проб,

юні артисти (а їхній вік від 4 до 15 років) вже не раз влаштовували імпрези – як для самих українських дипломатів, так і для своїх численних шанувальників з української громади Вашингтону та його околиць. З великим успіхом відбулася Різдвяна вистава з колядою та щедрівками, традиційною „козою“, засіванням, навіть з інсценізацією відомих українських казок.

А до Шевченківського свята діти підготували урочисту патріотичну програму з деклямуванням полум'яних рядків нашого Тараса, які й сьогодні не втратили свого ліричного, роман-

тичного і пророчого змісту. Школярі читали поезії Шевченка так надхненно і щиро, ніби самі хотіли, щоб Україна якнайшвидше стала такою, якою мріяв її побачити великий Кобзар.

Напередодні Великодня діти дізналися більше про великодні звичаї та обряди, про символіку візерунків і кольорів на писанках, про різні способи їх виготовлення. Незабутньою подією для дітей стало особисте розмальовування писанок. Завдяки Лесі Мандзю з Клівленду (Огайо), яка люб'язно погодилася навчити цьому мистецтву.

– Я розмалювала писанки для мами, тата і для молодшої сестрички, якій щойно виповнилося 5 місяців, – розповідає 8-річна Світлана Нечипоренко. – Навчилася навіть видувати яйце, щоб зробити гарну писанку.

Та й інші діти з великою цікавістю доторкнулися до давніх, але не забутих традицій українського писанкарства. Розмальовуючи великодні писанки, діти співали:

Розкажи нам, писанко, розкажи,

Гарні візеруночки покажи

Розмалюєм писанку ми, як слід,

Щоб не переводився наш славний рід.

„Прилинь, прилинь, чаронько, весно красная“, – ніжно виводили юні співачки, закликаючи весну, святкуючи гаївки.

Багато знань, умінь, любови до дітей вкладають у своїх вихованців викладачки української школи Неля Поспішна та Люба Корсунська. Своім щирим і теплим ставленням вони відшукали стежку до дитячих сердець. Всі юні артисти успішно навчаються вдені в американській школі. А після неї ходять до української. Школа стає все більш популярною серед українських родин, які з різних причин опинилися на недовгий термін у Вашингтоні чи прилеглих містах. Адже багатьом повертатися до України, і щоб не забувати мову, літературу, історію, математику, вони готові приводити своїх дітей до посольської школи.

Аріадна Войтко,
Посольство України у США

М. Савків...

(Закінчення зі стор. 5)

цілому світу. Зараз різні штати проводять так званий „Genocide Awareness Week“. Під час того тижня в школах вчать про єврейський Голокост, про трагедію в Камбоджі, про геноцид у Вірменії, але, на жаль, нічого не говорять про український голодомор-геноцид. Сьогодні, коли Україна є незалежною державою, ми можемо надати дуже багато матеріалів про Великий голод. Західні вчені також мають про це дуже багато інформації. Майже 20 років тому була створена комісія при американському Конгресі, і вона зробила офіційний висновок, що це дійсно був геноцид супроти українського народу. Цю інформацію ми маємо донести до американського суспільства. Світова спільнота мусять докладно знати про цей страшний період в українській історії.

Також УККА вже давно займається шкільними питаннями дітей нашої громади. Американсько-українська суботня школа при Шкільній Раді Українського Комітету Америки має свою мережу по цілій Америці. Я буду працювати зі Шкільною Радою, щоб надати їм як найбільше можливостей для плодотворної праці, вважаю, що потрібно цій справі надати більше уваги.

– **Яка на даний момент є співпраця з Україною?**

– Ми співпрацюємо в Україні в більшості з неурядовими організаціями або через Посольство і Генеральне консульство. Ми передавали в Україну через молодіжні організації інформацію про право голосу та його переваги.

– **З якими комітетами, конгресменами, сенаторами, неурядовими організаціями ви співпрацюєте у США?**

– Ми працюємо з обома американськими партіями. Вашингтонське бюро УККА в 1997 році подало думку, щоб створити Конгресовий Український Кокус (Congressional Ukrainian Caucus). Це угруповування членів Конгресу, що сприяють взаєминам між Україною та Америкою в законотворчій та економічній галузі. За останні чотири роки ми досягли багато успіхів і в інших неурядових організаціях при Демократичній та Республіканській партіях. У Вашингтоні є центри політичної аналізи (think tanks), з якими ми співпрацюємо, такі як CSIS, IRI, NED, IFES, Kennan Institute та інші.

– **Яка структура організації на сьогоднішній день?**

– Вона складається з 75 відділів по цілій Америці. Ми маємо виконавчий комітет при нашому Конгресовому комітеті та Крайову раду.

– **Як УККА готується до Третнього Всесвітнього форуму України? Хто буде присутній, чи УККА бере участь в його організації?**

– УККА буде брати особливу участь. УККА став членом громадського комітету щодо організації форуму. Ми будемо брати участь у дискусіях під час Форуму. Ми послали шість делегатів в Україну. Основні теми, до яких ми привернемо увагу, будуть теми про виховання молоді в Україні і поза її межами, мова і тема всесвітнього українства. Українці тепер живуть в кількох десятках країн світу, де можуть закріпити свою спадщину.

Розмову вів Володимир Ткачук

Новий маршрут польських авіоліній LOT

В Одесу – LOT-ом!

Починаючи з 3 червня, LOT вводить новий маршрут – безпересадковий політ із Варшави в Одесу. З цієї нагоди LOT пропонує на короткий час істотну знижку на авіоквитки з Нью-Йорку, Ньюарку до Одеси і назад – всього за 608 доларів (з Чикаго всього за 688). Знижка дійсна на виліт з Америки до 14 червня. Сучасні і зручні літаки LOT будуть приземлятися в Одесі чотири рази в тиждень – по неділю, середу, четвер і неділю.

Одеса – не тільки батьківщина для багатьох емігрантів-українців, росіян, але і привабливе своєю архітектурою і багате історією місто на березі Чорного моря. Одеса також знаменита своїми пляжами, приємним кліматом, прекрасними курортами. Багато видатних людей російської і світової культури проживали в цьому місті. Серед них – клясик єврейської літератури Ісаак Бабель (автор „Одеських розповідей“). Також довго перебували в Одесі Пушкін, Бунін, Менделєєв. Одеський театр опери і балету вважається другим за красою в Європі після Віденського театру. Знамениті Потьомкінські сходи, які були місцем зйомок фільму Езенштейна „Броненосець „Потьомкін““.

Подорожуючи Одесою, неможливо пропустити будинок Рішельє – французького аристократа, якого цар Олександр I призначив губернатором в Одесі. Губернатор

Рішельє мав мрію зробити Одесу красивішою, ніж Париж.

Історія і життя Одеси також тісно пов'язана з економічним центром міста – морським портом. Усі, хто хоче ознайомитися з визначними пам'ятками Одеси, можуть успішно скористатися можливістю прямого перельоту в це місто літаками LOT.

Варшавський аеропорт Окенце в цей час є головним транспортним вузлом Центральної Європи. Кожний тиждень звідси здійснюється 2300 вильотів. Із США LOT літає з Нью-Йорку, Ньюарку, Чикаго, а також, при сприянні партнера LOT – авіокомпанії American Airlines, подорож в Варшаву можна розпочати з 14 інших американських міст.

Одеса – третє українське місто (після Києва і Львова), куди літають літаки польських авіоліній. LOT також літає у багато інших європейських міст. Серед них – в Москву, Мінськ, Вільнюс, Таллін, Ригу, Букарешт...

LOT протягом останніх п'яти років вважається найкращою авіокомпанією Центральної і Східної Європи. Польські авіолінії LOT запрошують всіх, хто має намір здійснити подорож до Східної Європи, періодично заглядати на вебсторінку www.lot.com і дізнатися там про нові почини LOT, а також зекономити на купівлі квитка.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Танці дітей починали весну

ВІННІПЕГ. – Вже за традицією, весну у Вінніпезі сповіщують концерти українських танцювальних шкіл. Їх декілька у місті, а серед них найбільш визначна і гамірна Школа танців Українського національного об'єднання.

Відколи легендарний В. Авраменко посіяв любов до українського танку – понад 70 років тому – ця любов продовжує процвітати і донині у нашому місті. Черговий концерт Школи танців УНО відбувся 6 травня 2001 року у „Пентейджес Театрі”. Біля 1000 присутніх насолоджувались виступом 200 артистів, поміж ними були і 5–6-літні козаки, які успішно підстрибували у присядах. У концерті також виступив славний у Канаді ансамбль „Русалка”, який, підготовлений київським хореографом Валерієм Бебелієм, довів, що вже готовий до світового турне – прославляти український танок.

Організатори присвятили кон-

церт пам'яті Володимира Климкова, пристрасного любителя і популяризатора української пісні, співзасновника і довголітнього диригента хору ім. Олександра Кошиця. Треба додати, осінню 2000 року (перед його смертю) англійський щоденник „Вінніпег Сан” найменував його „суперманітобаном” (один з десятих найвизначніших жителів минулого століття).

В закінченні концерту заступник УНО і довголітній радник міста Вінніпегу Григорій Лазаренко подякував артистам, понад 20 учителям-інструкторам. Найбільша подяка разом із пишною китицею квітів припала Діянні Грабінській, яка уже 38 років є директором Школи танців УНО, з якої вийшло уже кілька тисяч студентів-танцюристів. До подяки Діянні і її прекрасній молоді, як учасник, словами короткого спогаду приєднуюсь.

Мгр. Йосип Демко

І камінь оживає у мистця...

САН-ФРАНЦИСКО. – Монументальність, що лине до неба... Дівоча тендітність – і тепла зрілість родинного вогнища... Одвічність буття – і нескінченність миті, що непомітно переходить в завтра, післязавтра, у прийдешній рік, у майбутнє століття... Переді мною – каталог виставки скульптур киянина Олексія Владімірова, що відбулася у Сан-Франциско.

Олексій народився у 1957 році, закінчив Київський художній інститут, з 1984 року в Україні відбулося три його персональні виставки. Скульптури митця прикрашають рідний Київ: на Андріївському узвозі „оселилися” його „Майстер і

Маргарита” за твором М. Булгакова, у Володимирському парку – „Торжество життя”. Його твори виставлялися в Японії, Швейцарії, Німеччині. І ось – дебют у США.

На виставці були показані скульптури мистця: „Маленька купальниця”, яка виринає з-під гранітної брили, „Жіночий портрет”, зачарований власною досконалістю, „День прощення” – останні обійми двох літніх людей...

Усі проблеми стають другорядними перед чарівною силою мистецтва, яке, звісно, не лише для обраних, якщо перед тобою – творіння справжнього митця.

Надія Банчик

Хрестоматія, потрібна в Україні

На кошти українських патріотів зі США в Україні побачило світ друге видання „Українського слова” – чотиритомного навчального посібника для середньої і вищої школи. Це універсальна хрестоматія, що містить як тексти провідних українських письменників діаспори і України, так і літературознавчі та літературно-критичні праці про них.

Перше видання в 1995 році тепло привітали Олесь Гончар, Валерій Шевчук, тисячі освітян держави. Відразу після виходу в 1995 році заключного тому „Українського слова” була розпочата робота над створенням нової хрестоматії – „Золоте слово”, яка повернула б українській школі літературні пам'ятки часів Київської Русі.

Видання пам'яток літератури Київської Русі має не лише освітнє, культурно-літературне значення, а й значення ідеологічне, політичне, державотворче. Ця справа не терпить зволікання, бо там, де не працюємо ми, там працюють проти нас, тим більше, що

російська книжка втричі дешевша за українську і, безперешкодно проникаючи в Україну, повністю заміняє її.

Видання (два томи по 800 сторінок) готові до друку й могли б побачити світ через кілька місяців при фінансовому забезпеченні. Освітяни України звертаються за допомогою у вирішенні цієї важливої справи. Йдеться про книгу, якої в Україні ще не було.

Василь Яременко,
професор Київського університету

Екзекутива Координаційного Комітету Допомоги Україні на своєму засіданні схвалила цей проект і звертається до всіх українських організацій і окремих людей зі закликом фінансово підтримати видання хрестоматії „Золоте Слово”. Ваші пожертви просимо висилати на адресу: Coordinating Committee to Aid Ukraine, 66 Susan Drive, Chatham, NJ 07928. Списки жертводавців будуть своєчасно поміщені у пресі.

Екзекутива ККДУ

Україна – у Венеціанському Бієнале

Україна вперше бере участь у Венеціанському Бієнале – традиційній мистецькій виставці, яка відбувається кожні два роки. Інавгурація Українського проєкту у Венеції відбулася 6 червня, а відкриття 49 Бієнале – 9 червня.

Український проєкт Бієнале має мотто „Інтервали-11” і він є складовою частиною артпрограми „Інтервали”, над якою автори Валентин Раєвський (куратор), Арсен Савадов, Олег Тістол, Ольга Мелентій, Юрій Соломко, Сергій Панич працювали протягом 1999–2000 років.

Наш проєкт на Бієнале є своєрідним маніфестом постчорнобильської доби, емоційним коментарем нашого перехідного часу. Цей коментар створили київські художники різних стильових уподобань і смаків, зійшовшись у Новому Творчому Об'єднанні.

Серед постмодерних маніфестацій постчорнобильської ери які інтегровані в проєкті „Інтервали-11” – інсталяції В. Раєвського „Сховище для Бога” і „Блятоптер”, з циклу „Превентивні заходи”. Савадов маніфестує акцію „Deepinsider” і „Жінки з Воронцовського палацу”. Тістол гостро реагує на глобальні тріщини епохи: „Чечня”, „Африка”, „Індія”, „Тибет”. Соломко вибудовує власні емоційно-ритмічні конструкції в істаляції „Тілесна географія”. Ольга Мелентій зводить власні

рахунки з ідеями постмодернізму, приводить нові аргументи на згадку про українську „нову хвилю” 80–90-их років. Це – її кінетичні моделі „Малевич – аеро” і скляне „Крісло” того, що стає світовим часом. Панич драматизує інсталяцію „Листами з фронту”... Усе разом становить розвиток єдиної велетенської ідеї, що стала своєрідним маніфестом, середовищем для формування нового вектора на Бієнале.

Результатом численних творів виявився велетенський об'єкт: інсталяція у вигляді військового намету, що одночасно репрезентує сучасне українське мистецтво і є павільйоном для нього. Він передає складні сприйняття й переживання авторами тих суперечностей межі тисячоліть, свідками яких ми є. Він відбиває складні настрої і думки.

„Інтервал-11” означає таке місце артбуття, яке спроектували на початку ХХ століття наші українські творці Великого Духу Малевич, Екстер, Богомазов, Архипенко і яке на межі тисячоліть з новими просторовочасовими акцентами виструнчили автори згаданого проєкту.

Олександр Федорук,
комісар України на Бієнале у Венеції, професор, доктор мистецтвознавства, дійсний член Академії Мистецтв України

Головна учительська бібліотека

У Києві триває розбудова недавно заснованої Державної науково-педагогічної бібліотеки. Д-р Степан Олійник та проф. Тарас Гунчак є членами Дорадчої ради при цій бібліотеці. Вони передали три комп'ютери, багато наукових книжок до фонду бібліотеки.

Цінність бібліотеки ще в тому, що вона координує спеціалізовані бібліотеки у всіх регіонах України. Інформаційний ресурс Державної науково-педагогічної бібліотеки (ДНПБ) України зформувався злиттям фондів наукової бібліотеки Інституту педагогіки АПН України та Центральної бібліотеки Міністерства освіти.

На початок нинішнього року у бібліотеці було півмільйона книжок. Бібліотеку внесено до переліку установ, які мають одержувати усі необхідні видання, але досі цей документ не затверджений Кабінетом Міністрів. У 2000 році бібліотека не фінансувалася з бюджету. Отже, не було й повного комплектування.

За даними Книжкової палати України, минулого року було видано близько 2,000 книжок з педагогіки, але до ДНПБ надійшла лише кожна третя книга. Проте завдяки активній діяльності працівників близько 4,000 примірників вітчизняної літератури надіслали освітянські заклади, інститути АПН, видавництва, українська діаспора, читачі-освітяни, фонд „Сейбр-Світло” та інші установи.

Близько тисячі примірників кращої світової літератури англій-

ською мовою подарувала бібліотеці Британська Рада в Україні. Бібліотека набуває всеукраїнського характеру.

За минулий рік було виконано близько 6 тисяч бібліографічних довідок та надано близько 4 тисячі індивідуальних консультацій. Підвищення кваліфікації вчителів України, ознайомлення їх з досягненнями в педагогічній науці – один з важливих напрямів діяльності ДНПБ.

Цій меті служать педагогічні ради, які проводить бібліотека на базі свого читального залу. Ми розробили програму комп'ютеризації, за якою на першому етапі потрібно встановити в бібліотеці 13 комп'ютерів для технічного та програмного забезпечення.

Нині відкрито Web-сторінку на сайті АПН України. ДНПБ здійснює науково-методичну та координаційну роботу серед освітянських бібліотек України.

Тепер в системі Міністерства освіти і науки України функціонує близько 22 тис. бібліотек (усього в Україні – 45 тис. бібліотек). Але до цього часу книгозбірні, що обслуговують освітянську галузь, не було оформлено в мережу.

Із заснуванням ДНПБ з'явилася можливість об'єднати їх у єдину структуру, головним завданням якої є науково-інформаційне та документальне забезпечення освітянської галузі України.

Павла Рогова,
директор Державної науково-педагогічної бібліотеки України

Патріярх українських театрознавців зустрічає своє 90-ліття

Проф. Валеріян Ревуцький

Можна сміливо стверджувати, що сьогодні по обидва боки океану, коли треба назвати найбільшого сучасного знавця українського театру звучить прізвище Валеріяна Ревуцького.

Ще 10 років тому може не всі театрознавці в Україні чули про його праці і про нього самого. Але тепер, коли вже стільки книжок перемандрувало через океан, або й були там видані, постать В. Ревуцького стала відомою і в Україні. Він – автор книжок „П'ять великих акторів української сцени“ (1955); „Нескорені Березильці“ (1985, про Йосипа Гірняка та Олімпію Добровольську); „В орбіті світового театру“ (1995, про Володимира Блавацького); „Життя і сцена“ (про Віру Левицьку), редактор збірника „Лесь Курбас у театральній діяльності, в оцінках сучасників“ (1989) та співредактор праці Юрія Шерегія „Нарис історії українських театрів Закарпатської України“ (1993), автор численних статей і гасел (понад 400) до Енциклопедії Українознавства та статей до різних журналів і радіопрограм.

За ці праці у 1995 році йому присуджено державну нагороду України в галузі театру – премію ім. Івана Котляревського. Проф. В. Ревуцький – знавець як українського театру в Україні і на Заході, так і світового театру.

Народився Валеріян Ревуцький 14 червня 1911 року у Іржавці (колишньої Полтавської області, сьогодні – Чернігівської), в родині, яка

походила з козацьких старшин і священства – Стороженків, Каневських, Овсієвських, Сагардів, Уралових.

Цей рід дав багатьох діячів, зокрема Дмитра Ревуцького (Валеріянового батька), фольклориста та музикознавця, і його брата, композитора Левка (Валеріянового дядька). Рідня Дмитра Ревуцького дружила з відомими діячами української культури і це давало змогу молодому Валеріянові вчитися від них. Це були родини Тобілевичів, Максим Рильський, Климент Квітка, Олекса Синявський, Олена Курило, Дмитро Яворницький, Ярема Айзеншток, Олекса Кисіль.

Валеріян Ревуцький почав навчання у гімназії в Прилуках, а пізніше перейшов до київської гімназії, де директором був Володимир Дурдуківський. Ці школи дали молодій людині основи знань і любов до української тематики та громадського виховання. Це були ще часи, коли в провідній київській гімназії учні розмовляли між собою українською мовою.

Спочатку Ревуцький був зацікавлений у технічних науках і 1929 року поступив у Київський політехнічний інститут, на відділення будівництва шляхів. В інституті В. Ревуцький помітив, що влада утискає викладачів, які викладали українською мовою, навіть якщо це були жида.

В. Ревуцький закінчив інститут 1934 року і дістав призначення на Далекий Схід, але звідти був швидко видалений, бо мав рідних у Чехії і Польщі. Він повертається до Києва і вирішує змінити професію.

Змолodu його вабили концерти й театральні вистави, на які він безперестанно вчашав, а сам цікавився культурним життям і його провідними постатями. Може й книжка його батька „Живе слово“ (1923) що була першим підручником з ортоєпії, культури сценічного мовлення для театральних закладів, вплинула на зацікавлення сина.

Отож він вирішив студіювати театрознавство в Київському театральному інституті. Зазнавши переслідування за публічне читання

„Вареників“ Глібова та „націоналізм“, він виїхав навчатися до Москви, де закінчив Театральний інститут у 1941 році. Того ж року його батьків злочинно забили у Києві.

Під час німецької окупації В. Ревуцький стає на короткий час викладачем у Київській консерваторії, а у 1943 році співзасновником театру-студії „Гроно“, де був режисером Гліб Затворницький.

Далі був шлях на Захід. Короткий побут у Львові і Станиславові, нові контакти з Митрополитом Андреем Шептицьким, Юрієм Косачем, Йосипом Гірняком, Олімпією Добровольською, Володимиром Блавацьким, Григором Лужницьким, Іваном Німчуком, Юрієм Шерегом. Війна гнала далі. Німеччина, Італія, Англія. Нові проблеми і нові зустрічі з Павлом Зайцевим, Євгеном Онацьким, Володимиром Кубійовичем.

Після нетривалого побуту в Англії – переїзд до Канади, навчання в університеті Торонто, дисертація про драми Миколи Куліша, а опісля 16 років викладацької роботи в університеті Бритійської Колумбії у Ванкувері, та ще трьох років в університеті Вікторії (до 1979 р.). У цих університетах він викладав російську драму, радянську літературу та радянське кіномистецтво. У Ванкувері запровадив курс української мови. Крім цього, вже десятки років бере жваву участь у славистичному науковому житті Північної Америки, є дійсним членом НТШ й УВАН.

Професор Ревуцький – це людина лагідної вдачі, великої скромності, шляхетності і пульсуючого ентузіазму. Це людина, щиро від-

дана своїй спеціалізації і професії, з великою посвятою до української культури. Він продовжує справу свого батька і дядька, своїх ближчих і дальших родичів, які віддавали свій труд і зрікалися особистих вигод, щоб тільки сповнити свій обов'язок.

У недавно виданій книжці спогадів В. Ревуцького „По обрії життя“ (1998) читаємо про багатьох наших культурних діячів у 1920-1930-их роках, серед яких він виростав і яких знищив комуністичний режим. З таких спогадів дуже конкретно і наявно бачимо, яких втрат зазнала Україна не тільки в галузі культури, але взагалі у провідних лавах всіх галузей життя.

Проф. Ревуцький вповні свідомий того, що оскільки доля дала йому змогу вижити, він мусить перебрати на себе обов'язок віддати свої зусилля українському театрознавству. Тому він був глибоко зворушений премією ім. Котляревського. Він пише у своїх спогадах: „Для мене це було чимось більш вагомим. Визнанням того, що мій голос з далекої Канади почув мій народ і відповідно оцінив мій творчий доробок. Свідченням того, що мені вдалося виконати свій обов'язок служити українській культурі в умовах Канади.“ Він багато віддавав і віддає своєї праці далі, зокрема тепер, коли пише статті і гасла до енциклопедії і журналів. Він мусить передати майбутньому свої унікальні знання і розуміння українського театру.

На многії літа, професоре!

Лариса Залеська-Онишкевич,
голова НТШ А

Книжки, надіслані до „Свободи“

50-ліття Пластової Станії в Бафало – ювілейна книга. Упорядник пл. сен. Ярослав Пришляк. Бафало, Н.Й., 2000.

Ювілейна книжка української католицької парафії Пресвятої Трійці в Кергонксоні, Н.Й., 2000. Голова колегії видання д-р Осип Мороз. З друкарні „Компютопринт“ Кліфтон, Н. Дж.

Дарія Мельникович-Рихтицька. „Поезії“. Вступне слово – д-р Володимир Погребенник. Мистецьке оформлення – Мирослав Король. З друкарні Олександра Майсюри, Дітройт, Миш. – 2000.

Олександр Панченко. „Українська Головна Визвольна Рада“. Вступне слово Мирослава Прокопа. Лохвиця, Полтавської області – 2000.

Ольга Кобилянська. „On Sunday Morning She Gathered Herbs“. Переклад з української Марії Скрипник. Вступне слово Максима Тарнавського. Видавництво Канадського інституту українських студій, Едмонтон – Торонто – 2001.

Мирослав Сич. „Українська кооперація в Галичині під час Другої світової війни“. Переклад з польської Богдана Романіва. НТШ Львів – 2000.

Коледж-Семінарія св. Василя. Книжка випускників „Be Not Afraid!“ – 2001.

Михайло Гайворонський. „Служба Божа“, Б-дур на мішаний хор. Редактор Богдан Марків. Українська музична фундація – Видавництво музичних текстів. Вудбридж, Коннектикат – 2001.

„Вгору піднесім серця“. Молитвослов для вірних. Уложив о. Мистрат Архипротопресвітер Володимир Волощук. Видано за благословенням Преосвященнішого Владика Роберта М. Москаля, Єпископа епархії св. Йосафата в Пармі, Огайо. Веніс – Норт-Порт, Фльорида – 2000.

Український Історик. Журнал Українського історичного товариства, том XXXVII. Під загальною редакцією Любомира Винара. Нью-Йорк – Київ – Львів – Торонто – Париж – 2000.

Микола Климишин. „Коломийки з села Верхня“. Літературний редактор Ярослав Тучапський. Записи здійснив та коментарі приготував автор. НТШ Львів – 2000.

Роман, присвячений боротьбі

„Черлена“ – так називається недавно надрукована в видавництві „Нова Зоря“ в Івано-Франківську книжка-роман – автобіографічний твір Святослава Левицького. Книжка невеликого розміру в чепурній м'якій обкладинці, має 294 сторінки. Автор з яскравою психологічною і художньою майстерністю змальовує характери героїв національно-визвольних змагань на західноукраїнських землях у 1946-1947 роках. Книга може зацікавити широке коло читачів різного віку, оскільки в ній присутні і трагедія, і палке кохання, і кумедні випадки, витівки героїв роману.

Книжка разом з поштовою пересилкою коштує 15 дол., і її можна придбати за адресою: Svyatoslav Levitskiy, 87 Dowbush Rd., Leighton, Pa 18235. Тел. (610) 377-4464.

Нове ім'я серед оперних зірок

Заслужений артист України
Степан П'ятничко.

Поява українського співака Степана П'ятничка на великих сценах Західної Європи п'ять років тому була захоплюючим відкриттям ще одного співучого птаха із солов'їного гнізда, в якому в останні десятиріччя плекалися Вікторія Лук'янець, Володимир Гришко, Марина Гулегіна, Василь Герелло та інші. Тоді, в 1996 році, в Женеві, він зважився дебютувати перед західним слухачем майже з найважчою з партій „Ріголетто”, яка вимагає від співака відмінного володіння голосом, великої емоційної наповненості, сценічної майстерності й досвіду. І відразу взяв у полон знавців, що знають ціну рідкісному темброві, який огортає тепло-

тою й однозначно пронизує металом. Стефан П'ятничко народився 1959 року в селі Гниловоди на Тернопільлі. У шкільному хорі став солістом. Навчався у Львові в музичному училищі імені Ф. Колесси, а потім у консерваторії імені М. Лисенка.

У 1989 році молодий співак здобув диплом і другу премію на міжнародному конкурсі „Нові імена” у Москві. У 1991 році на першому міжнародному конкурсі оперних співаків імені С. Крушельницької у Львові отримав другу премію (перша не присуджувалась). А у 1993 році став лавреатом і володарем спеціальної нагороди на міжнародному конкурсі оперних співаків „Бельведере” у Відні. Йому присвоїли звання заслуженого артиста України.

Між поїздками до Західної Європи була ще й Америка: Балтимор у 1997 році і Нью-Йорк у 1999-му. Після виступів у Карнегі Гол „Нью-Йорк Таймс” назвав його голос багатим і цим висловив найважливіше.

Нинішнього року С. П'ятничко співає в Цюриху, Сан-Франціско, Києві. У наступному році – у Вашингтоні в опері, разом з Пласідо Домінго. Дебют Степана П'ятничка в опері Сан-Франціско відбудеться 7 червня в Дж. Верді „Аїда”, де він виступатиме до 1 липня. Від 7 до 29 вересня він співатиме головну роль в опері „Ріголетто”, також в Сан-Франціско.

Надія Труш,
м. Львів

Слово про чоловічий хор „Ватра”

Нинішнього літа минає 55 років від створення чоловічого хору „Ватра” з осідком в Брегенсі, над Боденським озером, Австрія. Мені пригадуються незабутні часи концертів у містах Швейцарії, таборах переселенців у Баварії і Австрії. Мгр. Володимир Білінський (голова), мгр. Куціль, мгр. Володимир Баран, Василь Надрага та диригент хору проф. Лев Туркевич і його заступник Орест Євген Садовський, при співучасті хористів, створили у 1946 році цей хор. Хористів було близько 50, вони приїздили на проби і концерти, мов ті журавлі зі своїх місць замешкання. Репертуар був добірний і кольоритний. Концерти, звичайно, починалися піснями релігійної тематики, а закінчувалися бравурними та маршовими. Адміністратором хору був тривалий час

інж. Батицький, а організатором концертів в містах Швейцарії – баптистський пастор Шраср зі Швейцарії. Хор співав у переповнених залах чи катедрах. Ми співали також на курортах Давос, Сант Моріц та Люгано, Швейцарія. Коли проф. Л. Туркевич та багато хористів виїхали за океан, до Канади, хор ще якийсь час продовжував концертувати в Швейцарії, вже під диригентурою Ореста Е. Садовського, який згодом тим хором диригував, і на концертах в Канаді. Але нові умови життя зробили неможливою дальшу діяльність хору. На жаль, багато хористів вже відійшли у засвіти. Нехай ці кілька слів про хор „Ватра” будуть китицею на пошану їх пам'яті.

Д-р Володимир Боднар

Видано 30-ий том „Літопису УПА”

У видавництві „Літопис УПА” появився новий, 30-ий том, в якому поміщені спогади к-ра Степана Стебельського („Хріна”) і Олекси Конопядського („Островець”), які записала Анна Черешньовська. Спогади переплітаються між собою, бо обидва автори воювали на тих самих теренах і навіть у тих самих відділах УПА. Всі троє загинули в боротьбі: Конопядський і Черешньовська – на Дрогобиччині, а Стебельський – в Чехо-Словаччині, у рейді на Захід. Їхні спогади перенесені до Німеччини і там на початку 50-их років появилися друком в дуже малому накладі. Книга у твердій палітурці, ілюстрована, має 552 сторінки та

іменний і географічний покажчик. Редактор тому – проф. Петро Й. Потічний, який також написав до нього вступну статтю та резюме текстів англійською мовою.

Поява цього тому уможливлена щедрим даром (22 тис. кан. доларів), сл. п. д-ра Богдана Стебельського (старшого брата Степана Стебельського „Хріна”), який доповнено сумою збірки (8 тис. кан. дол.) на видавничий фонд ім. Богдана Стебельського. Щоб замовити книгу, можна звертатися на адресу: Litopys UPA, P.O. Box, Station „C”, Toronto, Ontario, M6J 3M7, Canada.

Редколегія „Літопису УПА”

Житом, калиною літо цвіло

Степан Бен

Житом, калиною літо цвіло.
Парусом ранки лягли на озера.
День підіймає чоло,
День золотіє у дверях.
Радісно н'є на світанку земля
Келихи вітру, роси і проміння.
Дзвонять колоссям поля,

Кличуть мене на весілля.
Слухай! Як ніжно кругліє зерно,
Стигнуть жита і квітне пшениця.
Поле – пахуче вино,
Я невсипуций п'яниця.
Очі п'яніють, темніють від трав,
Трави туманять степи і дороги...
Зоряно вечір упав
Сонцем холодним під ноги.

Про людину, що...

(Закінчення зі стор. 10)

сеньйора наших журналістів і прочитав на закінчення д-р С. Трофименко, що дало слухачам повну картину цієї людини, що належала до пересічних одиниць, які досі, після довгих років від часу їхньої смерті, світять прикладом і доказом, яких виняткових синів та дочок вирощу-

вала Західна Україна в роки буревіїв та негод політичного, дуже непевного підсоння.

Для зміни настрою у публіки на закінчення вечора гумореску ЕКА прочитала, на прохання ведучої вечором Х. Навроцької, Дарія Костів, щоб тим підкреслити почуття гумору, яке ніколи не покидало поважного адвоката Р. Домбчевського.

О. Кузьмович

Світлив Олександр Костирко в селі Старосілля Черкаської області на берегах річки Росі.

СПОРТ

Футбол

НОРВЕГІЯ

УКРАЇНА

ВЕЛС

ВІРМЕНІЯ

ПОЛЬЩА

БІЛОРУСЬ

Символи команд, з якими змагається збірна України

Чемпіонат світу: Україна-Норвегія - 0:0 Гра України з Велсом - 6 червня

КИЇВ. - Вже в третій поспіль грі національна збірна України, маючи територіальну та ігрову перевагу, не може перемогти. Нічия з командою Норвегії звела нанівець всі шанси посісти перше місце в своїй групі. Нині головне ж - вцепитися до потягу, який прямує в напрямі другого місця, а для цього необхідно випередити Білорусь, яка також не проти поборотися за путівку до плей-офф. А покищо перемога нам лише сниться, принаймні до 6 червня, коли в збірній України з'явиться ще один шанс отримати першу перемогу в рідних стінах за останні два роки. Гра національної команди проходила за несприятливої погоди, хоча на стадіоні зібралося 43 тисячі найпалкіших вболівальників команди. З перших хвилин гри українські футболісти відразу пішли в наступ, з кожною хвилиною загострюючи гру. Небезпечна мить сталася на 26-й хвилині, коли Яшкін нависив м'яч у воротарську сітку норвежців, але Воробей не зовсім вдало підставив голову - і нагоду було втрачено.

Найдраматичніше розпочалося в другій половині гри. Вже на 46 хвилині Сергій Ребров після подачі Генадія Зубова, з гострого кута не зміг влучно пробити. Через декілька хвилин спробу забити зі штрафного повторює Андрій Шевченко, але... вище воріт. Збірна України продовжувала атакувати, та рахунок на табло був незмінний - 0:0.

Склади команд:

Україна - Шовковський, Вашук, Головко, Старостяк, Дмитрулін, Парфьонов, Тимошук, Зубов, Яшкін, Воробей, Шевченко

Норвегія - Мюре, Басма, Хофтун, Берг, Ріссет, Руді, Кар'ю, Леонардсен, Бакке, Андерсен, Странд.

Захисник збірної України Михайло Старостяк (праворуч) у боротьбі з гравцем збірної Норвегії у відбірковій грі чемпіонату світу 2 червня в Києві.

Фото УНІАН

Команда „Крилаті” успішно завершила чемпіонат

Команда „Крилаті”

ЙОНКЕРС, Н. Й. - Футбольна команда спортивного клубу при осередку СУМ за весь період чемпіонату першої дивізії Східної окружної футбольної Ліги штату Нью-Йорк зазнала лише однієї поразки від попереднього чемпіона „South Stars”.

Останнє змагання, котре завершило чемпіонат, відбулося з командою „Unity” в неділю, 6 травня, на площі Saunders High School в Йонкерсі.

Обидві команди розпочали гру активно. На 25-й хвилині „Крилаті” забивають перший гол, але суддя не зараховує його. Ще через 2 хвилини „Unity” відповідають голям у ворота „Крилатих”, а ті, в свою чергу, реагують теж блискучо - з половини поля Дарко Чернявський нависним ударом вирівнює рахунок - 1:1.

Наприкінці першої половини, використовуючи метушню під воротами „Крилатих”, „Unity” проводять несподівану атаку і м'яч, відбиваючись від руки нашого воротаря Богдана Новака, потрапляє просто під ноги нападаючого „Unity”, який добиває його у наші ворота. „Unity” ведуть 2:1. В другій половині гри суперник змушений захищатися, і робить це настільки відчайдушно, що жодна з атак „Крилатих” - прориви Дарка Чернявського, Володі Круглого, Валерія Чукхіна, сильний удар по воротах Романа Пердута, удар Руслана Гудими не приносять успіху.

На останніх хвилинах гри наш захисник Степан Єндик довгим ударом пасує м'яч Яркові Спосіто, котрий майстерно „обвівши” двох захисників „Unity”, забиває чудовий гол понад головою їх ворота-

ря. Рахунок вирівнюється - 2:2, чого вистачає „Крилатим” для перемоги у Чемпіонаті ліги.

В цьому велика заслуга граючого тренера „Крилатих” Сергія Райка (колишнього гравця „Динамо”, Київ), професіоналізм котрого впевнено веде команду до перемог. Особливо слід відзначити

внесок Марка Гованського, чия наполеглива праця як менеджера команди постійно йде поруч з його роллю капітана в полі, Теодора Гошка, дбайливого господаря, який відповідає за матеріальне забезпечення команди, а також Стефана Гованського, правдивого „батька команди”, організатора і фанатичного болільника усіх матчів, близького друга всіх футболістів і пристрасного свідка наших перемог і поразок.

Останній сезон команда „Крилатих” завершила в складі: Богдан Новак, Марко Гованський, Юрій Греб, Степан Єндик, Роман Плісак, Роман Пердута, Руслан Гудима, Валерій Каток, Сергій Райко, Микола Винярський, Валерій Чукхін, Володя Вільчинський, Андрій Вербіцький, Семен Вариха, Волтер Окрутняк, Тадей Вебер, Дарко Чернявський, Сергій і Альоша Козаки, Тарас Струминський, Володя Круглий, Степан Станітський, Стефан Ковальчик, Богдан Лоневський і Роман Гринків.

Команда „Крилатих” продовжує успішно в змаганнях за Чашу Ліги, дійшовши до фіналу, де зустрінесться з командою Mount Vernon „Portugese”.

А. Хомик

Під час гри „Крилатих” (в білих футболках) з „Юніті”.

Календарець тенісових турнірів в 2001 році

30 червня - 1 липня - УСЦАК-Схід в індивідуальних і подвійних іграх - Союзівка
1-3 вересня - крайові чемпіонати УСЦАК - Союзівка
15-16 вересня - клубовий турнір КЛК - Союзівка
6-7 жовтня - осінній турнір „Тризуба” - „Тризубівка”

СЕНЬЙОРИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

запрошують Вас на

КОНФЕРЕНЦІЮ СЕНЬЙОРІВ УНСяка відбудеться на **СОЮЗІВЦІ****від 10 до 15 червня 2001 р.**У програмі:

- * короткі ділові сесії,
- * привітальна вечірка,
- * бінго,
- * ліцитація,
- * Одеський вечір,
- * спеціальний бенкет з участю Гол. Генерального Консула **СЕРГІЯ ПОГОРЕЛЬЦІВА**

До Ваших послуг вільні кімнати на **СОЮЗІВЦІ**

Просимо замовляти

Тел.: (845) 626-5641

**ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ ПІВНІЧНОГО НЬЮ-ДЖЕРЗІ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ**

запрошує українську громаду взяти участь у відзначенні

ДНЯ БАТЬКА**на Союзівці****17 червня 2001 р.**З цієї нагоди Округа організує поїздку автобусом
ціна 15 дол. від особи.**За точними інформаціями телефонувати:**

МИХАЙЛО ІВАНЦІВ, Елизабет, Н.Дж. – (973) 635-6647
 МАРІЯ ГАЛУЩАК, Джерзі Сіті, Н.Дж. – (973) 292-9800 дод. 3073 • (201) 653-5497
 АНДРІЙ ВОРОБЕЦЬ, Ньюарк, Н.Дж. – (973) 292-9800 дод. 3055 • (973) 373-8357
 ЮЛІАН КОТЛЯР, Кліфтон, Н.Дж. – (973) 772-5265
 ВАСИЛЬ МАРУЩАК, Пассейк, Н.Дж. – (973) 546-6787

СВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ, голова

**МИХАЙЛО ГОЛИНСЬКИЙ –
„СПОГАДИ“**Вийшло з друку 2-ге доповнене видання „Спогадів“
світової слави оперового співака.

Перше видання вийшло у видавництві „Молодь“, Київ, 1993 р.

Цю небуденну сенсацію відзначено черговим вечором репрезентацій
„Спогадів“ у Львівському музеї ім. Соломії Крушельницької.На вечорі про творчий шлях маестра М. Голинського розповів музикозна-
вець О. Зелінський, поділилися позитивними спогадами М. Білінська, ком-
позитор М. Колесса, Л. Крушельницька, Е. Вахняк і Б. Ковалюк.На цю подію 17 травня 1994 р. прихильно відгукнулася Львівська газета
„Ратуша“, як рівнож багато інших часописів в Україні, Америці і Канаді.Унікальна біографія у „Спогадах“ охоплює життєвий шлях українського
„Карузо“, його творчу кар'єру і виступи на світових престижних сценах: Киє-
ва, Харкова, Одеси, Москви, Тифлісу, Львова, Варшави, Берліна, Америки,
Канади та ще інших.„Спогади“ Голинського цінні для нас тим, що це своєрідна історична
розповідь про події забутих постатей, які зустрічалися йому на життєвих
шляхах і більшість з них відійшла в минуле.Серед них – письменники, поети, музиканти, художники, духовні особи,
вчені, громадські й політичні діячі.Тут граф Митрополит Шептицький, великий князь Сергій Романов, з
яким Голинський вчився у знаменитого проф. Гаргіна в Міляно, Гетьман
Б. Скоропадський, Василь Вишиваний, Володимир Винниченко, Михайло
Коцюбинський, Марко Черемшина, вчений Володимир Гнатюк, Василь
Стефаник, Ольга Кобилянська, Андрій Чайківський, студент Січинський,
Павло Тичина, Станіслав Людкевич.

Цей ряд персоналій продовжується далі в період 1926 – 1930 років.

Тут і сам Сталін, який слухав Голинського на концерті в Колонному залі
Московського Будинку Спілок, і Луначарський, і Нарком освіти України –
Скрипник, Косіор, Чубар, Постишев, Остап Вишня, А. Петрицький, М. Само-
киш, Д. Яворницький і багато ще інших визначних осіб.

„СПОГАДИ“ є вже у продажі.

Ціна примірника 15 дол. в Америці і 15 дол. у Канаді.

З огляду на обмежену кількість 2-го видання, прошу замовляти заздалегідь.

Жертводавець одержить посвідку на звільнення від податку.

Прихід з продажу „Спогадів“ призначений для

„Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля“.

В Америці на чеках прошу писати:

„Children of Chornobyl Relief Fund“ і висилати на адресу:

Myra Andrushka-Holynsky, 12204 Rosaro Ave. #8, N.Port, FL 34287 USA.

У Канаді на чеках прошу писати:

„Children of Chornobyl Canadian Fund“ і висилати на адресу:

Bohdan Holynsky, 27 Longfield Rd., Etobicoke, ON M9B 3G1, Canada.

**Ukrainian-American
Cultural Foundation**

Українсько-Американська Культурна Фундація

P.O. Box 418, Glen Spey, NY 12737 Tel.: (845) 858-3805 (2524)

www.uacf.net

e-mail:ukracf@aol.com

**НЕОБХІДНА ВАША
ФІНАНСОВА ПІДТРИМКА!****ПАМ'ЯТАЙМО**

ВЕРХОВИНА – це місце ФЕСТИВАЛІВ нашої молоді.

- ... – це місце-поселення поета-філософа **ВАСИЛЯ БАРКИ**.
- ... – це місце Українських курсів мови, історії, літератури і мистецтва.
- ... – це місце школи танцю **РОМИ ПРИЙМИ-БОГАЧЕВСЬКОЇ**.
- ... – це місце спортивної школи **СІЧ**.
- ... – планується на круглорічну оселю.
- ... – в майбутньому місце спорудження будинку для українців старшого віку.

Висилайте Ваші пожертви, звільнені від податків (IRS # 06-15593884)

ДОПОМОЖІТЬ!

Чеки виписувати на адресу:

Ukrainian National Federal Credit Union

215 Second Ave., New York, NY 10003

Acct. # 6653

or

Self Reliance (NY) Federal Credit Union

Acct. 3 29026-00; 108 Second Ave. New York, NY 10003

Assoc. Of Glen Spey	2,000	Michalewicz Nancy & Peter	100
Ukrainian Americans		Nakoneczny Peter	200
Batiuk John & Maria	500	Odulak Alexander	150
Bidiak Roman & Anna	150	Pawelko Eugene	100 (400 Total)
Brodyn D-r Roman	1,000	Rengeli Madonna	500
Bugryn Frank	100	Salak Irene	500
Dobrotij Fedir	500	Salak Larisa	100
Hladun Zenovia & Nina	500	Scanion Bridget & Dennis	250
Horczaikowsky Volodymyr	300	Senozik Vira	100
Hrycak Peter & Rea	1,000	Shablovsky Christina & Ihor	1,000
Jaworiw Nadia	100	Sikorsky Lesia	50
Juskiw T.	50	Skuybida Wolodymyr & Nadia	200
Kaminskyj George	125	Sosnowski Jerzy & Helen	100
Kekish Dr. Bohdan & Daria	1,000	Strom Charles	100 (1,000 Total)
Kuzyk Daria	100	Tatynchak Boris & Maryka	1,000
Leush Stephen & Anna	100	UNWL Br. 62 Glen Spey	500

**Українсько-Американська Культурна Фундація
щиро дякує всім жертводавцям.**

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

UKRAINIAN HERITAGE FESTIVAL

On the church grounds at
St. Michael's Ukrainian Catholic Church
N. Broadway & Shonnard Pl., Yonkers, NY
(914) 375-4418

FRIDAY JUNE 15
6 TO 10 PM
SATURDAY JUNE 16
1 TO 10 PM
SUNDAY JUNE 17
1 TO 7 PM

Vocal Groups & Dancers
Traditional Arts & Crafts
Varenyky, Holubtsi, Kobasy...
Rides & Games

FREE ADMISSION

Sponsored by the Ukrainian American Youth Association

<http://www.brama.com/yonkersukrainianfest>

УКРАЇНЬСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

запрошує громадянство на
імпрезу

**„ДОЛЯ: ВЕЛИЧ І СЛАВА
ОЛЕКСАНДРА СМАКУЛИ“**

Імпреза відбудеться

в неділю, 17 червня 2001 р.,
о год. 2-ій по пол.

в будинку УВАН
206 West, 100th Street, New York, NY 10025

Tel.: (212) 222-1866

ДЕШЕВЕ ТЕРМІНОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Життєве забезпечення – це ще одна необхідність в житті. Хоча багато людей не люблять платити за життєве забезпечення, це однак є konieczністю. Основним чинником, який треба брати до уваги, купуючи часове (термінове) забезпечення – це захист доходу, який кожна родина неспроможна придбати.

За останніх кілька років ціни на термінове забезпечення знизилися. Ніхто не може передбачити, як довго цей напрям буде продовжуватися. Під цю пору наші ціни термінового забезпечення є найнижчими у нашій 107-річній історії.

Тепер є найкращий час набути термінове забезпечення в УНСоюзі. Ми заохочуємо Вас порівняти наші ціни з цінами наших конкурентів,

5-Year Level Term Life Insurance: Monthly Rates

UNA RATES:
FEMALE NON-SMOKER

AGE	\$100,000		\$175,000		\$250,000	
	UNA	COMPETITOR	UNA	COMPETITOR	UNA	COMPETITOR
25	\$11.19	\$12.00	\$17.94	\$20.25	\$24.69	\$28.50
35	\$11.19	\$17.00	\$17.94	\$29.00	\$24.69	\$41.00
40	\$13.19	\$20.00	\$21.44	\$34.25	\$29.69	\$48.50
45	\$17.19	\$27.00	\$28.44	\$46.50	\$39.69	\$66.00
55	\$34.19	\$57.00	\$58.19	\$99.00	\$82.19	\$141.00

MALE NON-SMOKER

AGE	\$100,000		\$175,000		\$250,000	
	UNA	COMPETITOR	UNA	COMPETITOR	UNA	COMPETITOR
25	\$12.19	\$14.00	\$19.16	\$23.75	\$27.19	\$33.50
35	\$12.19	\$19.00	\$19.16	\$32.50	\$27.19	\$46.00
40	\$15.19	\$23.00	\$24.94	\$39.50	\$34.69	\$56.00
45	\$21.19	\$33.00	\$35.44	\$57.00	\$49.69	\$81.00
55	\$45.19	\$100.00	\$77.44	\$174.25	\$109.69	\$248.50

Забезпечуючи себе в УНСоюзі ви не тільки покращуєте свій фінансовий стан, але ви отримуєте користі, які жоден конкурент вам не пропонує.

Український Народний Союз уділяє своїм членам стипендії, видає дві тижневі газети („Свободу“ та „Український Тижневик“), для вигоди своїх членів вдержує оселю Союзівка, яка знаходиться у Кетскільських горах стейту Нью-Йорк та дає допомогу на місцеві народні та добродійні цілі.

За додатковими інформаціями у справі термінового забезпечення просимо контактуватися з місцевими секретарями відділів або телефонувати до Головної Канцелярії: **1-800-253-9862 додатковий 3013**

Конференція Українських Державницьких Організацій в ЗСА

7-8 липня 2001 р. влаштовує

Крайове Святкування – 51-шу зустріч Українців Америки на оселі СУМ в Елленвіл, Н. Й.

для відзначення

- 60-ліття Акту 30-го червня 1941 р.
- 10-ої річниці Незалежності України

Програма

Субота, 7-го липня:

2:00 Панель-дискусія (велика зала)
Модератор — д-р Володимир Зарицький;
Панеліст — Голова Проводу ОУН Андрій Гайдамаха;
Дискутант — Олександр Сич, Ігор Симчич, Борис Потапенко;

9:00 Забава.

Неділя, 8-го липня:

9:00 Збірка на Святу Літургію;
10:00 Свята Літургія;
11:30 Соборна Панахида;
12:00 Апель — зложення вінків;
2:00 Святочний Концерт (велика зала);
При участі — чол. хору «Прометей» з Філадельфії;
Святоче Слово — Голова Проводу ОУН Андрій Гайдамаха;
Драматичне читання — Володимир Курило.

Для замовлення кімнат просимо телефонувати до адміністрації
Оселі СУМ—1-845-647-7230. Також є місце на таборування.

Діловий Комітет

СОЮЗІВКА

Майстерні і танцювальні
ТАБОРИ 2001 р.
Дати до вибору:

ТАБІР I 22-го липня - 4-го серпня ☐
Зголошення приймається до 6-го липня

ТАБІР II 5-го серпня - 18-го серпня ☐
Зголошення приймається до 20-го липня

Я бажаю зголоситися на Танцювальний Табір

NAME: _____ AGE: _____
Please print or type:
ADDRESS: _____
CITY: _____ STATE: _____ ZIP: _____ TEL: _____
PREVIOUS DANCE STUDY: _____

Рочестерська Українська Федеральна Кредитова Спілка

З приємністю повідомляє про відкриття нової філії

1828 Third Ave., Watervliet, NY 12189

З нагоди відкриття пропонуємо теперішнім та новим членам подарунки,
бонуси та багато інших приємних несподіванок у червні.

ГОДИНИ ПРАЦІ:

щосуботи від 10-ої ранку до 2-ої по пол.
з понеділка до п'ятниці – за замовленням

Координатор філії – **ОКСАНА ЕВЕРТС** • Відділ обслуги – **ТАРАС МИЩУК**

Головне бюро – 824 Ridge Rd., E. Rochester, NY 14621

Тел.: (518) 266-0791 • безкоштовний: (877) YOUR-UCU (968-7828)

Автом. інформ.:

(716) 544-4019 • Факс: (716) 338-2980

rufcu@frontiernet.net

www.rufcu.org

НОВА ПЕРЕДПЛАТА НА ТИЖНЕВИК „СВОБОДА“

Річна передплата:
(наземна пошта)
для членів – 45 дол.
для не членів – 55 дол.

Висилка тижневика летунською поштою (First Class/Airmail):

США – 110 дол.; Канада – 125 дол.; Мехіко – 140 дол.; Данія, Польща, Росія,
Сербія, Україна, Австрія, Словаччина, Аргентина, Бразилія, Венесуела – 215
дол.; Велика Британія, Франція, Італія, Швейцарія, Німеччина, Іспанія,
Ізраїль – 225 дол.; Австралія – 240 дол.

Просимо заповнити листівку-замовлення
на передплату і разом з чеком надіслати до

Svoboda
Subscription Department,
2200 Route 10, P.O. Box 280,
Parsippany, NJ 07054

Name _____

Address _____

City _____ State/Country _____ Zip Code _____

Telephone _____ UNA Branch # / Відділ УНСоюзу _____

Якщо Ви хочете зробити подарунок-передплату тижневика,
просимо заповнити і надіслати листівку-замовлення

Прошу зробити подарунок:

Name _____

Address _____

City _____ State/Country _____ Zip Code _____

☐ Наземна пошта ☐ Летунська пошта (без знижки для членів УНС)

Моє прізвище та адреса:

Name _____

Address _____

City _____ State/Country _____ Zip Code _____

Telephone _____ UNA Branch # / Відділ УНСоюзу _____

Наземна пошта в Україну іде від 6-ти до 8-ми тижнів; летунська пошта іде приблизно 10 днів.

„СВОБОДА“ запрошує до праці продавців реклами
Ви можете прислужитися громаді й українській пресі,
збираючи рекламні оголошення та передплатників для
„Свободи“, а також продавати газету у Вашій місцевості,
отримуючи при тому винагороду. За детальними інформаціями
просимо звертатися до Марійки Осціславської на
тел.: (973) 292-9800, дод. 3040

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА І РЕЛІГІЇ

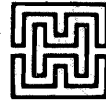
при Церкві-Пам'ятнику в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

повідомляє всіх зацікавлених, що:

- ❖ Закриття 2000/2001 шкільного року відбудеться у суботу, 16 червня.
Початок молебня о год. 11:30 ранку, після молебня роздача свідоцтв та пікнік.
- ❖ Шкільний рік 2001/2002 почнеться у суботу, 8 вересня 2001 р.
- ❖ Вже приймаємо апікації на 2001/2002 шкільний рік.

За дальшими інформаціями просимо телефонувати до Анети Лишик

Тел.: (908) 203-9728

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ

запрошує своїх членів та українську громаду
на доповідь

„ЧОРНОМОРСЬКА ФЛОТА РОСІЙСЬКОЇ
ФЕДЕРАЦІЇ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ:
ІСТОРІЯ, РІШЕННЯ, СУЧАСНА СИТУАЦІЯ“

яку виголосить

СЕРГІЙ КУЗЬМЕНКО

стипендіат IREX при Гарріманівському інституті Колумбійського університету,
державний експерт Національної Ради Безпеки і Оборони України

Доповідь відбудеться

в суботу, 16 червня 2001 р., о год. 5-й веч.

в будинку НТШ за адресою: 63 Fourth Ave. (між 9 і 10 вул.),
New York, NY 10003

ALBATROSS TRAVEL, Inc.

пропонує

Випродаж
квитків на
ЛІТО 2001 р.
- СХІДНЯ
ЄВРОПА

- Квитки на місцеві і міжнародні літаки;
- вакації в Мексику, на Караїбах і Гаваях;
- подорожі на люксових кораблях;
- пересилку грошей через „WESTERN UNION“
- квитки на літаки з НЬЮ-ЙОРКУ до:
МІНСЬКА, РИГИ, СОФІЇ, ТАЛІНА, ВІЛЬНА, КІЄВА,
СТ. ПЕТЕРБУРГУ, МОСКВИ

- 840 дол. + текс (в обидві сторони);

- 480 дол. + текс (в одну сторону)

ЛЬВОВА

- 890 дол. + текс (в обидві сторони)

- 505 дол. + текс (в одну сторону)

74 Nassau Ave., Brooklyn, NY 11222

Tel.: (718) 383-7211 • (718) 383-0083

Fax: (718) 349-1767 • Free tel.: 1-800-603-7973

http://www.albatravel.com

e-mail: albatravel@aol.com

10 РОКІВ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

TOUR I
Aug. 10 - 25

LVIV (3)
Lv. FRANKIVSK/Yaremche (1)
KHOTYN/Kamjanets Podilsky (1)
ODESA (1)
KHERSON (1)
SYMFEROPI/LBakhchysaray (1)
YALTA (2)
KYIV (5)

15 days
\$2850 double
\$320 sgl. Sup.

TOUR II
Aug. 20 - Sept. 4

RESERVE EARLY

SPACE LIMITED

GROUP A
KYIV/KANIV (4)
Lviv (3)
Lv. Frankivsk/Yaremche (1)
KHOTYN/Kamjanets Podilsky (1)
ODESA (1)
Kheron (1)
SYMFEROPI/LBakhchysaray (1)
YALTA (2)

15 days \$2850 double
\$320 sgl. Sup.

GROUP B
KYIV/KANIV (4)
POLTAVA (2)
CHERKASY/Chyhyryn (2)
UMAN (1)
ODESA (1)
KHERSON (1)
SYMFEROPI/LBakhchysaray (1)
YALTA (2)

Diaspora
ENTERPRISES, INC.

1914 Pine St.
Philadelphia, PA 19103

215-732-3732
1-800-487-5324

Від Одеси до Львова Ваші близькі можуть покладатися на Вас, бо Ви покладаєтеся на Вестерн Юніон®.

Переказ:	коштує лише:
\$100	\$15
\$200	\$22
\$400	\$34

Коли Ви переказуєте гроші, то хочете, щоб вони дійшли швидко і надійно, щоб ні Ваші близькі, ні Ви самі цим не турбувалися. Ми, в компанії Вестерн Юніон, переказуємо гроші вже понад 128 років і нам довіряють мільйони людей по всьому світі. У нас Ви навіть можете переказати гроші телефоном, використавши кредитну картку. Переслані гроші дійдуть через 15 хвилин до будь-якої із наших 1412 філій в Україні або якої небудь із 95000 по цілому світі. Від Лос-Анджелесу до Нью-Йорку, від Чикаго до Монtréal — Ви можете покладатися на Вестерн Юніон.

Вестерн Юніон — це майже те саме, що Ви особисто вручаєте гроші.

1-800-799-6882

Ми говоримо
українською мовою

www.westernunion.com

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER®

Найшвидший спосіб переказати гроші по всьому світуSM

УКРАЇНСЬКИЙ ОСВІТНЬО-КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

запрошує дітей і молодь прийти з родичами, бабусями, дідусями і приятелями на

ПРЕМ'ЄРУ ОПЕРЕТИ КОМПОЗИТОРА

БОГДАНА ЯНІВСЬКОГО

зі Львова

„Хоробрий Півник“

Режисер

ІВАН ПРАСКО

Асистент режисера

КАТРУСЯ ОРАНЬСЬКА-ПЕТИК

Хореографія

ТАРАС ЛЕВИЦЬКИЙ

Декорації

ГАЛЯ ГУРСЬКА-ДЕВАСЕЛ, ДАНИЛО ЗАХАРЧУК

Костюми

ВІРА ШЕМБЕЛЬ

Програмки

МАРКО КЛОС

Художник

АНДРІЙ ПІКУШ з України

Виступають 20 молодих талантів м. Філядельфії

Після виступу – зустріч з артистами-виконавцями

СУБОТА, 9 червня 2001 р. – год. 6 веч.

НЕДІЛЯ, 10 червня 2001 р. – год. 3 по пол.

в залі Українського Освітньо-Культурного Центру

700 Cedar Rd., Jenkintown, PA 19046

Вступ: 15 дол. – дорослі; 12 дол. – студенти і сеньйори; 5 дол. – діти до 16 років

За інформаціями просимо телефонувати на число:

(215) 663-1166

OLEH SLUPCHYNSKYJ, M.D.

Facial Cosmetic
& Reconstructive Surgery

171 East 74th Street
New York, NY 10021
212-628-6731

www.facechange.org

SELFRELIANCE

Ukrainian American Federal Credit Union

Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка

„САМОПОМІЧ“

Дозвольте нам допомогти
здійснити вашу мрію!

ГІПОТЕЧНІ ПОЗИЧКИ

ЗВЧАЙНІ, ЛУМВО ТА КОМЕРЦІЙНІ МОРГЕДЖІ

КРЕДИТНІ ЛІНІЙ

HOME EQUITY ТА БІЗНЕСОВІ

Дзвоніть до позичкового відділу за подробицями

www.selfreliance.com

FULL
SERVICE
LOCATIONS

MAIN OFFICE 2351 W. Chicago Ave. Chicago, IL (773)-489-0520
NW Chicago, IL (773)-589-0077 • Newark, NJ (973)-373-7839
Jersey City, NJ (201)-795-4061 • Parsippany, NJ (973)-451-0200

OFFICES:

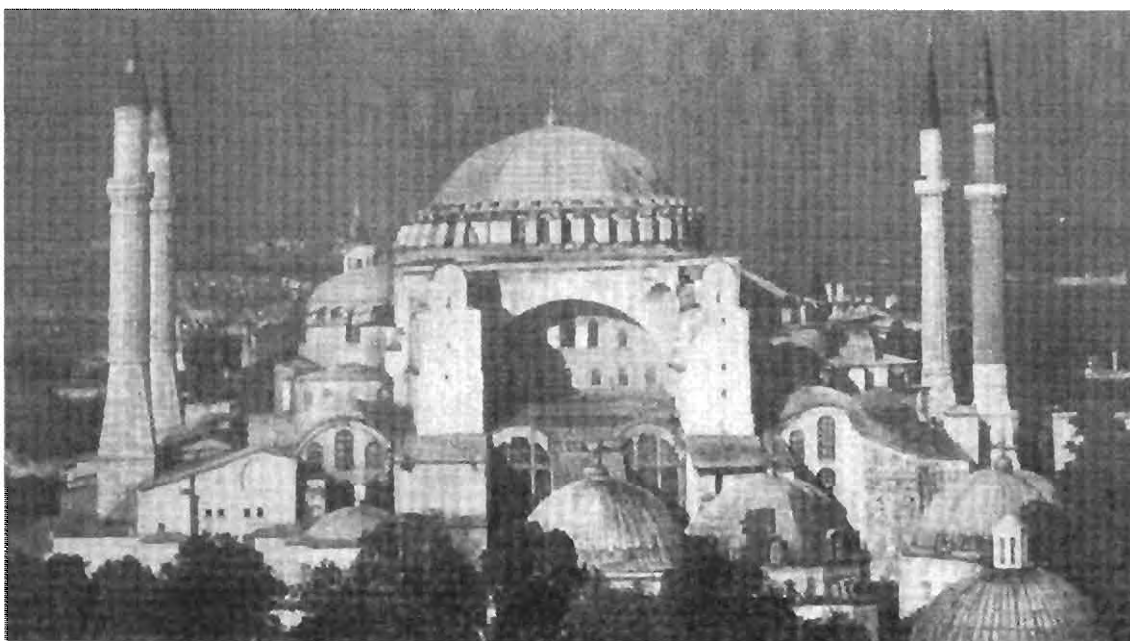
Palatine, IL • Bloomingdale, IL • Palos Park, IL • Munster, IN

Слідами Роксоляни

A comprehensive tour of Turkey with emphasis on Culture, Art and Archeology

September 28 - October 16, 2001

Tour hosts: Omelan Helbig and Volodymyr "Xina" Sharko

Discover the best of Western Turkey from the ancient Hittite sites to the classic Greek and Roman treasures of legendary Troy, Ephesus, Sardis, Pargamum, Perge, Aspendos, Aphrodisias to the natural beauty and restful beaches of Antalya, Pamukkale and Cappadocia to the somber beauty of Gallipoli to Turkey's cultural capital, Istanbul.

Omelan

Xina

Prepay this trip for a friend or relatives from UKRAINE

You may prepay this trip for a friend or relative from Ukraine. They will fly from Kyiv to Istanbul and meet you at Istanbul Airport on Sept. 29th. Return to Kyiv Oct. 16th. Total cost with visa is \$1950 tw. Single supplement \$650 addl.

NOTE : ALL SCOPE TOURS to UKRAINE for June, July and August are SOLD OUT ! Waitlist only.

Call today for "Слідами Роксоляни" 4 page brochure and September Ukraine departures.

800 242 7267 973 378 899 e:mail info@scopetravel.com web: www.scopetravel.com

STC scope travel inc
1605 Springfield Ave., Maplewood NJ 07040

Pekao Trading Corporation

Переказ доларів

Дешево, Швидко, Надійно

Київ

Львів

Полтава

Україна

Луганськ

Чернівці

Запоріжжя

Одеса

*Пересилаємо
долари до Києва,
Львова, Харкова,
Одеси та сотень
інших міст
України*

*Наші розцінки
знижено на 50%:*

до \$100 - \$7.50

від \$100 до \$300 - \$12.50

від \$300 до \$500 - \$17.50

від \$500 до \$1000 - \$25.00

Established in 1948

*Щоб знайти найближчого
уповноваженого представника
телефонуйте:*

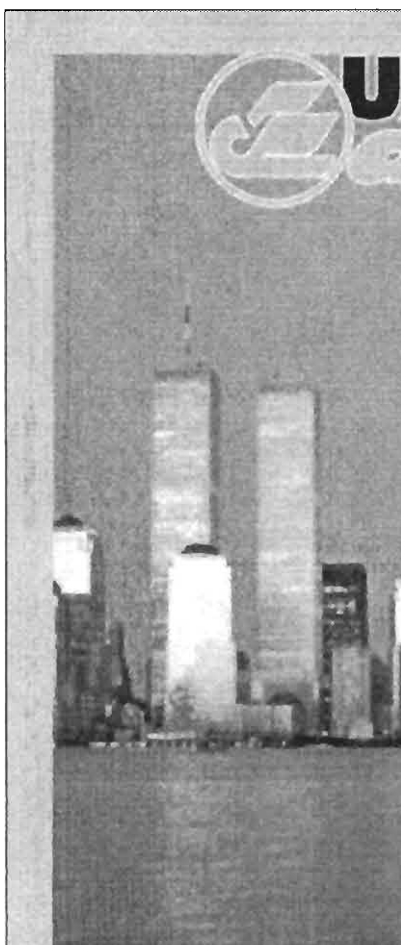
NY (212) 684-5320

IL (773) 775-0400

CA (323) 932-0702

PEKAO Trading is licensed and regulated Money Transmitter by Banking Departments of:
CA, CT, FL, IL, MD, NJ, NY, OH, PA, TX & WI

UZBEKISTAN
Airways

спільно із AIR UKRAINE
єдиний
ПРЯМИЙ РЕЙС
Нью-Йорк – Київ – Ташкент

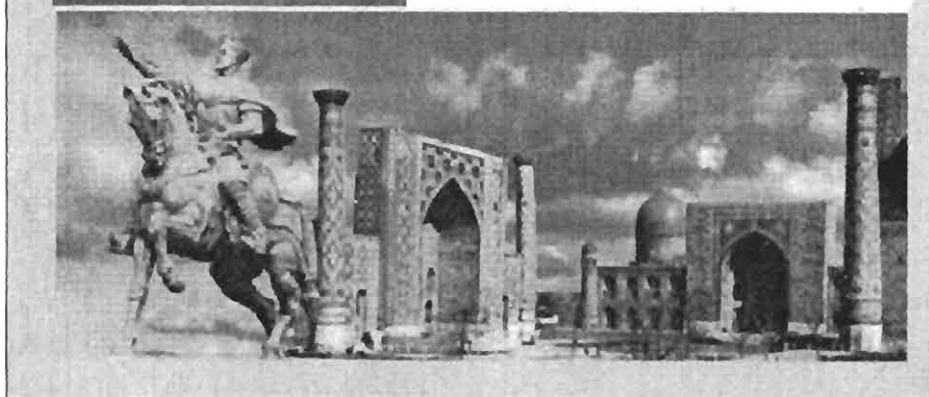
з летовища ім. Дж. Кеннеді
у неділі і п'ятниці
на комфортабельному літаку
„Боїнг-767-300“

15 ГОДИН ЛЕТУ і ВИ у ТАШКЕНТІ!

далі просто в Делі (стикувальний рейс),
Малйзію, Тайланд, Корею, Китай або
в Казахстан, Росію, Об'єднані Арабські
Емірати, Савдійську Арабію

за інформаціями телефонувати:

бюро: (212) 489-3954, 489-3956
факс: (212) 489-3962
замовлення місць: (212) 245-1005
відсилення вантажів
Air Ukraine Cargo: (718) 376-1023
факс: (718) 376-1073
Transatlantic: (800) 820-2861
факс: (718) 224-0251

ЧИ ВИ БУЛИ НЕВІЛЬНИКОМ АБО ПРИМУСОВИМ
РОБІТНИКОМ ПІД ЧАС НАЦИСТСЬКОГО РЕЖИМУ?
Чи ви були жертвою інших нацистських
злочинів, потомком жертв?

**МОЖЛИВО ВАМ НАЛЕЖИТЬСЯ
КОМПЕНСАЦІЯ З НОВОГО
НІМЕЦЬКОГО ФОНДУ**

ПОДИВІТЬСЯ НА НАШУ ВЕБ-СТОРІНКУ, ЩОБ ЗНАЙТИ НАШЕ
БЮРО НЕДАЛЕКО МІСЦЯ ВАШОГО ПРОЖИВАННЯ
<http://www.compensation-for-forced-labour.org/>

German
Forsed Labour
Compensation Programme

ІОМ заяви мусять бути
зголошені до
11 серпня 2001 р.

ІОМ розгляне вашу
заяву безкоштовно.

10 років чесної та відданої праці для Вас

DNIPRO CO.

Пакунки в Україну: швидко, гарантовано, дешево!

- ♦ Відбираємо пакунки з хати.
- ♦ Надійна та гарантована доставка за 4 - 8 тижнів.

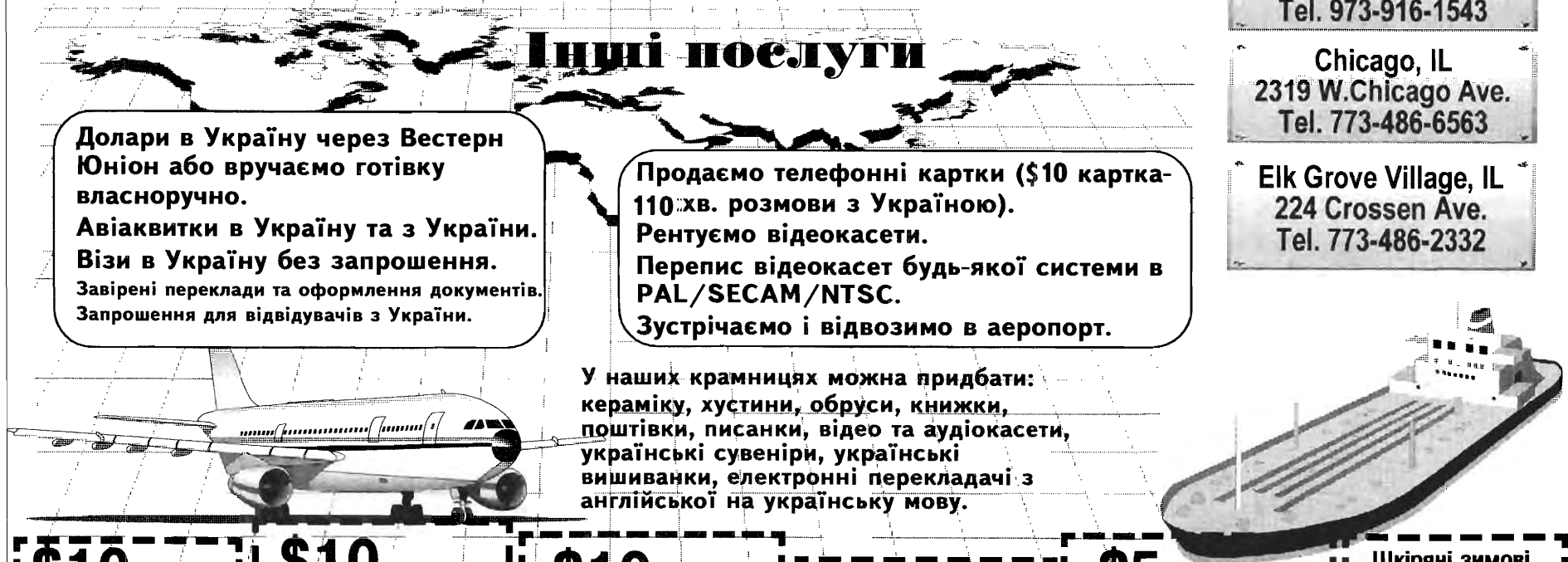
Інші послуги

Долари в Україну через Вестерн
Юніон або вручаємо готівку
власноручно.
Авіаквитки в Україну та з України.
Візи в Україну без запрошення.
Завірені переклади та оформлення документів.
Запрошення для відвідувачів з України.

Продаємо телефонні картки (\$10 картка-
110 хв. розмови з Україною).
Рентуємо відеокасети.
Перепис відеокасет будь-якої системи в
PAL/SECAM/NTSC.
Зустрічаємо і відвозимо в аеропорт.

У наших крамницях можна придбати:
кераміку, хустини, обруси, книжки,
поштівки, писанки, відео та аудіокасети,
українські сувеніри, українські
вишиванки, електронні перекладачі з
англійської на українську мову.

\$10 знижки на електронні перекладачі	\$10 знижки на вовняні хустки із френзілями	\$10 знижки на зустрічі і довозення в аеропорт	\$10 знижки на квитки в Україну	\$5 Перезапис відеокасет з PAL/SECAM у NTSC	Шкіряні зимові чоботи від \$ 25
--	--	---	---	---	--

Тіштеся надзвичайними цінами в Україну

За всі дзвінки
до 10 хвилин

\$2.99

За кожен
додаткову
хвилину

25¢

10-10-220SM

Просто наберіть 10-10-220 + 011 + число, як звичайно

Користуйтеся тими самими низькими цінами в Україну, кожної години дня, кожного дня тижня. З 10-10-220 немає щомісячних оплат. Ви не мусите міняти телефонної компанії, наберіть тільки 10-10-220 + число, як звичайно - це так просто! Всі дзвінки до 20 хвилин по США і до Канади коштують тільки 99¢ і 7¢ за хвилину після цього. Щоб дізнатися про низькі ціни по цілому світі, відвідайте нас на www.10-10-220.com

**ЙОСИФ
КУПЧАК**
ВЛАСНИК

**JOSEPH
MEAT MARKET**

М'ясні європейські вироби

437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: (732) 442-4660

**УНСоюз
уділяє
своїм членам**

- ▶ Перші гіпотечні позички (мортгеджі) на купно власного дому
- ▶ На 1 до 3 родинні доми, де живе власник
- ▶ По доступних відсотках

Не пропустіть доброї нагоди! Не чекайте!!!
Потелефонуйте сьогодні:
(800) 253-9862 додаткове число **3036**

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

ВІДСОТКИ НА ПЕНСІЙНІ ГРАМОТИ ВІД 1-го ТРАВНЯ, 2001 р.

Одноразові і гнучкі пенсійні плани Відсотки в першому році – нові аплікації (відсотки гарантовані на один рік)	6.50%
Одноразові і гнучкі пенсійні плани (ІСНУЮЧИХ ГРАМОТ) \$100,000.00 або більше	5.75%
\$50,000.00 – \$99,999.99	5.50%
\$100.00 – \$49,999.99	5.25%
Гнучка 10 пенсійна грамота (в другому році)	5.50%

ЗМІНА АДРЕСИ

☐ „Свобода“ ☐ „The Ukrainian Weekly“

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС)

Ім'я і прізвище

Адреса

НОВА АДРЕСА:

Ім'я і прізвище

Адреса

Зголошення присилати до:
Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

На зміну адреси проситься долучити \$1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

• ПРАЦЯ •

Лікар з України, 43 роки, шукає працю по догляду за старшими чи хворими людьми. Має досвід, рекомендації, володіє англійською мовою.

Тел.: (973) 316-9168

Українка, 32 р., учителька шукає працю по догляду за особами похилого віку. Знає побутову англійську мову.

Тел.: (973) 344-2869

Пошукую інтелігентну жінку до товариства і легкої помочі зі замешканням або без. Мусить провадити авто і любити звірят.

Тел.: (973) 471-2275

• НА ПРОДАЖ •

Двокімнатне помешкання (може бути під „офіс“)

Тел.: (508) 788-6390

• ДО ВІНАЙМУ •

Літнє помешкання в Catskill Mountains, Greenfield Park. Гарна дільниця, дитячий майданчик, а також можливість збирання ягід.

Тел.: (201) 997-1761
Вихідні дні тел.: (845) 647-2615

• ЗНАЙОМСТВА •

Українка 47 років, бажає познайомитися з добрим і чесним чоловіком для створення родини.

Тел.: (718) 234-1093

Маю сиву голову, умілі руки і добре серце. Якщо українець поважного віку потребує доброї господині, цікавого співрозмовника, колегу для прогулянок чи чуйного опікуна – прошу потелефонувати:

(248) 545-6874, Олександра

Українка, 32 роки, познайомиться з американцем українського походження. Писати можна англійською мовою на адресу: Oleksandra 10039, Cambria CT., Columbia, MD, 21046.

• РІЗНЕ •

Шукаю особу, яка мешкає в Мериленді, Вірджинії, або Д.К., яка могла б передрукувати 200 сторінок друкованого українським шрифтом матеріалу.

Телефонувати на число:
(202) 333-6369

Пошукую українську родину, яка може прийняти 15-річну дівчинку з України для вивчення англійської мови хоч би на 1 рік.

Тел.: (610) 252-4799 або (631) 288-9241

**Нові авта
чекають
на
Вас...**

**Кредитівка САМОПОМІЧ
НЮ ЙОРК
ПОЗИЧАЄ ГРОШІ...**

Фінансування до 95% ціни авта!

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

Main Office: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251
E-Mail: SRNYFCU@aol.com

Branches:

Upstate New York: 23 Main Street Kerhonkson, NY 12446
Tel: 914 626-2938 Fax: 914 626-8636

Long Island: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393 Fax: 516 565-2097

Queens: 32-01 31 Avenue Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506 Fax: 718 626-0458

OUTSIDE NYC CALL TOLL FREE: 1-888-SELFREL

VISIT OUR WEBSITE AT: <http://www.selfreliancenyc.org>

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ!
ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ —
ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Міст - це завжди надійно!

Найбільша в світі українська висилкова фірма
по висилці грошей та пачок в Україну,
країни СНД та Європи

**ОТРИМАЙТЕ
ДЛЯ СЕБЕ
ДОДАТКОВО**

ТИЖНЕВО

\$100

Візьміть участь в новій
виграшній грошовій лотереї
корпорації **MIST**

Грошові перекази
в Україну
та по цілому світі
за декілька хвилин.

МІСЯЧНО

\$1000

Доставляємо гроші
безпосередньо
до рук адресата

Висилаючи гроші з нами, Ви користуєтеся з найкращих цін за найнадійніший сервіс і автоматично приймаєте участь в **новій виграшній грошовій лотереї** корпорації **MIST**.
Лотерея проводиться кожного понеділка за минулий тиждень та в перших числах місяця за минулий місяць. Деталі питайте у агентів корпорації **MIST**.

Корпорація MIST -
вибір тих, хто добре рахує свої гроші!

ТАКОЖ ВИСИЛАЄМО

ПАЧКИ

харчові набори,
кур'єрські послуги,
комерційні вантажі
та інше

Завжди гарантуємо
найшвидшу та
найнадійнішу
доставу

Контейнери відправляємо щоденно, забираємо пачки з дому

Для кращої обслуги маємо понад 350 агентів у Північній Америці
За агентом у вашій місцевості дзвоніть безкоштовно **1-800-361-7345**

РЕГІОНАЛЬНІ ПРЕДСТАВНИКИ:

MEEST Corporation Inc.
97 Six Point Road
Toronto, ON M8Z 2X3
Tel.: (416) 236-2032
1 (800) 361-7345

MEEST-AMERICA
609 Commerce Rd.
Linden NJ 07036
Tel (908) 474-1100
1 (800) 288-9949

MEEST KARPATY
2236 W. Chicago Ave.
Chicago, IL 60622
Tel.: (773) 489-9225
1 (800) 527-7289

MEEST-CALIFORNIA
500 E. Harvard Str.
Glendale, CA 91205
Tel.: (818) 547-4910
1 (800) 617-2545

MEEST-ALBERTA
10834 97 Street,
Edmonton, AB T5H 2M
Tel (908) 424-177
1 (800) 288-9949

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,**
NEW YORK і **ОКОЛИЦЯХ**
ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина **ДМИТРИК**
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга **ЩИРА** і **ЧЕСНА.**
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в **Бавнд Бруку** і
перенесенням **Тлінних Останків**
з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями та українською громадою, що 10 травня 2001 р. упокоїлася в Бозі найдорожча **МАМА, БАБЦЯ** та **ПРАБАБЦЯ**

бл. п.

ІРЕНА ГРОНЬ

нар. 19 грудня 1920 р. в Дрогобичі.

ПАРАСТАС був відслужений 11 травня 2001 р. в Нью Бранзвик, Н.Дж. **ПАНАХИДА, СЛУЖБА БОЖА** і **ЧИН ПОХОРОНУ** були відправлені 12 травня 2001 р. в українській церкві Покрови Пречистої Діви Марії. Тіло Покійної перевезено на вічний спочинок на цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Залишені у глибокому смутку:

сини

внуки

правнуки

близька і дальша родина в Америці та в Україні.

– ІГОР з дружиною ОЛЕЮ

– РОМАН

– РЕНАТА з чоловіком ЕМІЛІО

– КАТРІНА з чоловіком ДІНОМ

– ТАІСА

– ТАНЯ

– РЕЙЧЕЛ та НИКОЛА

Вічна їй пам'ять!

ПОПРАВКА

В подяці за пожертви на Церкву св. Норберта в Кракові за рік 2000,

датовані пані **Ольги Лаби** був 100.00 дол., а не 50.00 дол., як подано в подяці.

За помилку вибачаємося

КОМІТЕТ ДОПОМОГИ ЦЕРКВІ СВ. НОРБЕРТА В КРАКОВІ

КАТАЛОГ КНИЖОК

ВИПРОДАЖ

Автор і назва	Ціна в доларах
Академія Наук України. Інститут Економіки. Економіка України: минуле, сучасне і майбутнє. Матеріали Першого конгресу Міжнародної української економічної асоціації (українською і англійською мовами). Київ, Наукова думка, 1993, стор. 356.	12.00
Байроїтські спомини. „3 юних днів, днів весни“ 1945-1950.	
Винниченко, Ігор. „Україна 1920-1980-их“. Депортації, заслання, вислання. Київ, видавництво „Рада“, 1994 р., стр. 125.	3.50
Героїчний епос українського народу. Хрестоматія. Навчальний посібник. Київ, видавництво „Либідь“, 1993 р. Тв. обкл. стр. 431.	12.00
Голод, Марія-Анна. „Янгол у наймах“. Старосвітські легенди. Київ, видавництво „Рада“, 1995 р., стр. 77.	2.50
Горлач, Степан. „Хрестини незалежності“. Київ, видавництво „Рада“, 1994 р., стор. 190.	6.00
Горохович, Антоніна. „Батьки і діти“. Вінніпег-Торонто, 1990 р. Світова Координаційна Виховно-Освітня Рада, стор. 176.	8.00
Гуменна, Докія. „Прогулянка алеями мільйоноліть“. Мікроновелі. Українське видавництво „Смолоскип“ ім. В. Симоненка. Нью-Йорк-Балтимор, 1987 р. Тв. обкл., стор. 170.	10.00
Грушевський, Михайло. „Як жив український народ“. (Українське відродження). Для середнього шкільного віку. Київ, видавництво „Веселка“, 1992 р., стор. 110.	3.00
Доля. Книга про Тараса Шевченка в образах та фактах. Великий формат, багато кольорових і чорнобілих ілюстрацій. Київ, „Дніпро“, 1993 р. Тв. обкл. Стор. 778	30.00
Домашевський, Микола. Історія Гуцульщини. Том III. Гуцульський Дослідний Інститут, Чикаго, 1986, стор. 442.	25.00
Збірник української гімназії в Ашафенбурзі. Видання Організаційного комітету Ашафенбурзької гімназії, Київ, 1993 р. Тв. обкл. Стор. 208.	18.00
Знаки. 155 стародавніх українських вишивок. Видавництво „Соняшник“, Київ, 1992 р. Великий формат. Мк. обкл. Стор. 72.	8.00
Іванис, Василь. „Симон Петлюра – Президент України“. Друге видання Коштом Миколи Кушніренка, США. Київ, „Наукова думка“, 1993 р. Твр. обкл., стор. 268.	15.00
Останнім шляхом Кобзаря. Хронологія і дух походу-реквієму, присвяченого 130-річчю перепоховання Тараса Шевченка. Вступне слово Леоніда Кравчука – колишнього Президента України. Великий формат. „Український Літопис“, Тв. обкл. Київ, 1994 р. Стор. 279.	20.00
Сверстюк, Євген. Блудні сини України. Літературно-критичні статті і виступи автора, присвячених відродженню духовності й морально-естетичним проблемам. Київ, 1993 р. Тв. обкл. Стор. 255.	10.00
Реєстр усього війська запорозького після Зборівського договору з королем польським Яном Казимиром, складений 1649 року, жовтня 16 дня. Полки: Чигиринський, Черкаський, Канівський, Корсунський. Частина перша. Стор. 196.	10.00
Польсько-українські студії. Україна – Польща. Історична спадщина і суспільна свідомість. Матеріали міжнародної наукової конференції, Кам'янець-Подільський, 29-31 травня 1992 р. Київ, „Либідь“, 1993 р. Тв. обкл. Стор. 262	8.00
Семотюк Ярослав. Українські військові відзнаки Ордени, хрести, медалі та нашивки. Кольорові фотографії. Торонто, 1991р. Англійська мова. М. обкл., стор. 51.	10.00
Слабошпицький Михайло. Українець, який відмовився бути бідним. Київ, видавництво „Рада“, 1994 р. М. обкл. Стор. 174.	8.00
Словники України – АБВ. Орфографічний словник української мови. Академія Наук України. Близько 120,000 слів. Київ, видавництво „Дніпро“, 1994 р. Тв. обкл., стор. 864.	22.00
Словник української мови в малюнках. Загадки, прислів'я, скоромовки, фразеологія. Кольорові ілюстрації. Побільшений формат. Київ, „Освіта“, 1995 р. Тв. обкл., стор. 415.	25.00
Танюк Лесь. Монологи. Театр, культура, політика. Харків, „Фоліо“, 1994 р. М. обкл. Стор. 383.	12.00
Терлецька Зеновія. Українські страви. Союз Українок Америки. Нью-Йорк, 1990 р. Тв. обкл. Стор 201.	12.00
„Тисяча і одна усмішка“. Анекдоти, жарти, дотепи, замальовки з натури. Київ, видавництво „Український письменник“, 1994 р., 236 стор.	12.00
Чос Володимир. Реальна власність. Усмішки. Тонкий гумор, сатира, сарказм висвітлює сучасне життя в Україні і спонукає читача до роздумів. Черкаси „Відлуння-плюс“, 2000 р. М. обкл. Стор. 56.	3.50

Ціни подані з податком і пересилкою.

Адреса: SVOBODA, BOOKSTORE

2200 Route 10 West, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Ділимося сумною вісткою, що в Редінг, Па., США
дня 31 травня 2001 р. відійшов на Вічну Ватру

бл. п.
пл. сен. керівництва
ЮРІЙ ЦЕГЕЛЬСЬКИЙ
Лісовий Архидідько „Цігель“

Нар. 6 вересня 1906 р. у Львові. Член Пласту від 1920 р. в 1-му полку юнаків у Львові. Закінчивши гімназію в 1925 р. півроку був членом 1-го куреня УСП ім. Федора Черника. Член оргкомісії підготовки першого табору на Соколі в 1926 р. та член булави в 1927 р. Активний в організації нових гуртків та куренів; організатор окружних зустрічей. У 1945 р. організував і очолив Пласт в Ляндеку, Австрія, опісля був крайовим комендантом пластунів на Австрію. Переїхавши до Америки був активний у станиці Філядельфія; член булави, опісля голова УПС при ГПБ, автор книжки „Сага роду Цегельських“

Член Великого Племені „Лісові Чорти“ від 1926 р. у Львові, число Реєстру 25; учасник історичної водної мандрівки ЛЧ на Полісся в 1930 р. Кавалір Ордену Чортополоха, тричі член Ради Стану Старої Фамілії.

Висловлюємо наше найщиріше співчуття Родині. Пам'ять про Нього буде завжди з усіма нами, а в Лісовій Примудрості, а в Таїнствах Творця усього видимого невидимого Він – вічний.

3-й курінь УСП і УПС „ЛІСОВІ ЧОРТИ“

Ділимося сумною вісткою, що 20 квітня 2001 р. відійшла у вічність,
на 72 році життя наша дорога МАМА, БАБЦЯ і ТЕТА

бл. п.
ОКСАНА БОЙКЕВИЧ
з дому НІМЧАНОВСЬКА
нар. 12 серпня 1928 р. в місті Тернополі

ПОХОРОН відбувся у вівторок, 24 квітня 2001 р. на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл.

Залишені в глибокому смутку:

сини – АНДРІЙ з дружиною ІРЕНОЮ
– РОМАН з дружиною УЛЯНОЮ
внуки – МАРКІАН, МАРІЯНКА
родини – СЕМЧИШИНІ, ЧОРНІЙ
ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями та знайомими, що з волі Всевишнього, 2 червня 2001 р. відійшов у вічність наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО та ДІДУСЬ

бл. п.
КИРИЛО ГЕЙМУР
нар. 9 червня 1912 р. в Україні

ПАНАХИДА відбулася в четвер, 7 червня 2001 р. в похоронному заведенні Яреми в Нью-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 8 червня 2001 р., о год. 10-й ранку в українській православній церкві і на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Важким горем прибиті:

дружина – ВАЛЕНТИНА
сини – ВІКТОР з дружиною ОКСАНОЮ
– ЮРІЙ з дружиною АЛЕКСАНДРОЮ
– МИХАЙЛО
дочка – ЕЛЕНА
внуки – ТАМАРА, МИКОЛА, ГЕНЬО, АНДРЕЙКА та ЮЛІЯНКА

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями
і знайомими, що 24 квітня 2001 р. відійшла у вічність

бл. п.
КАЛИНА МИКОЛЕНКО
з дому ТКАЧУК
нар. 7 лютого 1941 р. у Яблоніві на Гуцульщині.

ПАРАСТАС і ПАНАХИДА були відслужені в четвер, 26 квітня в похоронному заведенні Христіяна Бугая.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 27 квітня 2001 р. в церкві Непорочного Зачаття в Дітроїті.

Залишила у глибокому смутку:

мужа – МИКОЛУ
синів – ГРИГОРІЯ
– ДАНКА
дочку – ІВУ
брата – ЯРЕМУ з дружиною МАРУСЕЮ ТКАЧУК
та їхніх доньок КАТРУСЮ і АННИЧКУ
тестів – ОЛЕКСАНДРА і ВІРУ МИКОЛЕНКО
швагра – АНАТОЛІЯ з дружиною МАРІЄЮ МИКОЛЕНКО
– та їхніх доньок ХРИСТИНУ і ЛІСУ

та ближчу і дальшу родину в Америці та в Україні.

Вічна їй пам'ять!

10-го травня 2001 р. упокоїлася в Бозі

бл. п.
ЕВГЕНІЯ КЕРНИЦЬКА
(ГАДАЧ)
нар. 2 липня 1911 р. у Слободі Золотій, пов. Бережани.

ПАРАСТАС і ПАНАХИДА були відправлені 13 травня 2001 р. у похоронному заведенні Насевичів.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 14 травня 2001 р. в церкві Царя Христа, а відтак на цвинтарі св. Марії у Факс Чейсі, Па.

У глибокому смутку залишилися:

син – БОГДАН з дружиною СТЕФАНІЄЮ
внуки – АНДРІЙ, АНЯ, ДАРКО і СТЕФКО
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді і Україні.

Вічна їй пам'ять!

Пожертви в пам'ять Покійної просимо складати для потребуючих родин в Бразилії:
United Ukrainian American Relief Committee, 1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111

У 40-й ДЕНЬ, 24 липня 2001 р. будуть відправлені СЛУЖБИ БОЖІ у церквах:

- Царя Христа, у Філядельфії, о год. 11:30 ранку,
- Івана Хрестителя, Курітиба,
- Преображення Господнього, Понта Гросса,
- св. Йосафата, Прудентополіс, Бразилія,
- Покрови Матері Божої, Слобода Золота.

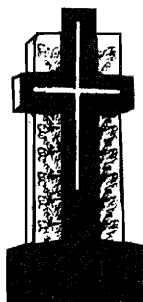
**За мову і зміст посмертних оголошень
і подяк редакція не відповідає**

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ХОЧЕТЕ КУПИТИ
ХАТУ?

Зверніться до

ВАСИЛЯ КАВАЦЮКА
VASYL KAVATSIUK
SALES REPRESENTATIVE

MORRIS PLAINS
PARSIPPANY OFFICE:
1625 STATE ROUTE 10
MORRIS PLAINS, NJ 07950
OFF: (973) 984-1400, Ext. 3603
EVES: (908) 790-9240
PAGER: (973) 817-1340 • FAX: (973) 984-4075

Weichert
Realtors®

Ask About Weichert's
One-Stop Shopping Services

ФІРМА ЄВШАН

пропонує касети, компакт диски,
відео, шкільні книжки, комп'ютерні
програми, писанки та різні подарунки.
Замовляйте новий каталог на 2001 рік!
Тел.: 1-800-265-9858

ARCA COMPANY

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець
забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.

tel.: 732 583-4537 • fax: 732 583-8344
E-mail: matawan96@aol.com

Фірма „КАРПАТИ“

Переробляє хати, пивниці, направляє да-
хи, виконує цементні роботи, переробляє лаз-
нички, малює назовні і всередині. Викон-
ує малі і великі роботи (Handy man)
Василь Чолак. Тел.: (718) 937-6821
Beeper (917) 491-6150

АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ
КУЗЕМЧАК

КОМПЕНСАЦІЇ І ВИМОГИ
В НАСЛІДОК АВАРІЙ

- ✓ на роботі
- ✓ автомобільних
- ✓ в публічних місцях
- ✓ лікарських помилок

Перша консультація безплатна

Оплату беремо лише після виграші процесу
про відшкодування

А ТАКОЖ:

- ВОДІННЯ під впливом алкоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID

1373 Broad St., Clifton, NJ 07013
(973) 773-9800

Ремонтна фірма переробляє будинки,
апартаменти, ставить „шідрак“, стіни
пластерує, вкладає плитку, міняє ванни і
лазнички, відновлює старі і ставить нові
підлоги і паркети. Робота добросовісна.
Тел.: (718) 366-5025 • (347) 693-4061 Тарас

ДРУКАРНЯ
COMPUTOPRINT CORP.

МАРІЯ ДУПЛЯК – власник

Виконуємо друкарські роботи

- ♦ книжки
- ♦ журнали
- ♦ брошури
- ♦ коверти, канцелярські друки
- ♦ візитівки
- ♦ весільні запрошення на різних мовах

35 Harding Ave, Clifton, NJ 07011
tel.: 973 772-2166 • fax: 973 772-1963
e-mail: computopr@aol.com

ECONOMY AIRFARES

FREGATA TRAVEL

Нью-Йорк/Київ – 459 дол. + tax
(round trip)

390 дол. + tax (one way)

Нью-Йорк/Львів – 628 дол. + tax
(round trip)

425 дол. + tax (one way)

Restrictions Apply

250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107

Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-262-3220

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International

ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ

98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683

ФІРМА „МІСТ“

Забираємо посилки
з вашого дому 24 години
Україна – найнижчі ціни!
(973) 460-4302 • 1-888-633-7853

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат

З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ,
ЯК ТАКОЖ КОМП'ЮТЕРСЬКОГО ПРАВА
Член адвокатської палати в Н. Дж., Н.Й., Конн., Вашингтоні.
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel.: (908) 789-1870;

Calls to UKRAINE
22.9¢/min
Any time

Great domestic rates. Great rates to other countries. We
also offer prepaid Calling Cards: calls to Ukraine 12.7¢/min.

For info call Long Distance POST:
1-800-449-0445

Call
WWW.LDPOST.COM

ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК
РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ –
ВИБЕРІТЬ „СВОБОДУ“

НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ
ШАНОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ
ЧАСОПИС В ДІЯСПОРІ

Передплата на рік лише 55 дол.

Пам'ятайте, як посилати чи літати – то тільки через знану у світі фірму КАРПАТИ!

Зробіть подарунок
своїм близьким!

КАРПАТИ

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario, Canada M6S 2Y4

Tel. (416) 761-9105

1-800-265-7189

Fax (416) 761-1662

e-mail: nsemczys@aol.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ

Швидко, надійно,
конфіденційно
за найнижчими цінами!
протягом 2-7 днів

Доставляємо до рук адресата в Україну,
країни СНД та Східної Європи американські долари.
На всі замовлення Ви отримаєте поквітовання
від Ваших близьких.

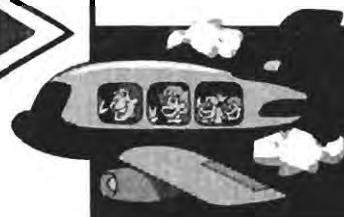
а також пропонуємо:
**ДОСТАВУ ХАРЧОВИХ
ПАЧОК з каталогу**

**ДОСТАВУ ТРАКТОРІВ,
АВТОМОБІЛІВ, ПОБУТОВОЇ
ТЕХНІКИ ТА ЕЛЕКТРОНІКИ**

СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА
FAST GUARANTEED DELIVERY
Export-Import

Телефонуйте до нас,
щоб оформити замовлення
та за детальнішою
інформацією.

Найкращі ціни
на квитки

на всі
авіалінії
світу

**Запрошення
до Канади та США**

Візи до України, Польщі та Росії

**Медичне забезпечення
для відвідувачів
у Канаді**

**ВІДПОЧИНОК
на відомих курортах**

TRAVEL